JUVENCUS

S. L. ET A.

DAVENT. PAFFROED.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

~~106~~ 170
g. 66

CA 1058

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Iuuẽcus preſbyter. immenſam euangelicę legis maieſtatem heroicis verſibus concludens.

Liber domus fratrum fontis salien. Moy. 1. 5. 39

Koninklijke Bibliotheek te 's Hage

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

¶ In libro Hieronymi de illuſtribus viris.

¶ Iuuēcus nobiliſſimi generis: hiſpanus: preſbyter: quattuor
euangelia hexametris verſibꝰ ad verbū pene tranſferens: quat
tuor libros compoſuit. et nōnulla eodem metro ad ſacramento
rum ordinem pertinentia. floruit ſub cōſtantino principe.

¶ Item diuus Hieronymus in epiſtola ad magnum vrbis oratorem:

¶ Iuuencus preſbyter ſub Conſtantino hiſtoriam domini ſal
uatoris verſibus explicauit: nec pertimuit euāgelij maieſtatem
ſub metri leges mittere.

¶ Hieronymus ſuper mattheum

¶ Pulcherrime munerū ſacramenta: Iuuencꝰ preſbyter vno
verſiculo comprehēndit, dicens Aurum thus myrrham regiqꝫ
hominiqꝫ deoqꝫ. dona ferunt.

¶ Itē Ioānes tritenhem abbas Spanhemēſis in libro de ſcriptoribꝰ eccleſiaſticis:

¶ Iuuencus preſbyter: natione hiſpanus: vir nobilis atqꝫ do-
ctiſſimus philoſophꝰ. poeta. rhetor. et theologus inſignis. ⁊ nō
minus cōuerſatione ꝙ̄ ſcientia ſcripturarum: eccleſie venerabi-
lis. edidit pro edificatione legentium tam metro ꝙ̄ proſa multa
preclara volumina: ſed pauca ad noticiam meam peruenerunt.
Legi opus inſigne quod hexametris verſibꝰ compoſuit de quat
tuor euangelijs: libros quattuor. Immortale nihil mūdi com-
page tenetur. de ſacramētis libros duos. Cętera quę cōpoſuiſſe
dicitur ad manus noſtras non venerūt. Claruit ſub Conſtan-
tino magno ⁊ filijs eius Anno dn̄i. 330.

¶ Item Baptiſta mantuanus

¶ Uolo ante iſtorum oculos Iuuencum hiſpanum ſtatuere:
quem inter illuſtres viros ⁊ in doctiſſimoꝝ chriſtianorum cata-
logo hieronymus enumerat vt accidat eis quod a Perſio dici-
tur. Uirtutem videant intabeſcātqꝫ relicta Prodite o zoili no
ſtri: videte virum ſacris initiatum myſterijs lauro coronatum:
muſis vndiqꝫ cinctum. lyram tenentem: currite ad rarum hoc ⁊
grāde ſpectaculū ſꝫ cauete ne repēte culpetis. laudat a hierony-
mo. hic igit̄ imēſā euāg elicę leg̃ maieſtatē v̄ſibꝰ iclusit heroicis.

Frāciſcus petrarcha in Bucolicoꝝ Aegloga decima quę laurea occidens inſcribitur

Tum pinea late
Silua virens: dulceſqȝ oleę: gremioqȝ decoꝝ
Clara fouens roſco puerꝝ ſtat limine virgo.
Hęc matrona fuit hortis quę lecta remotis
Vimineis calathis templo aurea poma ſacrauit.
Mira loquar ſupraqȝ fidem. ſed carmina vidi
Hic hoīs pariterqȝ aquilę bouis atqȝ leonis
Hiſpanum noſtra modulātem voce iuuencum.

Incipit prologus Juuenci preſbyteri in quattuor euangelia chriſti.

Immortale nihil mūdi compage tenetur:
Non orbis: nō regna hoīm: nō aurea roma:
Non mare: nō tellus: nō ignea ſydera cęli.
Nam ſtatuit genitor rex irreuocabile tempus
Quo cunctū torrens rapiet flāma vltima mundū.
Sed tn̄ innumeros hoīes ſublimia facta
Et virtutis honos: in tp̄a longa frequentāt
Accumulāt quoꝝ ⁊ famam laudeſqȝ poetę.
Hos celſi cantus ſmyrnę de fonte fluentes
Illos minciadę celebrat dulcedo maronis.
Nec minor ipſoꝝ diſcurrit gloria vatum
Quę manet ęternę ſimilis: dum ſęcla volabunt
Et vertigo poli terras atqȝ ęquora circum:
Ethera ſydereum: iuſto moderamine voluet.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Quod ſi tam longam meruerūt carmina famam:
Quę veterum geſtis hoīm mendacia nectūt:
Nobis certa fides: ęternę in ſęcula laudis
Immortale decus tribuet: meritumq; rependet.
Nam mihi carmen erunt chriſti vitalia geſta:
Diuinum in populis falſi ſine crimine donum.
Nec metus: vt mundi rapiant incendia ſecum
Hoc opus: hoc etenim forſan me ſubtrahet igni
Tunc quū flāmiuoma deſcendet nube coruſcans
Iudex altithroni genitoris gloria chriſtus.
Ergo age ſanctificus aſſit mihi carmis auctor
Spiritus: et puro mentem riget amne canentis
Dulcis iordanis: vt chriſto digna loquamur.

¶ Finit Prologus   Seq̄tur liber prim⁹

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

¶ Juuēci hiſpani: preſbyteri: q̄ttuor euāgelia chriſti. hexametris v̄ſib⁹ trāſferētis Liber p̄m⁹

¶ De ſanctis parentib⁹ Joānis baptiſtę. et de ipſius precurſoris dn̄i cōceptione Luce. p̄.

Rex fuit herodes iudęa in gente cruentus
Sub quo ſeruator iuſti templiq̧ ſacerdos
Zacharias: vicib⁹ cui templū cura tueri:
Digeſto inſtabat: lector ex ordine vatū.
Cui⁹ inhęrebat thalamis digniſſima coniunx.
Cura iis ambobus parilis: moderamīs ęqui
Ambos annexos: legis p̄cepta tenebant.
Nec fuit iis ſoboles iam tūc vergentibus annis:
Gratius vt donum iam deſperātibus eſſet.
Sed quū ſorte adytis ariſq̧ īferret odores pri. Parali. xxiiij
Zacharias: viſus cęlo deſcendere aperto
Nuncius: et ſoli iuſſus perferre loquelas.
(Cętera nam foribus plebes aſtrata) rogabat
Quid tibi terribilis cōcuſſit corda pauore
Viſus: tum lęti ſermonis munere placat.
Jam me ꝓpicius rerū pater vnicus: alto
E cęli ſolio tibi nūc in v̄ba venire
Pręcipit: ⁊ chara tibi mox de cōiuge natum
Promittit: grandis rex cui gloria reſtat:
Plurima qui populis naſcendo gaudia queret:
Sobrius ęternū: clauſum quem ſp̄us ipſis
Viſceribus matris: cōplebit numine claro.
Jſtius hic populi partem magnāq̧ docendo
Ad verum cōuertet iter: dominūq̧ deumq̧
Continuo primus noſcet: plebemq̧ vocabit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Nomine Joānem quem tu vocitare memento
¶ Olli confuſa reſpondit mente ſacerdos: (ꝯtingē feſſis
Emula ꝓmiſſis obſiſtit talibꝰ ętas: Nec ſenibꝰ ſoboles poterit
Quam deus auertens: primęuo in flore negauit
Hęc trepidans vates. Cui talia nūcius infert
Si tibi mortalis ſobolem promitteret vllus
Ad deſperandum forſan cunctatio mentis
Debuerat tardis hęrens inſiſtere verbis:
Nunc ego (quem dn̄s cęli terręqꝫ repertor
Ante ſuos vultus voluit parere miniſtrum:
Auribus ingratis homis viſuqꝫ receptus
Sūmi iuſſa dei non cōtemnenda peregi
Quare ꝓmiſſis manet irreuocabile donum
Sꝫ tibi claudetur rapidę vox nuncia mentis
Donec cuncta dei firmentur munera vobis
Hęc ait. ⁊ ſubito tenues ſe miſit in auras
¶ Interea populus miracula longa trahebat
Quid tantū in templo vellet ceſſare ſacerdos.
Egreſſus trepide: numen vidiſſe ſupernum:
Nutibus edocuit: miſerę ⁊ diſpendia vocis.
Inde domū remeat cōpleto ex ordine vates
Officio: amiſſamqꝫ leuant ꝓmiſſa loquelam
Nec dilata diu venerūt munera prolis:
Anxia ſed ventris celabat gaudia cōiunx
Donec quinqꝫ cauam complerēt lumina lunam

¶ Annūciatio Marię ¶ lu. p̄.

TUnc maiora dehinc idem mandata miniſter
Detulit: ad Marię demiſſus ꝟginis aures.
Hęc deſponſa ſuo per tp̄a certa ꝓpinquo:

Abdita ꝟgineis caſte pubeſcere tectis.
Et ſeruare diem: iuſſis ꝑmiſſa parentū.
Ad quam tranquillum ſermonem nuncius infert.
Salue progeniem terris paritura ſalubrem
Deſine conſpectu mentem turbare verendo:
Nam tua cōcipient cęleſti viſcera iuſſu
Natum: quem regnare deus ꝑ ſęcula cuncta
Et ꝓpriam credi ſobolem gaudetq; in hetq;
Hunc vbi ſub lucem dederis ſit nomen ieſus.
Ad quem ꝟgo dehinc: pauido ſic incipit ore.
Nullos cōceptus fieri ſine cōiuge dicunt
Unde igitur ſobolem mihi nūc ſperabo venire?
Nuncius hęc cōtra: celeri ſermone ꝓfatur.
Uirtus celſa dei circūuolitabit obumbrans
Spiritus ⁊ veniet purus: lectiſſima ꝟgo.
Ac tibi mox puer caſto ſermone iubebit
Magnificum gigni populis: quem credere ſanctum
Supremiq; dei natum vocitare neceſſe eſt.
Sic cognata tibi: ſterilis q̃ credita cunctis
Zacharię cōiunx: mortali germine nuper
Euo defeſſis auxit miracula membris.
Sextus adeſt menſis: parent ſic oīa iuſſis.
Uirgo dehinc: dn̄o famulam nūc ecce iubenti
Ut tua ꝟba ſonant: cernis ſeruire paratam.
Nuncius abſcedens: vacuis ſe condidit auris.

¶ Uiſitatio Marię — Luce ꝑmo

Illa dehinc rapidis iudęam paſſibus vrbem:
Zacharięq; domū penetrat grauidāq; ſalutat
Eliſabeth: clauſę cui protinus anxia prolis
Membra: veteri gremio motu maiore reſultant

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Et ſimul exiluit mater cõcuſſa tremore:
Diuinę vocis cõpleta afflamine ſancto
Et magnum clamãs: fęlix o fęmina ſalue
Fęlicem geſtans vteri ſinuamine fętum.
Unde meam tanto voluit deus ęquus honore
Illuſtrare domũ: quã mater numinis alti
Viſeret: Ecce meo gaudẽs in viſcere proles
Exultat: Marię quũ prima affamina ſenſit.
Fęlix quę credit finem mox affore v̄bis:
Quod deus ad famulos (magnũ dignãdo) loq̃tur
¶ Illa trahens aĩm ꝑ gaudia multa: pudore
Suppreſſo: vocis pauitãtia dicta volutat.
Magnificas laudes anim⁹: grateſqꝫ celebrat
Immenſo dño: mundi vix gaudia tanta
Ipſam tecaperẽt ꝙ nic dignat⁹ in altum
Erigere ex humili: Celſam cunctiſqꝫ beatam
Gentibus ⁊ ſęclis voluit de⁹ ęquus haberi.
Suſtulit ecce thronũ ſęuis: fregitqꝫ ſupbos.
Immẽſis humiles opib⁹ ditauit egentes:
Tunc illic mãſit ternos ex ordine menſes
Ad ꝓpriamqꝫ domũ repedat iam certa futuri

¶ Natiuitas ſcĩ Ioãnis baptiſtę — Lu. p̄.

IAmqꝫ aderat temp⁹: quo ſarcina deſerat aluũ
Eliſabet: liquidas ſoluẽda in luminis auras
Ad partus fama tantos: collecta cucurrit
Turba ꝓpinquoꝝ: per gaudia mira frequẽtes
Concelebrãt: nomenqꝫ iubẽt genitoris habere.
¶ Abnuit hoc genitrix: ſed Ioãnes vocitetur
Ingeminat: placuit muti tũc iuſſa parentis
Conſulere: in ſcripto rogitãtqꝫ edicere nomen.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Sed proh mira fides: tabulis quū ſcribere tentat
Implicitā ſoluit per ꝟba ſonantia linguā
Mox etiam aſſuetam penetrāt ſpiracula mentem:
Completuſqȝ canit venturi conſcia dicta.
Concelebrēt cuncti: laudes grateſqȝ frequētent
Aſtroꝝ ꝛ terrę pontiqȝ hoīmqȝ parenti.
Viſere qui voluit: ꝓpriamqȝ abſoluere plebem.
En beat antiquā gentem: cornuqȝ ſalutis
Erecto: indulget dauidis origine lumen.
Hoc eſt qđ priſci cecinere ex ordine vates
Hęc eſt illa ſal⁹ quę nos ex hoſtibus atris
Eripit: vt iuſte iuſto ſeruire queamus.
Et tu parue puer: ſanct⁹ dignuſqꝫ ꝓpheta
Diceris. dn̄m mox ꝑgrediere viandō.
Illius ꝛ populū duces ꝑ lumen apertum:
Errorem ꝑ te ſpernēt: mortiſqȝ tenebras
Abrumpēt: oēs tua qui p̄cepta ſequentur.
¶ Ex hinc ſecretis in vallib⁹ abdita ſemꝑ
Vita fuit puero: donec poſcētibus annis
Vatis ad officiū: pleno pubeſceret euo:

¶ Ioſeph cogitat relinqre Mariā Mat. p.

INterea Marię ſponſo miracula mentem
Sollicitāt: manifeſta vteri ꝙ pondera vidit.
Et ſecum voluit: quanā ratione ꝓpinquę:
Dedecus oppreſſum celet: thalamoſqꝫ recuſet?
Talia tractāti torpeſcūt membra ſopore
Mox ſtertente dei vox eſt audita monentis
Tu ſponſam capias: vacat omni pactio fraude
Spūs impleuit ſancto cui viſcera fętu.
Hanc cecinit vates venturā ex ꝟgine prolem

Nobiſcum deus: eſt cui nomen Protinus ille
Hęc p̄cepta ſequens: ſeruat ſponſalia pacta.

¶ In die natali ſaluatoris noſtri ieſu chriſti. ¶ Lucę. ij.

SEd cum forte nouus capitū diſcuſſio cenſus
(Cęſare ꝗ auguſto iuſſus ꝑ plurima ſcribi)
Deſcribebatur Syrię: quā iure regebat
Cyrinus: ꝓrij cui tota ꝑ oppida fines
Addebāt: populi vires nomenqꝫ genuſqꝫ:
Urbs eſt iudeę Bethleem: dauida canoꝝ
Quę genuit: generis cenſum quę iure petebat.
Obtulit hic illam: gen⁹ hinc vterqꝫ trahebat
Deſponſamqꝫ ſibi ſcribēs: grauidāqꝫ ꝓfeſſus.
Hoſpiciū amboꝝ bethleem ſub męnib⁹ vrbis
Anguſti fuerāt per parua habitacula ruris.
Illic ꝟgo nouū completo tp̄e fętum
Edidit: et leni pannoſo tegmine motu
Texit: cui cunas durum p̄ſepe parabat

¶ Angel⁹ natiuitatē chr̄i paſtorib⁹ nūciat. ¶ Lu. ij.

CIrca ſollicitę pecudes cuſtodia noctis
Paſtores tenuit vigiles: per paſcua lęta.
Ecce dei monitu viſus deſcendere cęlo
Nuncius: ac ſubito terror tremefacta pauore
Proſtrauit viridi paſtoꝝ corpa terrę.
Talis ⁊ attonitis cęlo vox miſſa currit.
Ponite terrorem mentis. mea ſumite dicta
Paſtores: quibus hęc ingentia gaudia porto.
Nam genit⁹ puer eſt: dauidis origine clara
Qui populis lucem mox lęticiamqꝫ ꝓpaget.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Hoc ſignum dicam: puerum ꝙ cernere vobis
Jam licet: implentem gracili p̄ſepia voce.
Talia dicenti: iungūtur milia plebis
Cęleſtis: cunctiqꝫ deum laudantqꝫ rogātqꝫ.
Talis et vniti vox agminis: aera complet.
Gloria ſupremum comitetur debita patrem:
In terris iuſtos hoīes pax digna ſequetur
Et ſimul iis dictis: cęli ſecreta reuiſant.
Paſtores ꝓpere veniūt: puerumqꝫ iacentem
Pręſepis gremio cernūt: poſt inde frequentes
Diſpergūt late celebris vaga ſemina famę.
Mirantes laudant: lętantes conſtupuerūt:
Omnia nocturnis monitis quod vera recurrant:

Circumciſio dn̄i   Luce. ij.

Viderat octauam lucem puer: ecce recidi
Ad morem legis: nomenqꝫ aptare neceſſe eſt:
Impoſitumqꝫ illi (monitis cęleſtibus olim
Quod marię vox miſſa deo p̄cepit) Jeſus

Purificatio Marię   Luce. ij.

Scripſerat antiquę moyſes moderamina legis:
Inter quę: primos priſco de ſanguine vatum
Obſeruare dedit: fętus offerre ſacrandos:
Implumeſqꝫ ſimul ferre ad delubra columbas.
Hęc vbi per mariam templo ſeruata ferūtur.
Ecce ſenex ſymeon: dignus comprendere ſenſu
Cęleſtes voces: cui quondam preſcia rerum
Virtus prouiderat: ꝙ carcere corporis ęgri
Depoſito: mortem liber requiemqꝫ videret.
Cum primum: cęli laudem terreqꝫ ſalutem:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

(Oīa quem vatū ſpondent oracula) chriſtum
Uidiſſet: templo ſolēnes ferre palumbos:
Uſqꝫ vbi: curuato defeſſus corꝑe: templum
Jam grauior penetrat: monuit quod ſpūs auctor.
Ecce ſimul paruū gremio genitricis Jeſum
Ad templū ſenſit veniſſe: trementibꝰ vlnis
Accepit puerꝝ: letuſqꝫ hęc dicta ꝓfatur.
Nunc nūc me famulum dn̄s: nūc liberet artis
Corporis e vinclis: finemqꝫ imponere ꝟbis
Dignetur cū pace ſuis. en ſplendida nr̄os
Lux oculos tua circūſtat radijſqꝫ refulget
Quam cūctis hoīm luſtratis mentibꝰ addet.
Jſraelitaꝝ cumulatę gloria plebis.
Hinc ait: hęc quid ꝟgo tibi tam mira videtur
Hic puer ad caſum populis dat: iſte renaſci
Concedet populis: illi ſignū eſſe negabūt
Fęderis: hi cōtra cęlo veniſſe tenebūt
Liuor edax faciet: lętum vt ꝑcurrat amarum
Atqꝫ tuam fulgens aīam (mihi crede) machera
Quo pateāt tecti tenebroſa volumina cordis.
Hęc ait in ſimeone deus: vox ecce ꝓphetę
Fęmineam ſancto cōplet ſpiramine mentem
Anna fuit natu grauior: quā in flore iuuentę
Conſtituit viduā: mors īmatura mariti.
Hinc fruitur caſta charo pro cōiuge vita
Continuoqꝫ dei cultu: quę numine ducta
Cognouit chriſtū: ⁊ ſimili ſermone loquuta eſt.
Unde vbi ſolēnem pueri ꝑ nomine legem
Compleuit genitrix: et Joſeph oīa mirans
Ad patriam lęti repedant: puerūqꝫ reportāt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

¶ Magi cū muneribꝰ veniūt. ¶ Mat. ij.

GEns eſt eoi phębo orto proxima regni
Aſtrorꝫ ſollers ortuſqꝫ obituſqꝫ notare.
Huiꝰ primores nomen tenuere magorum.
Hinc lecti proceres: ſolymas per longa viarum
Deueniūt: regēqꝫ adeūt: orātqꝫ doceri Quę regio ipſo puerꝫ iu
Jam genitum: ſeſe ſtellę fulgentis ab ortu (dęa teneret
Admonitos veniſſe via: quo ſupplice dextra
Exortum terris venerabile numen adorent.
Territus herodes: vatum legumqꝫ peritos
Quiqꝫ ꝓphetarum veterum preſagia noſcunt
Jmperio accitos: iubet omnia quęrere legis
Quo pateat: quę ſint genitalia menia chriſto
Omnia venturum ſpondent quem oracula vatum.
Tūc manifeſtat bethleē ꝙ męnibꝰ illū. Michęę. v.
Progigni maneat: cui ſacram ducere plebem
Jſraelitarum ſancta ꝟtute neceſſe eſt.
Tunc iubet herodes perſas pertendere greſſum
Jnuentumqꝫ ſibi puerꝫ monſtrare videndum.
Ecce vię medio: ſtellam pręcurrere cernūt
Sulcantem flāmis auram: quę in culmine ſummo
Reſtitit: ⁊ pueri luſtrata habitacula monſtrat.
Gaudia magna magis redeūt: ſiduſqꝫ ſalutāt
Et poſtqꝫ puerum videre ſub vbera matris:
Deiecti prono texerunt corpore terram
Submiſſiqꝫ ſimul: mox myſtica munera promūt
Thus. aurꝫ. myrrham. regiqꝫ hominiqꝫ deoqꝫ
Dona ferūt: totam mox horrida ſomnia noctem
Sollicitant. ſęuūqꝫ iubent vitare tyrānum.
Deniqꝫ diuerſis herodis calcibus aulam

Diffugiũt: patriãqꝫ magi redire latentes.

¶ Ioſeph ab angelo ꝑ viſum admonitus: cum puero et matre eius in egyptum fugit: infantes occiduntᷣ

¶ Matthei.ij.

Ipſum etiam puerꝝ monitis cęleſtibꝰ actus
Egyptũ cum matre ſimul trãſportat Ioſeph
At ferus herodes ſibimet ſuccedere credit
Quem callens aſtris queſiſſet cura magoꝝ
Quoꝝ precauto diſceſſu ſollicitatus
Crudeli tinxit bethlemica cõpita cede
Infantes mandans: tenerãqꝫ ſub vbere plebem
Innocuã: in ſinibus rigido ſuccũbere ferro.
Hęc etiam cedes olim p̄ſcripta manebat
Nam pius hanc vates diuino numine doctꝰ hiere.iij.⁊.xxxi
Complorat: miſerę ſobolis ꝑ funere matres
Horrenda grauiter pulſabũt ęthera voce
Aſt vbi ſopitus furor eſt ⁊ ſęua tyrãni
Infantũ roſeo feritas ſaciata cruore
Extinxiſſe putat cunctos quos primꝰ ⁊ alter
Annus lętiferi miſerãdus ceſſerat ęui.

¶ Regreſſio ieſu chriſti ex egypto ¶ Mat.ij.

Mirandis rurſus deuinctus membra ſopore
Ioſeph: vrgetur monitis mariã puerũqꝫ
Egypto ad patriam vectare: vbi nazara fęlix
Olim p̄dictum puero dedit addere nomen
Dixit et alteriꝰ quondam prenuncia vatis Oſeę.xi.
Vox inſtructa deo: veniet veniet mea ꝓles
Egypto ex alta: terris lumenqꝫ ſaluſqꝫ.
Creſcebat rapidis annoꝝ greſſibus infans

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Occurrens ęuū ſapiā preueniebat
Diaqꝫ in vultu ⁊ ꝟbis venerāda micabant

¶ Jeſus inuētus in medio doctorum et ſubditus erat Marię et Joſeph. Luce. ij.

ETiam biſſenos ęui compręnderat annos
Cum paſchę ritum ſeruādo ex more parentes
Ad templū lęti puerꝝ perducere feſtis
Omnibꝰ annorꝝ vicibus de more ſolebāt.
Ergo aderāt paſchę pariter: cūctiſqꝫ diebus
Feſtorꝝ impletis: patriam remeare parabāt:
Tum puer in populo comitis veſtigia matris
Deſeruit: templiqꝫ libens ſecreta petiuit.
Illum per vicos vrbis: perqꝫ abdita tecta
Perqꝫ vię ſtratas: ꝑ notos: perqꝫ ꝓpinquos
Querebat genitrix: ſed lux vbi tercia venit
Ad templum ꝓpere remeat vatūqꝫ chorcis
Inuenit inſertū: legumqꝫ obſcura ſenili
Tractātem cętu: vix admiratio digna
De pueri ꝟbis ſenibus fuit: at pia mater
Nate ait amiſſum lachrymis te quero ꝓfuſis
Anxia cū genitore gemēs: quę cauſa parentum
Secernit greſſu: templiqꝫ in ſede retentat:
Ille aūt quid me tantū quid queritis inquit
An nondū ſentis genitrix ꝙ iure paternis
Sedibus ⁊ domibꝰ natum eſt habitare neceſſe:
Hęc ait: et greſſum ſociat: patriamqꝫ reuiſit:
Nec genitrix tanti perſenſit pondera ꝟbi
Ordine cuncta tū cordis ſecreta reſeruāt.
At puer obſequijs apte predulcibus ambos
Ad ꝓprium ſempꝰ cogens nectebat amorem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

¶ De baptiſmate Joānis in iordāne: et de victu & habitu eiuſdem Chriſtꝰ baptiſatur: cœlum aperitur. vox patris auditur. ¶ Mat. iij. Mar. j. Lu. iij. Jo. p.

Interea veteris ſcripti ꝑ debita currens
Oīa ſeclorum ſeries ꝓmiſſa trahebat.
Zacharię ſoboles: deſertis vallibus oēs
Ad deponendas maculas clamore vocabat
Fluminis vt liquidi caperent mirāda lauacra
Quis aīę ſpecies abluta ſorde niteret.
Eſaias vates cecinit quod numine iuſſus. Eſa. xl.
Vox late reſonat deſertis vallibus: amplas
Sternite iam ſtratas. oīs ſit recta viarum
Semita: quę dn̄i plantis calcāda beatis
Subſident colles: vallis cōplebitur omnis
Corriget anfractus: callis bona linea recti
Corporeiſq; oculis lumen tractare ſerenum
Omnibus indulget genitor dn̄ſq; ſalutis.
Ergo aderāt populi: paſſimq; hinc inde ruentes
Complebāt ripas: auidiq; lauacra petebant.
Texta camelorum fuerant velamina ſetis:
Et zonę pellis: medium cinxere ꝓplextam:
Edere locuſtas ſolitꝰ ruralibus aruis:
Et tenuem victum prebēt ſilueſtria mella.
Vſq; vbi tot ppl'os diuerſis ſedibus ortos
Irruere ad fluuiū cernit: ſic increpat ore.
Vipereę gentis ſoboles: quis debita vobis
Supplicia: vrgenteſq; iras euadere monſtrat?
Sz facite o miſeri fructum (ſi penitet) aptum
Nec generis veſtri tollat fiducia mentes

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Nam potis eſt dura ſuperum rex cote creare
Progeniem: qn̄ ſoboles ſua degener errat.
Proxima roboreis iamiam radicibus inſtat
Cunctoꝝ ante oculos: acieſqȝ eleuata ſecuris
Cedentur ſiluę ſteriles: ignemqȝ fouebunt.
Nunc ego p̄teritas maculas in flumine puro
Abluere inſtitui: veniet ſed fortior alter
Cuiꝰ vincla pedum: nō ſum contingere dignus.
Abluet ille homīes ſancto ſpiramine mergens:
Flammarūqȝ globis purgabit noxia corda.
Illius ꝛ manibus ruralis pala tenetur
Et propria ipſius purgabitur area frugum.
Horreaqȝ implebit ſecreti copia farris.
Eternuſqȝ leues paleas populabitur ignis.
Hęc ait. ꝛ ꝓperis ꝑ ſiluam paſſibus ipſum
Cernit iordanis veneranda lauacra petentem.
Sed vetat increpitans vates: et talia fatur.
Tu ne meis manibꝰ: digneris mergier vndis
Cum tua me melius poſſint purgare lauacra?
Dixit ioannes: Cui talia reddit Jeſus.
Nunc ſine: nam decet hoc: ſic ſancta per oīa nobis
Juſticię conſectandus cōplebitur ordo.
¶ Hęc memorans: vitreas penetrabat flumīs vndas.
Surgenti manifeſta dei pręſentia claret
Scinditur auricolor ſeptemplicis ęthera cęli
Corporeamqȝ gerens ſpeciem: deſcendit ab alto
Spiritus: aeream ſimilās ex nube columbam
Et ſancto flatu corpus perfudit Jeſu.
Tunc vox miſſa dei: longum ꝑ inane cucurrit
Ablutumqȝ vndis chriſtum: flatuqȝ perunctum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Alloquitur. Te nate hodie per gaudia teſtor
Ex me ꝓgenitum: placet hec mihi gloria prolis:

¶ Poſt ieiunium quadraginta dierum et noctium ie
ſus tentatus eſt et vicit   Mat. et Lu. iiij. Mar. j.

TUnc petit vmbroſos montes: ⁊ luſtra ferarꝫ
Obſequiumqꝫ illi: patris prebere miniſtri
Certabant: rabidi mox liuor demonis atram
Cum terrore rapit mentem: nec defuit egro
Tentandi interea chriſtum verſutia fallax:
Quadraginta illi fuerant ex ordine ſoles:
Ex quo nulla cibi potuſue alimēta dabantur.
Sed contexta ſimul firmi ieiunia cordis
Terrarꝫ ad regnum: mentis ſecreta tenebāt.
Tunc epulas demū monuit conquirere corpus.
¶ Horrendi interea ſceleris fallacia tentans
Si te ꝓ certo genuit deus omnibus inquit:
His poteris ſaxis forti ſermone iubere
Uſum triticei formamqꝫ capeſcere panis.
Chriſtus ad hec fatur: nil me iam talia terrent
Nam memini ſcriptū: ꝙ nō ſit ſola datura   ¶ Deu. viij.
Uitam credentis facilis ſubſtātia panis:
Sed ſermone dei complet pia pectora ꝟtus.
¶ Rurſus at ille dolos verſutis artib⁹ aptans
Flectere tentator ꝑperat: nam menibus vrbis
Mox inferre pedem ſenſit: vis liuida chriſtum
Culmine marmoreo tendit conſiſtere templi
Tūc ſic aggreditur vocis fallente veneno.
Si deus eſt vere genitor tibi: culmine templi
Aera per vacuū ſaltu iaculabere corpus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Teſtis erit ſcriptura tibi quę ſpōdet aperte
Mandatum ſummi genitoris id eſſe miniſtris ¶ Pſal.xc.
Ut lapſum ſtudeāt caſu defendere corpus
Et famulis manibus curēt tua membra leuare
Ne lapidis ledat ſummas offenſio plātas.
Reddidit ijs dictis chriſt⁹ contraria dicta
Ne meminiſſe magis ſcripti cęleſtis oportet ¶ Deutero.vi.
Ne vires dn̄i fidens audacia tentet.
¶ Rurſus in abrupti montis cōſiſtere celſis
Mox furibūda magis ſenſit fallacia chriſtum.
Oſtendēs olli fulgētia regna ꝑ orbem:
Cernis, ait q̄ ſit tantaꝝ gloria reꝝ?
Cuncta tibi poſſum iam iam cōcedere regna:
Talia donātem ſi me veneratus adores.
Tum ſic inſtātem reiecit dictis Jeſus
Effuge peſtiferi rabies veſana veneni
Hęreat vt ſemꝑ nobis īmobile iuſſum. ¶ Deu.vi.
Ut iuſtus cęli dn̄m deuotus adoret
Unius ⁊ famulās veneretur numen in ęuū.
Talibus excuſſus fugit ꝑ deuia dęmon:

¶ Jeſus Joanne capto: ſeceſſit in galilęam
¶ Matthei.iiij. Mar.p̄mo

Ille vbi Joānem cognouit carceris vmbris
Submerſum: triſti compreſſit corde dolorem.
Finibus ⁊ ſtatuit zabulonū ponere ſedes.
Ut dictum eſaię cōcurreret ordine ſęcli ¶ Eſaię.ix.
Terra zabulonū ⁊ regio cui neptala nomen
Et via trans pelagus lōge galilęaq; rura
Trans ⁊ iordanem: gentes populiq; tenebris
Incluſi: magnū lumen ſubitumq; videbūt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Jn mortiſqꝫ illis vmbra reſidentibus: alma
Exoritur fidei reſplendēs luce voluntas:
Ergo inſtare dei regnantis munera chriſtus
Nunciat: increpitans p̄conia larga ſalutis

¶ Petrum et Andream Joānem et Jacobum piſcatores cōuocauit. Mat. iiij. Mar. j.

PReterienſqꝫ videt ponti ꝑ littora fratres:
Preſolidum ſymonem dignū cognomine petri
Andreamqꝫ: ſimul ſinuoſa volumina lini
Piſcibus inſidias: diſponere marmoris vndis.
Nunc inquit piſces capitis maris ęſtibus altis:
Sed me ſi libeat ſectari: fortia vobis
Prouenient hoīm prępulchra indagine lucra.
Olli confeſtim firmato pectore certi
Retibus abiectis: pariter p̄cepta ſequūtur.
¶ Poſt fratres geminos Jacobū Joannēqꝫ: marinis
Jnſidias gregibus: maculoſo innectere textu
Vt vidit: ſimilemqꝫ dedit de littore vocem.
Jlli zebedeum genitorem in puppe relinquūt
Jlico ſectantes pulcherrima iuſſa ſalutis.

¶ Jeſus galileam circuiēs penitētiam predicat et varios languores hominum curat ¶ Matthei. iiij. Marci. iij. Joānis. vj.

EX in ꝑ terram galilee: ſancta ferebat
(Jnſinuans populis) regni pręconia chriſtus.
Donabatqꝫ citam inualidis ęgriſqꝫ medelam.
Et mox crebra procul. Syriam iam fama tenebat
Mille ſonans lingu is: pn̄tia munera chriſti.
Deniqꝫ certatim languores tabe pereſos

Diuerſiſq; malis nexos: quis longa dolore
Abſumpſit populans membroꝝ robora tabes
Monſtrabant chriſto: facili ſed munere cunctos
Reddebat, ꝓpere miranda ad gaudia ſanos.
Iam q; ac ipſius morbi: ſęuiq; furores
Et lunę curſum comitata inſania mentis
Diſceſſere: graui ſermonis pondere iuſſa.
¶ Illum ſtipantes miracula magna mouentem
Mixtę ſectantur turbę: ſolymiq; ſyriq;
Et iudęa frequens populis: galilęaq; plebes:
Quos ⁊ iordanis dirimit ſtagnante fluento.

¶ De octo beatitudinibus et multis alijs per ordinem. Matthei. v. et Lu. vj.

HOs populos cernens: ꝓcelſa in rupe reſedit
Ac ſic diſcipulis gremium cingentibus infit.
Fęlices humiles: paup̱ quos ſpūs ambit
Illos nam cęli regnū ſublime receptat.
¶ His ſimiles mites: quos manſuetudo coronat
Quoꝝ debetur iuri: pulcherrima tellus:
¶ Hic modo lugentes: ſolacia digna ſequentur.
¶ Pabula iuſticię qui nūc potuſq; requirūt
Illos plena manet ſaturandos copia menſę:
¶ Fęlix qui miſeri doluit de pectore ſortem
Illum nam dn̄i miſeratio larga manebit:
¶ Fęlices puro cęlum qui corde tuentur
Viſibilis deus ijs p̱ ſęcula cuncta manebit:
¶ Pacificos deus in numeꝝ ſibi prolis adoptat.
¶ Fęlices nimium quos inſectatio frendens
Propter iuſticiam p̄met: ijs mox regia cęli
Pandetur: gaudete opeꝝ quos iuſta tenentes

Urgebit pręceps ſtimulis iniuria ſęuis:
Plurima nam merces vobis ſeruatur in ęthra
Nanqꝫ ꝓphetaꝝ fuit inſectatio talis.

¶ Apl'os ſal terre vocat   Mat. v. Mar. ix. Lu. xiiij.

DIſcite vos hac in terra ſalis eſſe ſaporem
Hic ſapor: amiſſa ſi iam ꝟtute ſeneſcit
Quę ſalis abſumptos acuet ſubſtãtia guſtus?
Nec quiſquã vani poſt hęc ſupeſt ſalis vſus:
Nil longe abiectũ: cuncta vt veſtigia calcent.

¶ Jidem lumina mundi dicuntur

¶ Matthei. v. Marci. iiij. Lu. viij. et xi.

VOs eſtis mũdi claꝝ (ne abſcondite) lumen
Nam quis pręcelſis impoſtã rupibus vrbem
Occultare queat? veſtrũ ſed lumen ad oẽs
Proueniat. rerũqꝫ decus ſub luce ſerena
Ponatur: cunctis genitoris gloria veſtri.
Laudetur: celſi thronus eſt cui regia cęli.

¶ Qꝫ non venerit ſoluere legem ſed adimplere.

¶ Matthei. v.

NOn ego nũc priſcas leges diſſoluere veni
Uertere nec veteres ponũt quę iuſſa ꝓphetę
Oĩa nam vobis ꝑ me cõplenda manebũt.
Uera loquor: donec cęli terręqꝫ mariſqꝫ
Interitus veniat: legis nec littera ſaltem
Aut apicis parui gracilis diſtinctio deerit
Omnia quin fiãt digeſto ex ordine ſęcli.
Si quis eñ minimã mandati ſoluere ꝑtem   ¶ Jacobi. ij.
Auſus erit: pariterqꝫ hoĩes ſuadendo docebit
Hic minimi nomen cęleſti in ſede tenebit.
At quicũqꝫ operis ꝓprij moderamina ſeruãs

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Inuiolata: ſimul tradet p̄cepta priorum
Magnus erit: magniqꝫ feret trans ſydera nomen

¶ De homicidio. ¶ Mat. v.

Audiſtis veteris iuſſum moderamīe legis ¶ Exo. xx.
Humano ſi quis macularit ſanguine palmas
Ille reus: ferro ꝑſoluet vindice pęnas.
Aſt ego p̄cipiam ne quis cōſurgere in iras
Audeat: atqꝫ odio fratris feruēte moueri.
Nam reus hic: ęquo pęnas ſub iudice reddet.
Nec minor illoꝝ cōuicia flāma ſequetur
Qui fatui miſeri ve cient ſub nomine frēm.

¶ De oblatione ¶ Mat. v.

Si in offerre voles: venerans altaria donis:
Et tua tūc tacitę mentis penetralia tangent
Quod tibi ſit cum fratre domi ſuſcepta ſimultas
Munera cuncta adytis illic admota relinque:
Et prius ad pacem ꝓperans trāſcurre petēdam
Fraterno demū iam conciliatus amori
Offer grata deo tranquillo pectore dona.

¶ Aduerſario ƀtuti ſcꝫ et rōni q̄ vicijs aduerſant̄ ꝯſentiēdū eſſe i via h̄ ē in vita ꝛ eaꝝ dictamib⁹ parebim⁹.

Eſt tibi p̄terea ſemꝑ contraria virtus ¶ Mat. v.
Corporis hoc caſti celeri curetur amore:
Dum rapidę tecum graditur ꝑ compita vitę.
Accuſabit em̄ polluti corporis vſus
Et te ſublimi ſtatuet ſub iudice vinctum
Damnatum rapient ad vincula ſęua miniſtri
Nec prius e tenebris ſolueris carceris atri
Ultima q̄ minimi reddatur portio nūmi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

¶ De adulterio. ¶ Mat. v. Exodi. xx.

Haud ignota reor vobis ſtat cautio legis
Corpus adulterio ꝓhibens: ſed nūc mea iuſſa
Occulta internę frenent molimina mentis
Nec minus optati q̃ꝫ facti pęna luenda eſt

¶ De oculo eruēdo ⁊ manu amputādā. Mat. v.

Si te forte oculi dextri laqueauerit error
Auctorem miserę ꝓperans cōuellito labis
Et iaculare procul: nam membꝝ perdere preſtat
Exiguū: flāmis q̃ꝫ totum tradere corpus
Perpetuiſqꝫ aīam pariter cōuoluere pęnis.
Et ſi dextra manus mentem ꝑ deuia ducit
Erroris cauſam magis vtile vellere ferro
Quā totum ęternis corpus cōcedere flāmis.

¶ Vxorē non niſi ob adulterium dimittendam.

¶ Matthei. v. et. xix. Mar. x. Lu. xvj

Precipiūt veteres: ſi quis cōnubia rūpit Deu. xxiiij.
Scribere diſcidium iuris feralia verba.
Sola viri recte diſcedet adultera tectis
Aſt alię maneant: nam caſti iura pudoris
Auctore amittet mulier deſerta marito.

¶ De iuramentis ¶ Mat. v. Leuitici. xix.

Antiquę leges ꝓhibent periuria linguis
Sed noſtris cędat iurandi audacia iuſſis
Nec fas eſt homi: cęlum iurare ꝑ altum
Quod ſedes dn̄i: nec quę veſtigia geſtat
Terra dei: Solymę ve vrbis venerabile nomen:
(Quod regis magni patria eſt) iurabitur vnq̃ꝫ.
Nec caput in ꝓprium cuiqꝫ iurare licebit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Nanqꝫ poteſtatem mīmi non eſſe capilli
Cernitis. album ve aut nigrum mutare colorem.

¶ Qualis erit reſponſio et q̃ verba interrogāti reddemus. ¶ Mat. vj. Jacobi. v.

Eſt eſt ſufficiat: quod nō eſt: dicere non eſt
Quod ſupereſt iſtis: totum fallaciter ęgro
Suggerit obreptans aīo vis tetra veneni.

¶ Qualem quiſqꝫ inflixerat penam: talem ipſi ſuſtinere cogebatur par pari veteri lege referebatur. Mat. v. Exodi. xxj. Leuitici. xxiiij. Deutero. xix.

Peruulgata diu legis p̄cepta tenetis
Lędentem ſemꝑ ſimilis vindicta ſequatur
Sed tranquilla malum meliꝰ pacientia vincet.
Ac ſi quis ꝑtem palma ꝑcuſſerit oris:
Mox aliam partem vultus p̄bere memento.
Auferat aut tunicam ſi quis vi iudicis inſtans
Cede libens: pariterqꝫ ferat tua pallia ſecum.

¶ Hoſti vrgenti ad infeſta inſeruiendū. Mat. v.

Si te forte aliquis paſſus ꝑ mille iubebit
Ire viam: grauis atqꝫ oneris ꝑferre laborem
Mox perges: aliudqꝫ vię comitabere duplum.

¶ De elemoſynis erogādis. ¶ Mat. v.

Si quis egens poſcet: vel ſi ſimulabit egentem
Ex aīo miſerans largire: aut mutua ſi quis
Orabit: tribue ⁊ mitem ne ſubtrahe vultum

¶ Inimici diligēdi ſunt. Mat. v. Lu. vj.

Nec tibi ſit placitum: ſolis ſuccurrere amicis
Aut cęcis odijs inimicos ducere dignos:
Quin ego p̄cipiā: ſemꝑ blando eſſe per omnes

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Obſequio: precibuſq; deum mollire benignis
Pro vita ipſoꝝ qui vos excindere gaudent:
Aduerſiſq; truces animis odijſq; ſequũtur.
Nam genitor noſter cõmunia lumia ſolis:
Cõmuneſq; dedit pluuias iuſtiſq; maliſq;.
Quod ſi cõiunctos tantũ veneramur amicos
Quis loc⁹ hic iuſtę poterit mercedis haberi?
Seruit amicicię tm̄ gens dedita lucris
Sz vos pfecti ſimiles eſtote parenti.

¶ Oſtentationem inanem in bonis operibus vitandam eſſe. ¶ Matthei. vi.

SIcui iuſticię pandetur pulchra facultas
Deuitate oculos hoim: nam nulla manebit
Merces in cęlo quę factũ tale ſequatur:
Applaudet tantũ ſterilis iactatio vulgi.
Sz quod dextra facit. facias neſcire ſiniſtram
Cõueniet: iuſtis meritis tũc digna rependet
Occulti ſolus ſcrutator pmia cordis

¶ Captationẽ laudũ in orõne declinãdã. ¶ Mat. vi.

SVnt quos prętumidę tollit iactatio mẽtis
Et pcibus ꝓprijs gaudẽt aſſiſtere turbas.
Multiſluiſq; diẽ verbis ducẽdo fatigãt
His votis pompę fructus ſuccedit inanis.
Sz ſecreta dom⁹ precibus penetralia caſtis
Claudãtur. pauciſq; deũ venerabere ꝟbis
Scit pater ipſe: tui q̄ ſit trepidatio cordis
Nil abſente deo loquimur. nil abdita clauſum
Pectoris antra tegũt: pñs deus oĩa cernit.
His igitur votũ placeat cõcludere ꝟbis.

S ¶ Oratio dñica. ¶ Mat. vj. Luce. xj.

Idcirco genitor reſidẽs in vertice cęli
Nomis oramꝰ veneratio ſanctificetur
In nobis pater alte tui: trãquillaqꝫ mũdo
Adueniat: regniqꝫ tui lux ampla pateſcat.
Sic cęlo. vt terris fiat tua clara volũtas.
Vitaliſqꝫ hodie ſancti ſubſtãtia panis
Proueniat nobis: tua mox largitio ſoluat
Innumera indulgẽs erroris debita praui.
Et nos haud aliter cõcedere fęnera nr̃is.
Tetri ſęua ꝓcul teutatio dęmonis abſit.
Eqꝫ malis tua nos in lucem dextera tollat.
Sic etenĩ genitor populis delicta remittet
Si veſtra alterni vobis peccata velitis
Cędere: nec dux erratis intẽdere pectus

S ¶ De ieiunio. ¶ Matthei. vj.

Unt etiam ꝑgrata deo ieiunia plebis
Sed ꝓpriam multi faciem fędat e laborãt
Quo vanã captent hoĩm ieiunia famam.
Tu vero ⁊ grato crinem madefactꝰ oliuo
Lętãtem puris de fontibꝰ ablue vultum.
Ut ſolus genitor deuoti pectoris aptum
Seruiciũ cernens: laudet meritũqꝫ rependat

¶ Terreno theſauro non eſſe iminẽdum ſed cęleſti.
¶ Matthei ſexto.

V Anum eſt defoſſis terra inuigilare talẽtis
Illic aerugo ⁊ tineę dominãtur edaces.
Cunctaqꝫ diripiũt fures egeſta latebris.
Condite theſauros vobis in vertice cęli

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Non erugo illos tineæue aut horrida furum
Pactio diripiet: vobis vbi condita res eſt
Illic corda etiam ſimili ditione tenentur.
Corpis ē lumen quo publica lumina cernis ¶ Lu. xi
Sed ſi pura acies oculis ſimplexq; nitebit
Clare totius ſplendebūt corpis artus.
Sin vero neq; fuerit: prauūq; videbit:
Obſcuræ incūbent ſup oīa membra tenebræ.
In nigras lumen ſed ſi cōuertitur vmbras
Ipſis horror erit quātus ſine luce tenebris.

¶ Sup hoc Nemo poteſt duobus dn̄is ſeruire: nimiam curande eſca et veſtimentis e corde elimandā nec plus equo ſolliciti erimus ¶ Mat. vj. Lu. xvj

Nemo pt dn̄is æque ſeruire duobus
Vni⁹ aut odijs cedet vel cedet amori.
Nec pariter dn̄m ſeruus patietur vtrūq;.
Haud vnq; poterit quis diuitijſq; deoq;
Inſeruire ſimul: ſ; vos hæc iuſſa tenete.
Sollicitet ꝓprio ne vos ꝑ corpe veſtis ¶ Mat. vi. Lu. xij.
Neu faciles vict⁹ ægra diſquirite cura.
Nōne aīam pluris facim⁹ q̄; corpis eſcas?
Haud dubitet corp⁹ quiſquā præponere veſti
Aerias ſpectem⁹ aues: nō vomere preſſo
Terga ſoli ſubigūt faciūt nec ſemina farris
Aut ſegetum culmos incurua falce recidūt.
Proueniet tn̄ his ſacies potuſq; cibiq;.
Nōne deo magis eſt hoīm curatio cordi?
Nec dignū fuerat: veſtis ſuſpēdere curam
Pectorib⁹: ſi nūc habitam trāſire figuram
Per ſe nemo poteſt: aut quicq; imponere membris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Cernite per pingues agros vt lilia florent
Non vlli tñ iſs vnqꝫ incubuere ligones.
Nec ſalomona grauem cũ regni diuitis aula
Afflueret: talis cõtexit gratia veſtis.
Quod ſi prato ꝫ fruticumqꝫ virentia lęta
Ipſe deus veſtit: noſtris obnoxia flãmis.
Cur vobis potior nõ eſt fiducia patris?
Ergo cibum potũ veſtemqꝫ ⁊ inania cuncta
(Gentibus infidis) terrenam linquite curam.
Vos potius digne cęleſtia quęrite regna
Juſticiamqꝫ dei: ſpontanea cętera currũt.
Craſtina nec vobis curetur copia rerum:
Quiſqꝫ dies ſibimet ſatis eſt ꝑ fraude diurna:

¶ Nõ eſſe temere iudicãdũ ⁊ de feſtuca ⁊ trabe ĩ oclo: margaritas nõ añ porcos ponẽdas. Mat. vij. Lu. vi.

Iudiciũ veſtrum fugiat damnatio ſęua:
Nam dñs veſtri iuris documẽta ſequetur:
Quęcũqꝫ in terris ſtatuetis tempora capti:
Hęc eadem vobis genitor ſeruabit in ęthra:
Menſuram tibi quã ponis portare neceſſe eſt:
Cernis adhęrẽtem feſtucã in lumĩe frĩs
Nec tñ in ꝓprio lignum cõſiſtere ſentis:
Atqꝫ oculũ prius alteri⁹ purgare laboras:
Diripe ſed ꝓprio fallax de lumĩe trabem:
Tum minimã alterius curabis demere ariſtam.
Ne canibus ſanctũ dederis tu. ne ve velitis
Turpiter imũdis iactare monilia porcis:
Nãqꝫ illa in cęno pedib⁹ ſubiecta iacebũt:
Cõuerſiqꝫ ſues vaſto vos vulnere rumpent:

¶ Petēdū q̄rēdū ⁊ pulſandū eſſe. Mat.vij.Lu.xj.

POſcenti dabitur: querēs inuēta tenebit ¶ Jo.xvi.
Pulſantiqȝ aditus foribus pandetur apertis.
Vos hoīes natis panem poſcentibus omnes
Nun lapidem dabitis? piſcem ve petentibꝰ anguem:
Vos inquam rigidi quibus alte eſt inſita cordi
Duricies: veſtris dabitis ſemꝑ bona natis.
Indulgens homini genitor bona mitia digne
Quam pręſtare magis gaudet poſcentibus ęquis.
Quę cupitis vobis hoīm benefacta venire ¶ Tobię.iiij
Hęc eadem veſtro cunctis pręſtate fauore
Hęc legis ſumma eſt: hoc ius dixere ꝓphētę.

¶ Lata eſt via quę ducit ad perditionem.
¶ Matthei.vij.et Luce.xiij.

ITe ꝑ anguſtam iuſti ſupꝑ ęthera portam
Quam lata ⁊ ſpacioſa via eſt quę limite lęuo
Pręruptum cōuoluit iter caligine mortis
Innumerę qȝ illam penetrāt per prona cateruę

¶ Anguſta ē via q̄ ducit ad vitā. ¶ Mat.vij.

VItalis vaſtis ſtipatur ſemita ſaxis
Celſaqȝ vix paucos ducet ꝑ ſcrupea virtus.
At ſi quos nimium fallax illexqȝ malorum
Planicies: ſuaſit deformi lubrica lapſu.
Arripit hos pronoſqȝ trahit velut impetus amnis
Aut alacer ſonipes ruptis effrenus habenis
Aut rectoris egens ventoſa ꝑ ęquora puppis

¶ De pſeudo ꝓphetis et hyppocritis. ¶ Mat.vij.

OBſeruate illos: falſo qui nomine vobis
Inſidias faciūt: appellanturqȝ ꝓphętę.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Hos ouium ſpecies veſtit: ſed ſęua luporum
Pectora fraude tegunt: lacerantqꝫ incauta trahentes
Agmina credentum: ſęuus quos decipit error.
Fructibus e ꝓprijs noſcūtur talia monſtra
Queqꝫ petat finem fallax doctrina videndum eſt.
Quapropter rerum molitio perſpiciatur.
Nam neqꝫ de tribulis ficus nec ſentibus vuas
Proueniſſe vnqꝫ ruris ꝑ terga notaſtis.
Utqꝫ arbor ꝓprio veſtitur germine pomi
Sic dolus illoꝝ fructu monſtrante pateſcit:

¶ Super hoc Non omnis qui dicit mihi dn̄e domine intrabit regnū cœloꝝ. ¶ Mat. vij.

Non ego palpantū ꝟbis ⁊ honore mouebor
Nec me ꝙ dn̄m pręblanda adulatio dicit
Pręmia cęleſtis capiet ſpontanea ſedis.
Olli ſed merito gaudebūt munere regni
Qui faciūt noſtri genitoris iuſſa volentes.
Adueniet mox ſumma dies: quę iure ſeuero
Pręmia iuſticię tribuet: ſceleriqꝫ gehennam.
Tum mihi multoꝝ clamabit talia fletus:
Nonne tuo quondā nobis ſub noīe ꝟtus
Extitit: et noſtris parebāt omnia iuſſis.
Sępe etiam nr̄a eſt vox annumerata ꝯplexis:
Seruiuitqꝫ tuo nobis ſub noīe dęmon.
Tunc iurabo illis qđ talis cognita nunqꝫ
Uita mihi eſt hoīm: geſtis quę ſordet iniquis.

¶ De domo edificata ſupra petram vel arenam ¶ Matthei. vij. Luce. vj.

Quiſqꝫ meis monitis: aureſqꝫ ⁊ facta dicabit:

Hunc ęquabo viro:ſolidis fundamina ſaxis.
Ponenti:librata ſup̲ que męnia ſurgent.
Illa domus pluuijs ventiſq3 illęſa manebit
Torrentūq3 minas firmato robore vincet;
Hęrent īmoto qm̄ fundamine petrę.
Qui vero auditu tm̄ mea iuſſa tenebit.
Diuerſiſq3 p̲cul factis p̲ lubrica perget:
Hunc ſimilem faciam volucri qui fulcit harena
Fundamēta domus:cui mox vt flamina venti
Et pluuia effuſis cepere incūbere riuis
Oīs ſubuerſo procumbit pondere moles
Inſequiturq3 graui tectoꝝ ſtrage ruina.

¶ De admiratiōe in pp̄lo orta ex verbis ieſu chriſti
¶ Matthei.vij.Mar.p̄.Lu.ij.et.iiij.

Talia dicētem magna admiratio plebis
Immēſum ſtupuit:qm̄ tranſcēderet alte
Doctrinā veteꝝ:chriſto cōceſſa poteſtas.

¶ Jeſus deſcendēs de mōte leproſum curauit
¶ Mat.viij.Marci.p̄mo.Luce.v.

Deniq3 linquētem celſi faſtigia montis
Stipabat gaudēs populoꝝ turba ſequentum
¶ Ecce ſed horrēda cōfixus viſcera tabe
(Quem toto obſeſſum fędarat corp̲e lepra)
Procubuit venerās iuuenis:chriſtūq3 p̄catur.
Vt careat tādem languoris pōdere tanti
Sufficiat voluiſſe tuū.Tum dextera chriſti
Attactu ſolo purgauit lurida membra.
Incolumiq3 dehinc cęlare hęc gaudia iuſſit
Et legi parēs:offerret munera templo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Quod puerum Centurionis paralyticum curauerit. Matthei.viij. Luce.vij.

In de recedēti: ſupplex ſe protinꝰ offert
Centurio: et p̄cibus ꝓiectis talibꝰ orat.
Impubis pueri cruciatur ſpūs ęger:
Cuiꝰ cuncta tepens membroꝝ munia languor
Diſſoluit: vitāqꝫ tenet iam pęna ſuꝑſtes.
Sꝫ iuſſu miſerere p̄cor: nam tecta ſubire
Crimina nr̄a vetant: vitę luciſqꝫ parētem.
Nunc ꝟbo ſatis eſt iubeas remeare ſalutem.
Subiectos mihi ſępe viros: ſic nr̄a p̄tās
Officijs ꝟbo iuſſis parere coegit
Dixerat. Ille viri motus p̄cibuſqꝫ fideqꝫ
Talia cōuerſus pplo dat dicta ſequenti.
Haud vnq̄ꝫ talem memini me gentis auitę
Inueniſſe fidem: ſed vęris diſcite dictis:
Q̄ multos homīes diuerſis ꝑtibꝰ orbis
Progenitos: cęli regnū ſublime vocabit:
Cum patribꝰ noſtris vitali accūbere menſę.
Progenies quoꝝ cęcis dimerſa tenebris:
Dentibꝰ horrendum ſtridēs: fletūqꝫ frequentās:
Perpetuis pęnam ciuitatibꝰ acta ſubibit.
At tibi iam: iuuenis mentis ꝟtute fidelis:
(Ut credis) veniet fructꝰ cum luce ſalutis
Dixerat: ⁊ dicto citiꝰ cum voce loquentis:
Ad pueꝝ celeris percurrūt munera ꝟbi.
Ingreſſuſqꝫ domū miles ꝓperante recurſu:
Preueniſſe dei lętatur dona medentis.

Socrum Petri febricitantem tactu liberauit.

¶ Matthei.viij. Marci.p̄mo. Lu.iiij.

Edꝭs inde petri ſanctus penetrabat ieſus
Cuiꝰ anhela ſocrus: ęſtu febriq; iacebat.
Utq; illi dextram tetigit ſaluator ieſus
Sana miniſteriū prębebat fęmina menſis.

¶ Incipit liber Secūdus Juuēci preſbyteri

¶ De plurimis curatis et ſcribe volēti eū ſequi dicite nō habere filium hominis vbi caput ſuum reclinet.

¶ Matthei.viij. et Luce.ix.

Iamq; dies: prono decedens lumine: pontum
Inciderat: furuāq; ſup nox emula pallam
Sidereis pictā flāmis: per inane trahebat:
Cum multos hoīes: mentis languore ruentes
Deuinctaſq; aīas ſcelerata dęmonis arte
Certatim populi cęca iam nocte ferebant:
Sed v̄bum chriſti: tanto languore remoto:
Omnibꝰ indulgens: prębebat munera patris.
Ecce ſed exortꝰ maior cum luce tumultus
Gratantis populi: cū turbis anxius ille
In mare veliuolum celſam deducere iuſſit
Diſcipulis puppim: p̄cibus tum ſcriba ꝓfuſis
Nauigio ſancti pariter poſcebat abire.
Olli chriſtus ait: quo me tu ſcriba ſeq̄ris?
Vulpibus in ſaltu rupes excīſa latebram
Prębet: et aereis auibus dat ſilua quietem:
Aſt homīs nato: nullis ſuccedere tectis
Eſt licitum. gentis ſic ſunt molimina veſtrę:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

¶ Jeſus diſcipulo p̄cipit vt eum ſequatur: patre inhumato relicto. ¶ Matthei. viij.

T Unc e diſcipulis vnus ſic ore rogabat.
Ultima defuncto debentur munera patri:
Hinc ſpacium tribuat nobis tua ſancta voluntas
Ut liceat miſeri genitoris condere corpus.
Chriſtus ad hec: callem potius comitabere nr̄m.
Et ſine defunctis defunctos condere terra;

¶ Jeſum in naui dormientem excitant diſcipuli vt tempeſtatem ſedaret.

¶ Matthei. viij. Marci. iiij. Luce. viij.

C Onſcendūt nauem: ventoq; inflata tumeſcūt
Uela ſuo: fluctuq; volat ſtridente carina:
Poſtq; altum tenuit puppis: cōſurgere in iras
Pontus: et immēſis hinc inde tumeſcere ventis
Uentorꝫ rabies: mixtis hinc inde ꝑcellis
Cepit: ⁊ ad celum rapidos ſuſtollere montes:
Pontus ⁊ abruptos tollit trans ſidera montes:
Et nūc mole ferit puppim. nūc turbine proram.
Illiſoq; ſup laterum tabulata receptat
Fluctus. diſiectoq; aperitur terra profundo.
Interea in puppi ſomnū carpebat ieſus.
Illum diſcipuli pariter nauteq; pauentes:
Euigilare rogant: pontiq; pericula monſtrant.
Ille dehinc: quam parua ſubeſt fiducia vobis?
Infidos aīos timor irruit: inde procellis
Imperat: ⁊ placidam ſternit ſup equora pacem.
Illi inter ſeſe timidis miracula miſcent
Colloquijs: Que tanta ſibi eſt permiſſa poteſtas?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Quod ve sit imperium cui sic freta concita ventis:
Erectęqꝫ nimis submittāt colla procellę:

¶ In terra gerasenorum demonia expellit ab homine quibus nomen legio et in porcos mittit.

¶ Matthei. viij. Marci. v. Lu. viij

IAm gerasenoꝝ steterat sub littore puppis:
Ecce sed egresso iuuenis (mirabile dictu)
Occurrit. miseram cui mentem spiritus ater
Horrenda implebat lacerans ꝟtute furoris.
Illi grata dom⁹: tetris habitare sepulchris
Nec poterat rabidū quisquā retinere furorem.
Ferrea quinetiā rumpebat vincula membris
Scindebatqꝫ graues vt lanea fila cathenas.
Et iam cōpedibus leuis: insultare soluto
Ludus erat: saxisqꝫ feꝝ concidere pectus.
Isqꝫ vbi pergētem christum ꝑ littora vidit
Cum clamore ruit: longeqꝫ accurrit adorās.
Regnātis semꝑ dn̄i certissima proles
Oram⁹: solitę ne nos regionis ab oris
Excutias: longe tormentis excruciatos
Nam nomen legio est nobis: multosqꝫ sub vno
Noīe consociat flatus vis sola nocendi.
Cernis vt īmūdi subigunt hęc pascua porci
His saltem liceat rabiem satiare repulsam
Per patris altithroni nomen sublime rogamus.
Imꝑat ijs: hōis mentem dimittere christus
Porcorumqꝫ sinit gregibus finire furores.
Iamqꝫ hoīs stupidum discusso demone pectus:
Insperata suę veneratur dona salutis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Et iam ꝓcipites: ſcopuloꝝ margine porci
In mare deiecti: ꝓperant diſꝑdere vitam
At ꝟo e ſpeculis: miracula tanta pauētes
Diffugiūt: vrbiſqꝫ ruūt ad tecta ſubulci.
Et famā ſpargūt populoſqꝫ ad litora cogūt.
Inſanum ꝟo iuuenem poſtq̄ꝫ reſipiſſe
Credere cernētum populoꝝ turba coacta eſt.
Orabāt pauidi regionē linqueret illam.

Jeſus paralytico ſanato iuſſit ferre lectum.

Mat. ix. Mar. ij. Lu. v. Joānis. v.

INde domum repedat terraꝝ lumen Jeſus
Ecce reuertēti: iuuenis torpentia membra
(Officium quoꝝ morbꝰ diſſoluerat acer)
Ante pedes ponūt: tepido recubātia lecto
Quem miſerās aīo: ꝟbis compellat ieſus
Aſſit certa tuę iuuenis cōſtantia menti
Nam tibi pręteritus vitę donabitur error.
Hoc dictū ſcribę: mentis ꝑ operta malignę
Carpebāt. ꝙ ꝟba dei ꝟtute ferenda
Protulerat chriſtꝰ: ſed pectora talia cernēs
Hoc inquit ꝟbum ſcribaꝝ dicta retractāt.
Quod quātum facile fuerit dixiſſe: ſequētis
Et dicti ⁊ facti pariter ꝟtute ꝓbabo
Ut mihi cōceſſum peccata remittere cernāt.
Quapropter iuuenis firmato corꝑis vſu
Surge vigens: ſtratūqꝫ tuū ſub tecta referto.
Surrexit: lectūqꝫ humeris iam fortibꝰ aptat
Per mediūqꝫ vigens populi mirantis abibat.
Tūc timor ⁊ laudes dn̄i: per pectora plebis
Concelebrata: ſimul miracula lęta frequentāt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

¶ Matheū ad apl'atū vocat. Mat. ix. Mar. ij. Lu. v.

PRogrediēs tūc inde ad vectigalia: vidit
Conſeſſu in medio mattheū: protinus illi
Diſcipulis hęrere iubet: nil ille recuſans
Imperio chriſti paret: gaudetqꝫ ſequutus.

¶ Vocatio philippi ad apoſtolatum Jeſus dicit Nathanaeli vidi te ſub ficu. ¶ Joānis. j.

INde iter ingrediēs: ſimili ſermone Philippum
Hortatur: comitēqꝫ ſuis aſciuit amicis.
Ille vbi cognouit chriſti vireſqꝫ viamqꝫ
Tum primū iuſto cōcurrit Nathanaeli
En noſtris inquit cōceſſum eſt viſere ſęclis
Quem voces veteꝝ ⁊ ſancti cecinere ꝓphetę.
Hūc genuit veniēs dauidis origine Joſeph:
Nazara cui fęlix patria eſt ⁊ nomē Jeſus.
Ille refert genuit quicqꝫ ſi nazara (miror)
Quod dignū tantis vnqꝫ virtutibꝰ eſſet.
Inde Philippus ait: Cernis: dubitare quieſce:
Progrediēſqꝫ vide: nam oculis ſpectare licebit.
Illū vbi tendētem longe reſpexit Jeſus
Vir ait hic iuſtꝰ: cui pectora neſcia falſi
Virtutem puram ſeruās: ſine fraude maligna.
Ille ſub hęc. vbinam vel quo me tpe noſti?
Cui dn̄s dicta hęc diuino pectore promit.
Cum te diffuſę tegerēt vmbracula ficus
Ante etiam quam te vocitarēt ꝟba philippi
Vidit: et elegit comitem te ſpūs auctor.
Talibus attoniti ſeqtur vox Nathanaelis.
Progenies venerāda dei: rex inclyte gentis:

Tu populis terręqꝫ ſalus: vitęqꝫ magiſter.
Chriſtꝰ ad hęc: facilis ſuaſit tibi credere ꝓtus:
Arborea ꝙ te vidi recubare ſub vmbra.
Sꝫ maiora dehinc rex miracula reſtant
Cernetis pariter totū ſe ſcindere cęlum
Atqꝫ dei celeres ęthram penetrare miniſtros
Inde homīs nato: claram deferre coronam.

Jeſus vocatus ad nuptias et diſcipuli eiꝰ de aqua fecit vinum. Joānis. ij.

Interea thalamis cōnubia feſta parabāt
In regione chanaan: vbi mitis mater ieſu
Cum nato pariter cōuiuia concelebrabāt.
Vina ſed interea cōuiuis deficiebant
Tum mater chriſtū ꝑ talia dicta precatur.
Cernis lęticię iam defeciſſe liquorem
Aſſint nate bonis ex te data munera menſis.
Olli reſpōdet terraꝝ gloria chriſtus.
Feſtinas genitrix: nondū me talia cogit
Ad victus hoīm: tempus cōcedere dona.
Menſaꝝ tūc inde vocat lętata miniſtros
Mater: ⁊ imperijs nati parere iubebat.
Sex illic fuerāt ſaxis prępulchra cauatis
Vaſcula: quę ternis aperirēt ilia metris.
Hęc iubet e fontis gremio cōplere miniſtros.
Pręceptis parent iuuenes: vndaſqꝫ coronant.
Completis lapidum labijs: tum ſpuma ꝑ oras
Cōmixtas vndis auras: ad ſumma volutat.
Hinc iubet vt ſummo tradant guſtanda miniſtro.
Ille vbi percepit venerādi dona saporis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Neſcius in vini gratum tranſiſſe liquorem:
Egeſtas nuper puris de fontibꝰ vndas.
Increpat ignaꝝ ſponſum: ꝙ pulchra reſeruās
Deteriora prius ꝑ menſas vina dediſſet.
His ſignis digne credētum diſcipuloꝝ
Perpetuā ſtabili firmauit robore mentem:

Jeſus ementes et vēndentes eiecit de templo
Mat. xxj. Marci. xj. Lu. xix. Jo. ij.

Inde vbi iudęis aderāt ſolēnia paſchę
Ad ſolymos direxit iter: templūqꝫ ſubibat.
Repperit hic ppl'm: venalia multa locātem
Pars vendebat oues: pars corpa magna iuuēcum
Pars inhians nūmis: menſas onerauerat ęre
Reſtibꝰ hic chriſtus cōnectit verbera flagri
Et tales populos ſancta ꝑturbat ab ęde
Et menſas vertēs: ęriſqꝫ ꝓfudit aceruos
Et ſuꝑ increpitās: ꝓcul hęc auferte ꝓphani
Ut meus hic genitor: nō ſordida lucra colātur.

Judęi a ieſu ſignum petebant.
Joānis. ij. Mat. xvj. Marci. viij

Tunc poſcēs ſignū plebes iudęa fremebat
Quo fidēs: aīos in talia facta leuaret.
Uentura obſcuris tūc chriſtꝰ talia miſcet.
Soluite pollutis manibꝰ venerabile templum
Hoc ego reſtituam: cum tercia lumina ſolis
Incipient: rutilum terris infundere lumen.
Hoc inter ſeſe tractantes: murmure cęco
Illud aiūt: vix ſex ⁊ quadraginta per annos
Conſtructū veteris regni molimine templū:

Tu poteris tribus in ſpacijs renouare dieꝝ?
Hoc ꝟbum quondā poſt tp̄a debita: digni
Cognouere viri: ꝓprio de corꝑe chriſtum
Delubꝝ dixiſſe dei. ſed ſigna videntes
Tum multi cępere fidem: ſanctūq̄ ſequuti.

¶ Jeſus Nicodemo dicit de baptiſmo: et alijs multis ¶ Joānis. iij.

Nocte ſub obſcura: celſo ſublatus honore
Primorꝝ procerū iudei noīs vnus
Venit: & ad chriſtum ſubmiſſa voce ꝓfatur.
Haud dubiū eſt: quin larga dei te ſcē volūtas
Humanis lucem cōceſſit ſurgere rebus.
Nec quiſquā tantis tribuit miracula ſignis
Ni comitata dei iubeat ſplendeſcere virus.
Chriſt⁹ ad hęc: callis iuſti ſi culmina q̄ris
Nullus ad excelſum poterit cōſcendere regnum
Reddita ni penetret naſcēdi exordia rurſus
Atq̄ nouam capiat diuino munere vitam.
Ille autem tātis ſtupefactus corda loq̄lis:
Hoc inquit nr̄e non eſt cōprendere mentis
Quis poterit cęptę reuocare exordia vitę?
An rurſus ſenior mr̄is correptet in aluū
Et nou⁹ in lucem veniat. vitamq̄ reuoluat?
Ille ſub hęc: liquido ſi quis de fonte renatus
Et flatu ſancto rudibus cōſiſtere membris
Cęperit: ęthereum liber cōſcendit in aulam:
Terrenum corp⁹ terreno corꝑe natum.
Spirit⁹ haud aliter ſimilem generat ſibi flatum.
Spirit⁹ hic deus eſt: cui parent oīa mundi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Hic cum vult: quocūq; volat vocemq; ꝑ auras
Jactat: ſed neſcis quę ſint exordia vocis
Quāq; petant eius currētia flamina ꝑtem.
Quiſq; igitur iuſtę repetit primordia vitę
Hūc ſimilem ſancti flatus: reuigeſcere certum eſt.
Et iudęus ad hęc: nil hoꝝ cernere poſſum.
Talia tū chriſtus: Solymoꝝ magne magiſter
Jſraelitaꝝ ſublimis gloria gentis:
Tu ne etiam mentem vitę de lumine raptam
Demerges p̄ceps: furuis miſerāde tenebris:
Nec potes obtuſo cōprendere talia ſenſu.
Ecce fides nulla eſt: tantū terreſtria dixi:
Quid ſi cęleſtes vires cōſcendere ſermo
Cęperit: ⁊ ſuperas reꝝ comprendere formas
Quis vr̄m: duram poterit mihi pādere mentem?
Accipite ergò nouis q̄ ſit ſententia rebus.
Sidereum null⁹ poterit cōſcendere cęlum
Ni ſolus cęli qui miſſus venit ab aula. ¶ Ephe.iiij.
Idem homīs natus: cęli qui in ſede moratur.
Ut ſerpēs oli vaſtę regiōis ī oris ¶ Nume.xxi. Jo.viij.⁊xij.
Moyſeis manib⁹ ſummo ſublatus honore
Sic homīs natum tolli in ſublime neceſſe eſt.
Ut quicūq; fidem mentis penetralib⁹ altis
Jllius ad numen ſtatuet: ſub turbine ſęcli
Conculcet pedib⁹ lętum: trās ſidera ſurgēs
Sublimis capiet donū inuiolabile vitę.
Nāq; deus mūdum tanta dilexit amore
Eius vt in terras deſcēderet vnica ꝓles:
Credētes dn̄o vitę iunctura perenni.
Nec deus hūc natum diſquirere iure ſeuero

Judicio vt truci: terras expẽdere miſit.
Vitia ſꝫ populis veniãt vt munera vitę.
Nanqꝫ vbi certa fides fuerit cõpleta ſalutem
Non erit vlla illic anceps agitatio iuris.
Aſt vbi dona ꝓcul fuerint excluſa medelę
Jam ꝓpria ipſoꝝ mentem damnatio torquet.
Unica nam dñi fuit ijs incognita ꝓles.
Aduẽtum lucis miſeri fugere ſupnę
Et magis amplexi cęcas tenuere latebras.
Sic quicũqꝫ malis mẽtem maculauerit actis
Ad tenebras pauidus refugit: ne lumine claro
Sordida pollutę pateãt contagia mentis
At quicũqꝫ pię tenuit veſtigia vitę
Jn medium ꝓperat: lucemqꝫ niteſcere gaudet:
Splẽdeat vt claris ꝟtutis gloria factis:

I Jeſus cũ muliere ſamaritana loqtur ¶ Jo. iiij.

Ad galileam repetit ſaluator ieſus:
Preteriẽs ſed forte venit ſamaritida ſichen.
Jllic fundus erat: iacob de noĩe pollens:
Et puteus gelido demerſus in abdita fonte.
Sederat hic rapido ſeruator anhelus in ęſtu.
Diſcipuliqꝫ eſcas mercãtes męnibus vrbis
Paſſim diſperſi: ſolum liquere magiſtrũ.
Męnibus egrediẽs ſamaritis fęmina venit
Extractura cauis pueri penetralibus vndas.
Olli chriſtꝰ ait: laticis da fęmina potum.
Reſpondẽs mulier: Mirũ mihi ꝑcipis inquit
Ut tibi iudęo: mulier ſamaritida potum
(Diſpernẽs veteꝝ ſamaritum iuſſa) miniſtrem.
Tum ſeruator ait. Domini ſi munera noſſes:

Et quis te ſitiens: putealia pocula poſcat:
Tu potiꝰ peteres: viuam tibi traderet vndam.
Illa ſub hec: Puteus gremiū ſinuatur in altum
Urceus eſt nullꝰ: nec ſunt tibi vincula funis
Unde igitur poteris vndam mihi tradere viuam:
Num tu maior eris nr̄i ꝟtute parentis:
Hoc iacob etenī puteo cum ꝓle bibebat:
Et ꝓprios huc ſepe greges ad pocula duxit.
Illi rn̄dit mūdi regnator ieſus:
Ex iſta plene nullus ſatiabitur vnda
Nam rurſus ſitiet: ſed nr̄i dona liquoris
Ardorem excludēt eterna in ſecla bibendi.
Dulcia ꝓueniēt nr̄i cui pocula fontis:
Largior vnde fluet vitalis grā fluctus.
Sz deſiderium nr̄e ſi te capit vnde
Excitus veniat tecū mox vrbe maritus.
Cōiugio ſeſe mulier negat eſſe reuinctam.
Tūc ſic ꝓſequitur mentis perſpector ieſus
Femina veridicis loqris de cōiuge verbis
Nam tu cōnubijs nexa es iam quinqȝ virorꝫ:
Nūc aliena ſupꝫ thalamorꝫ vincula tollis.
Tum mulier: ſcīm te certum eſt eſſe ꝓphetam:
Sed nr̄i iſtius venerādum montis in arce
Preceptum nobis quondam liquere parētes:
At vos in ſolymis orandū dicitis oris.
Talia dicenti: mox talia reddit ieſus.
En aderit tempus: montis cum vertice veſtri
Omnibꝰ et ſolymis aberit veneratio longe.
Sed nūc certa ſalus iudeis ſurgit ab oris.
Et nūc inſtantis curſus iam tpis vrget.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Cum vęri ſanctum genitorem: errore remoto
Cultores: iuſtis armati legibus orent.
Spūs ijs ac plena fides erit: ⁊ pater altus
Talia cōquiret cultoꝝ pectora: terris.
Illa dehinc. Scim⁹ ꝙ chriſtus nūcius: orbi
Aduentu ꝓprio vitalia ſęcula pandet.
Et tūc peccantum largus miſerator ieſus:
Se lumen terris chriſtum veniſſe fatetur.
Et iam diſcipuli reduces: ſtupuere magiſtrum
Quod ſecreta pijs potiretur fęmina ꝟbis.
At ꝓperans vrnam mulier fontem ꝓpe liquit
Et populum totis eduxit męnibus vrbis.
Oīa nam memorat. ſibimet ſermone ꝓphetę
Geſſerat ipſa prius quęcūqꝫ ex ordine dicta:
Tum ꝓpere chriſtum fuſę petiere catervę.
Diſcipuli interea rogitāt vt ſumeret eſcas.
Ille ſatis ſibi pulchroꝝ ſupereſſe ciborum
Reſpondit: ſed tum mirantum diſcipuloꝝ
Inter ſe occultis currebat ſermo loquelis.
Forte aliquis prior hic epulas dedit ante magiſtro
Noſtras vt merito ſatiatus reſpuat eſcas.
Ille ſed internę cernens molumina mentis.
Hę mihi ſunt epulę: pectus ſatiabitur iſtud:
Si faciam magni genitoris iuſſa per orbem:
Quattuor hinc menſes: lętę ad primordia meſſis
Frugiferę: ęſtati certe ſupereſſe putatis.
Erigite ergo oculos: albentes cernite campos
Cunctaqꝫ maturam iam rura expoſcere meſſem.
Nunc quicūqꝫ metit: pulchri mercede laboris
Vitaliqꝫ dehinc gaudebit fruge redundās.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Et ſator excipiet meſſorꝫ gaudia lętus.
Vos ego nūc miſi: grauidam ſuccidere meſſem
Quę nō eſt veſtro ſulcis inſerta labore.
Vos aliena bonę ditabūt munera frugis.
Talibus alloquijs: comitū dum pectora cōplet.
Ecce ſamaritum populi venere rogātes
Exorātqꝫ illic geminos expendere ſoles.
Iamqꝫ fides multos plebis fundauerat alta
Nec iam femineis tm̄ concredere vrbis
Ipſos ſed coram virtꝰ manifeſta docebat
Veniſſet ſęcli qꝛ iam ſaluator ieſus.

¶ Filium reguli a morte liberat.

¶ Joannis.iiij.

IAmqꝫ galilęam remeauerat in regionem
Quondā vbi fontanas vino mutauerat vndas.
Regius hic iuuenis (cui natum morbus anhelo
Ardore: extremis vitę torrebat in oris)
Comꝑit vt chriſtum certo remeaſſe recurſu
Aduolat: ⁊ p̄cibus ſobolis ꝓ ſorte profuſis
Orabat: celeris depoſcēs dona ſalutis
Ne pius ad lętum natus traheretur acerbum.
Chriſtus ad hęc. Signis niſi ſuadeat oīa virtus.
Nō erit vlla fides: ſed perge ⁊ ſoſpite vita
Edibus in veſtris dulcem cōplectere natum.
His vrbis: fructum mox ꝑceptura ſalutis
Pulchra fides: aīm lętanti in pectore firmat.
Iamqꝫ iter ingreſſo: ꝓperantibꝰ obuia ſeruis
Nuncia fama venit: puero reſonatqꝫ iacenti
Limine de mortis ſubitam remeaſſe ſalutem.
Ille vbi cognouit certum cōcurrere tempus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Sanantis chriſti ꝟbis tūc ſeqꝫ domūqꝫ
Mancipat: amplexus fidei venerabile donum:
¶ Jeſus phariſeis murmurantib⁹ de cōuiuio publica
noꝝ: ꝙ nō op⁹ eſſe ſanis medico. Mat. ix. Mar. ij.

FOrte dies epulis multos ſociauerat vnus
Publica cōductis qui vectigalia lucris
Profeſſi rapiūt: alieno noīe predam
Hos cum diſcipulis ſimul accipiebat ieſus.
Ecce phariſei occulto rephēndere riſu
Q̄ legis doctor cōuiuia talia iniret
Jlle ſed inſpiciens quid pectora clauſa tenerent:
Non inquit medicis op⁹ eſt: vbi fortia membra
Jntemerata ſalus vegetat: vireſqꝫ miniſtrat
Egris ſed merito miſerās adhibēda medela eſt.
Diſcite nūc ſaltem iubeant quid ꝟba ꝓphete.
Non ego ſacra magis q̄ꝫ mitia pectora quero
Haud etenī iuſtos veni ad directa viantes
Sꝫ reuocare malos peccātum a limite greſſus
¶ Diſcipulis Joānis interrogantib⁹: quare non ieiu
narent diſcipuli eius parabolam proponit pāni ſciſſu
re et vtris. ¶ Mat. ix. Mar. ij. Lu. v.

ECce ſed e numero mirātum munera chriſti
Unus ioānis q̄rebat diſcipuloꝝ.
Cur ipſi legis ieiunia crebra tenerent
Nullaqꝫ ſub chriſto plebes ieiunia ferrent:
Chriſtus ad hec contra placido ſic ore profatur.
Qui ſponſi letis comitātur vota choreis:
Non preſente illo: ieiunia triſtia portant.
Janqꝫ dies aderit: cum ſponſus turbine ſecli

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

E medio comitũ rapietur: triſtibus illi
Tuncq̈ dabũt aĩos lachrymis: horrore ciboꝝ
Languida concipient animis ieiunia flentes.
Quam ſtultum eſt: rudibꝰ veteres ſubtexere pannos
Veſtibꝰ: vt turpis peius ſciſſura notetur.
Vtribus aut calidum tritis cõmittere muſtum
Quis ruptis: totũ ſequitur diſperdere vinum.
Vtribus eſt rectũ rudibus ſpumantia muſta
Condere: ſic vinum cõſeruant fortia vaſa.

¶ Filiam Iayri principis: dum vadit ſuſcitare: mulierem a profluuio ſanguinis ſanat.

¶ Matthei. ix. Mar. v. Luce. viij.

TAlia tractanti: perculſus pectora luctu
Ecce ſacerdotum princeps procũbit adorans.
Et ſibi defunctam (funus miſerabile) natam
Implorat lachrymãs: certamq̈ venire ſalutem
Defunctę vita poſcebat munere chriſti.
Haud mora: cõſurgens ſequitur ſeruator ieſus
Progreſſos: mulier ſequitur veſtigia ſeruãs
Quam languore graui bis ſex labentibus ãnis
Carpebat fluxus (lacerans ſine fine) cruoris
Torq̃bat ſolucẽs morbus pallore virentem
Viribus abſumptis: ⁊ toto corpe feſſa
Viſceribus ſiccis: fluxus ſine fine cruoris.
Pectoris hęc tacitam voluebat credula mentem
Arcana ſecum q̈ fide: iam certa tenebat
Actutũ feſſo fugeret ꝙ corpore tabes
Extremam chriſti poſſet ſi tangere veſtem.
Hęc vbi ꝑ populum ſummi pendentia pepli

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Fila manu trepida tractauit: protinus ille
Et cauſas morbi: ⁊ credentia pectora cernens:
Conceſſit celerem tali cum voce ſalutem.
Accipe quod meruit fidei cōſtantia munus.
Et mox conſtricto viguerūt ſanguine venę.
Poſtq̄ꝫ peruētum eſt vbi funera ꝟginis ingens
Plangentis populi fremitus: clangorqꝫ tubaꝝ
Ultima ſupremę celebrabāt funera pompę.
Abſcedāt inquit tectis hęc triſtia veſtris.
Nanqꝫ puella iacet placido dimerſa ſopore:
Defunctam retur flentum quā neſcia plebes.
Talia dicētem: ridentum turba reliquit
Q̄ morte abreptam dixit dormire puellam.
Sed chriſtus lęti victor. vitęqꝫ repertor
Frigētis dextram dignatus prendere dextra.
Surgere mox iuſſit: miranda ad gaudia patris:

¶ Duobus cęcis oculi aperiūtur. Mat. ix.

Inde reuertēti: clamor ſe ꝓtinus offert
Lumine captoꝝ greſſu labente duoꝝ.
Illis chriſtus ait: Si credūt pectora veſtra
Nunc ꝟtute mea ſe reddet lumen ademptum.
Olli firmato ſe credere corde fatentur.
Tunc chriſtꝰ fatur: credentes cernite lucem
Nec cuiq̄ꝫ noſtrum poſt hęc edicite nomen
Dixit: ſed ꝓpere ꝑ gaudia tanta videntum
Ardor inexpletus: famam ꝑ cuncta ferebat

¶ Dęmonium mutum eÿcitur Et de turba q̄ ob miracula ad ieſum confluxerat.

¶ Mat. ix. Mar. vij. Luce. xj.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Offerturq; dehinc iuuenis: cui rapta ſonorę
Dęmonis incurſu fuerat ſubſtãtia vocis.
Atq; ꝓpulſus vbi fugit de pectore dęmon
Confeſtim ſanę redierũt munera linguę.
¶ Talia mirãtis populi ſtipante tumultu
Vallatur: cernẽs ꝗ̃ milia tãta viroꝝ ¶ Marci. vi.
Ingemit: vt ruris dñs cui paſcua lęta
Innumerę tondẽt pecudes: rectoris egentes.
Tũc ad diſcipulos depromit talia dicta.
Quam late ſegetes ruris ꝑ terga pateſcũt ¶ Lu. x.
Sꝫ rarus meſſor frugis ſuperatur aceruo.
Jam ſupereſt dñm ſegetis depoſcere tãtę
Vt ſua rura velit numero cõplere colentum.

¶ Jeſus duodecim diſcipulos cum omni doctrina pręmittit.

¶ Matthei. x. Marci. iij. et. vi. Luce. ix.

Hęc fatus: populo ex omni delecta ſeorſum
Fortia cõglomerat biſſeno pectora cętu.
Bis ſex conſociat fidoꝝ corda viroꝝ.
Hos vbi delegit: p̃ceptis talibus implet.
Deuitate viam quam gentes perfidioſę
Et ſamaritaꝝ fraudis veſtigia calcant.
Pergite qua patrij pecoris cuſtodia labat.
Pergentes ꝟo: ſimilem mihi ſumite mentem
Vt vobis ſubigat ꝟtutem dęmonis atri
Sancta fides: curamq; piam languorib⁹ aptet.
Hę vires: nulla vobis mercede dabũtur.
Et vos haud aliter cunctis impendite dona.
Non auri argenti ve domet poſſeſſio mentem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Nec vos nūmoꝝ ſubigat ſcelerata cupido.
Non geminas veſtes: nec plantis tegmina bina
Virtutis nudę cupiat ſeruare miniſter.
Ingreſſi muros vrbis: perquirite ſemꝑ:
Hoſpicio quoꝝ par ſit ſuccedere iuſtis.
Ingreſſiqꝫ: dehinc pacem ſub tecta vocate
Si tranquilla dom⁹ fuerit pax illa manebit:
Sin erit indignis habitātum moribus horrēs
Diffugiet: veſtrūqꝫ habitum pax vr̄a ſequetur.
Excludet quicūqꝫ ferox vos limine tecti
Aurib⁹ aut duris ſpernet vitalia v̄ba.
Sin aduerſa: dei famulos ſuccedere tectis
Hoſpicijsqꝫ focos miſcere grauata vetabit
Excutite egreſſi domib⁹ veſtigia veſtra.
Hęreat iniuſtę ne vobis portio vitę.
Illos deterior ſodomoꝝ pęna manebit
Supplicijs: veniet mūdo cum termin⁹ omni.
Pergitis en vt oues dnoꝝ pręda luporū.
Sꝫ vos arguto ſerpētum corde vigete
Simplicitate tn̄ puras ſuperate colūbas.
Nam ſępe incūbet vobis iniuria pręceps.
Conſilijsqꝫ hoīm cōſiſtunt corpa veſtra:
Vos flagris: vincliſqꝫ feris: duriſqꝫ tyrānis
Frendens vrgebit ꝓ me violentia ſęcli.
Cum vos tradiderint: v̄boꝝ ponite curam
Sponte fluens: dabitur ſermonis gr̄a vobis.
Spirit⁹ in vobis: ꝓ vobis digna loquetur.
Tradet em̄ fratrem: ſcelerata inſania fratris.
Ad letūqꝫ dabunt genitoꝝ corpora nati.
Vos odio vrgebūt ſemꝑ pro noīe noſtro.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Sed ſinem fidei: comitatur gloria vitę.
Profugite e tectis (q̄ vos ſectabitur) vrbis
Inde aliā: mox inde aliā: cōquirite ſedem.
Nam vobis vrbes ſemꝑ ſupeſſe neceſſe eſt
Iſraelitaꝝ quę dent ſub noīe plebem.
Diſcipulꝰ nunq̄ȝ tranſcēdat celſa magiſtri
Culmina: nec dn̄m tentat ꝑcellere ſeruus.
Diſcipulo ſatis eſt: vires ęquare magiſtri:
Vel dn̄i ſimilem ꝟtutem prendere ſeruo.
Pectoribꝰ veſtris: ſemꝑ timor oīs aberret.
Nam nudata ſuis promētur cuncta latebris.
In tenebris tacite vobis quęcūq̄ȝ iubentur
Dicite pręclaro nitidi ſub lumīe ſolis.
Auribus ⁊ vr̄is dicam quęcūq̄ȝ ſuſurrās:
Excelſo in populos ſpergātur culmīe tecti.
Deſpicite illoꝝ rabiem qui corꝑa veſtra.
Proſternēt ferro: nō eſt ijs vlla ptās
Viuacem lęto pariter demittere mentem.
Illum ſȝ potius cordis ſecreta paueſcāt
Corꝑis eſt aīęq̄ȝ ſimul cui lata ptās.
Paſceribꝰ precium nūmi vix portio parua
Proueniet: nō eſt tn̄ vnum credere dignum
Ni iuſſu dn̄i laqueos incurrere vr̄os.
Quis dubitet ſapiēs: dn̄i ſub pectore multis
Cedere pēnatis: hoīem ꝑ milibus vnum;
Qui me cōfeſſus fuerit ſub iudice terrę
Hūc ego nō aliter coram genitore fatebor.
Sic itidem coram genitore negabo negantem.
Nō ego nūc pacem terris īmittere veni
Sed gladium: patrio dirimat qui pectore natum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Et dulcem natam dirimat qui pectore matris.
Si quis amore meo: genitorem pluris habebit:
Vel matri ſoboli ve meũ poſtponet amorem:
Sentiet horribilem nr̃a de ſede repulſam.
Contemnet quicũqꝫ aiam pro noie noſtro
Inueniet lęta florentem fruge ſalutis:
Qui vos ſuſcipiet me ſuſcepiſſe benignis
Obſequijs: idem me ꝑ genitore ſupmo
Suſcepiſſe ſibi gaudebit: perpete vita

¶ Joãnes de carcere ad ieſum et Jeſus de ioanne ad turbas loquitur. ¶ Mat. xj. Luce. vij.

Talia diſcipulis bis ſex: cum iuſſa dediſſet.
Juſtus ioãnes cęcis de carceris vmbris
Sectantũ e numero delectos: talia dicta
Ad chriſtum portare iubet: verũqꝫ referre.
Tu ne pijs animis requies quam regia cęli
Pollicita eſt terris: noſtro ſub tpe fulges:
An aliam ſupereſt poſt hęc ſperare ſalutem?
Talibus hęc chriſtꝰ dictis mandata remittit:
Cęcorꝫ tenebrę mutãtur lumine lucis:
Debiliumqꝫ vigent firmato robore membra:
Lurida diſcutitur ſquamoſo corpe lepra:
Aerię vocis penetrat ſurdas ſonus aures:
Redditur amiſſa lęti poſt funera vita
Ad corpus remeans: aię iam libera ꝟtus
Depoſitum repetens aię ſubſtantia corpus.
Pauperibuſqꝫ ſuis non dedignata pateſcit
Fulgentis ſplendẽs aduentus gloria terris.
Jlle beatus erit quem non deceperit error.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Talia diſcipuli referũt mandata magiſtro.
Hoc ſupꝛ: ad populum depꝛomit talia chriſtus.
Quur in deſerto voluiſtis viſere nuper
Stramen arundineũ: vento vibrante moueri?
Cur etiam molli veſtitum veſte videre?
In domibꝰ regum molli cum veſte tenentur.
Fatidicis longe p̄ponitur ille ꝓphetis
Ut veteris quondam cecinere oracula ſcripti.
Hunc etenĩ memorat venerãdę lectio vocis.
En ego mitto meũ ſtratas aptare miſtꝝ ¶ Malachię.iij.
Ante tuos vultus: genuit nec fęmina quenq̃
Maior ioãnis noſtri qui viribus eſſet.
Sed minor hoc: cęli fiet ſublimior aula.
Huiꝰ ab exortu: vim cęli regia ſenſit
Et cęli regnũ violentia diripit atrox.
Lex oĩs: ſummã baptiſte a tpe cępit
Atq̃ ꝓphetaꝝ finis cõcluſus eodem:
Si vultis volucris penetralia noſcere ſęcli
Ipſe eſt ioãnes fęlix venturus in ęuũ
Corpus ioãnis fęlix habitabile ſumpſit
Helias quondã: quem turbine miſſa coruſco ¶ iiij.Re.ij.
Flãmipedũ rapuit ſimulatio quadriiugoꝝ.
Audiat hęc: dictis pandens vitalibꝰ aures.

¶ Cõfeſſio ieſu ad patrem: et iugum domini leue eſſe
¶ Matthei.xj. Luce.x.

n NUnc tibi cõfiteor genitor: cui gloria ſeruit
Fulgentis cęli: ⁊ terraꝝ frugiferentum.
Celaſti nũc q̃ ſapientibꝰ iſta ſuperbis.
Paruulaq̃ infantũ vis hęc cõprendere corda.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Jam mihi regnātis ſunt oīa tradita patris.
Nec quiſquā poterit dn̄i cognoſcere natum
Ni ſolus genitor: genitorem mente videbit
Filius: aut idem pandet cui talia natus.
Huc oēs veniant: oneris quos ſarcina vaſti
Cōprimit: iis poterit ꝟtus mea munere patris
Antiquas vires hilari reparare quiete.
Sumite forte iugum: leuis eſt mea ſarcina iuſtis.
Nāqꝫ humili dulcem largitur corde ſalutem.

¶ Diſcipuli ſpicas vellunt
Matthei.xii.Marci.ii.Luce.vi.

Hęc vbi dicta dedit: meſſis ꝑ culta grauatę
Preterit: et populus ſectantum diſcipuloꝝ
Spicarum grauidam carpebat in ordine frugem.
Ille dies veteri poſcebat lege quietem.
Sabbata nam priſcis repetebāt ocia iuſſis.
¶ Ecce phariſei coram reprehendere chriſtum
Q̄ ſanctę legis calcarēt iuſſa metentes
Diſcipuli: legum ſed tūc completor Jeſus
Incipit iis: veteris ſcripti monimēta retexens.
Legiſtis certe: in templo dauida canoꝝ ¶ primo Re.xxi
Cum populo quondā panes ſumpſiſſe ſacratos:
Et ꝓpriam: comitūqꝫ famem ſedaſſe: ſed illos
Illicitum cuiqꝫ fuerat cōtingere panes
Sumere quos ſolus poterat de lege ſacerdos.
Eiuſdem ſcriptum eſt: iuſto moderamine legis
Vates in templo ſine crimine feſta profanant
Nec minor eſt iſtic: veſtrę glomeratio turbę:
Quam templi ꝟtus: caperent ſi pectora veſtra

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Q̄ non ſacra deus: ſed mallet mitia corda ¶ Oſeę. vi.
Non tam ſepe viros damnaſſet factio ſacros:
Expertes culpę: ſed nūc ego ſabbata cuncta
Sponte mea dominās: legis ſub iure tenebo:

¶ Manum aridam hominis ſanat.

¶ Mat. xij. Mar. iij. Luce. vj.

t Tunc cōuenticula illoꝝ: poſt talia dicta
Ingreditur. mox hic iuuenem ꝓ limine cernit
Siccatum ex humero cui pondus inutile palmę
Pendebat. ſed tum dictis tentādo doloſis:
Egris an liceat ꝑ ſabbata ferre medelam
Querunt: calcatę vt legis vindicta maneret.
Chriſtus ad hęc. foueam ſi forte pecuſcula veſtra
Inciderint: certe trāſibitis ocia legis:
Et pecus abrupto tolletis vile profundo.
Quāto igitur nobis hoīm curatio maior
Ad benefacta aīos tollens: accendere debet?
Ergo age tu iuuenis rediuiuam extendito dextrā
Cum dicto palmas ſanas porrexit vtraſqꝫ.

¶ Hominem a demonio cęcum et mutum curat: et in principe demoniorum id facere opinantes refellit.

¶ Matthei. xij. Marci. iij. Luce. xi.

Iſtum pro ſignis quem vix veneratio poſſet
Mirantis digno populi ſuſtollere cultu:
Concilijs trucibus cōclamant decipiendum.
Talia proſpiciens procerꝝ molimina chriſtus
Diſceſſit: varijs hoīm languorib⁹ aptat
Conceſſam in populis prima ꝟtute medelam.
Oblatuſqꝫ ibidem mox demonis horrida virtus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Et lingua ⁊ viſu truncatū: viuere penę:
Et ꝓprijs eſcam cruciatibꝰ eſſe volebat.
Hūc vbi curatum: viſuq; ⁊ voce vigentem
Cęca phariſeę cognouit factio gentis.
Dęmonis auxilio (qui princeps dęmonioꝝ
Solus nequicię vires ditione teneret)
Hęc illum feciſſe ferūt: ſed talia chriſtus
Veridicis aperit cōuincens pectora ꝟbis.
Si gemina regnū diſtractum ꝑte dehiſcat
Et ſciſſa aduerſum ſeſe diuiſio pugnet:
Diſruptis ꝓpere labētur cuncta medullis.
Horridꝰ ⁊ dęmon: ſi dęmone pellitur atro
Aduerſa ſibimet ſciſſus ꝟtute repugnat.
Quis poterit prędam: tectis auferre viroꝝ
Ni prius aggreſſor: cuſtodū brachia nodis
Vinciat: et facilis veniat direptio prędę.
Quiſq; meis aberit diſcretꝰ miles ab armis
Hoſtis in aduerſa cōſiſtet fronte duelli.
Quiſq; meis gregibꝰ cogendis liber: oberrans
Diſijcet ille mei pecoris ꝑ deuia paſtus.
Sz quicunq; hoīm fuerit: ſuꝑ oībus error
Dimitti poterit: tm̄ ne ſpūs vnquam
Vocibꝰ inſana laceretur mente ꝓfuſis.
Siue furens: homīs nato cōuitia quiſquā
Ingerit: hęc etiam poterūt peccata remitti.
Spūs at ſanctus tm̄: cuicūq; ꝓphana
Verboꝝ rabię violabitur: irreuocatis
Supplicijs nūc ⁊ ſemꝑ torrebitur ignis.
Qn̄ veneniferi ſerpentis ſęua ꝓpago
Sermonū dulci poterit miteſcere fructu:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Nam bona thesauris promūtur dulcia iuſtis
Et mala letifero ꝓcedūt ore venena.
Verboꝝ meritis veniet: ſub iudice pena:
Verboꝝ meritis: dabitur ſub iudice vita.

¶ Super hoc Quecūqꝫ pater fecerit: hec et filius ſimiliter facit: et quia venit hora et nūc eſt qn̄ ⁊c̄. Item Scrutamini ſcripturas Moyſes accuſat vos ſi crederetis moyſi credētis forſitan et mihi. ¶ Io.v.

Que genitor faciet: ſectabitur oīa natus
Nam idem nato manifeſtat cūcta videnda.
Et potiora dehinc tribuet miracula rex
Sicut em̄ genitor emortua corpa reddit
Ad claram vite lucem: ſic omnia natus:
Que volet ad ſuperos ſurgentia corpa ducit.
Nec genitor: quenqꝫ virū ſe iudice queret
Sꝫ dedit hec nato querendi iura ꝑ orbem:
Gloria quo maneat ſimilis natoqꝫ patriqꝫ.
Nanqꝫ repulſus erit veſtro ſi nat⁹ honore:
Improbitate pari genitorem deſpicietis.
Sed cui noſtra fidem ſermonis gratia figet
Mox me mittētis genitoris dona videbit:
Eternamqꝫ dabit preſens conſtantia viam.
Iudiciumqꝫ illi non eſt: ſed migrat ab atra
Morte procul: luciſqꝫ vigens ad lumina tendit.
Adueniet tempus quo mortua corpa vocem
Accipient nr̄am: ⁊ vitam cum voce tenebunt.
Nam ſicut genitor: vitam ſibi poſſidet in ſe
Sic tribuit nato vitam: et ius dicere iuſſit.
In terris: homīs qm̄ cum corpe venit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Nec vobis mirum videatur corpa cuncta
Uocis ad auditum: ꝓprijs exurgere buſtis
Juſtorumqꝫ aīas rediuiuo corꝑe necti:
Judicioqꝫ graui: miſeros exurgere prauos.
Nec mihi iudiciū tribuet mea ſola ptās
Arbitrio qm̄ genitoris cuncta iubentur:
Qui me iuſticiam terris diſquirere iuſſit.
Nāqꝫ ego ſi ꝓprio teſtis ꝓ nomine ſurgam
Falſa loquar: aliuſqꝫ itidem qꝛ teſtis habetur
Pro nobis recte mihi talia temnere fas eſt.
Nam veris opeꝝ ſignis: manifeſtior omni
Luce nitet: pręſens noſtris teſtatio factis.
Talia concedens genitor: mihi teſtis adhęret
Qui me demiſit terris ſua ponere iuſſa.
Huiꝰ enim vocem: nunq̄ꝫ comprendere quiſtis
Nec ſpeciem ꝓpriam cōceſſit viſere vobis.
Nec ſermo ipſius poterit per veſtra ſedere
Pectora: credendi qm̄ ſubſtantia nulla eſt.
Quęratur veterum ſcriptoꝝ lectio vobis
Perpetuam cunctis vitam quam ferre putatis:
Hęc etiam noſtrum teſtatur lectio donum.
Nec tamen audetis ꝓpius conſiſtere nobis
Ne verę vobis contingant gaudia vitę.
Non mihi captatur terrenę gloria laudis.
Nāqꝫ ego (qꝛ ſummi genitoris nomine veni)
Reſpuitur vobis: veniet ſꝫ diſcolus alter
Nomine quem fultum ꝓprio: gens veſtra ſequetur:
Alternę in vobis captatur gloria famę:
Uritus et ſolam fugitis diſquirere laudem.
Nec vos arguerim coram genitore: ſed illic

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Accuſator erit: quem ſpes modo vña celebrat
Moyſes. quem fidei nullo ſeruaſtis honore.
Eius em̃ ſcriptis: veſter ſi crederet error
Crederet ⁊ nobis: moyſi quem ſcripta frequẽtant.

¶ Phariſeis ſignũ petẽtib⁹: Jone et niniuitarꝫ ſignũ tradit. ¶ Mat. xij. Luce. xj. Marci. viij.

Talia tum cõtra: ſcribarꝫ verba ſequũtur
Vocib⁹ indubitata fides comitabitur iſtis
Si virt⁹ certis firmet miracula ſignis.
Jlle dehinc: polluta magis generatio quęrit ¶ Deu. xxxij.
Signa ſibi: reb⁹ ſtabũt ſed ſigna futuris.
Nãqꝫ ꝓphéta: cauo quãtum ſub pectore ceti ¶ Jonę. ij.
Tpis abſumpſit: terrę in penetralib⁹ altis
Progenies hoĩs: tm̃ dimerſa manebit.
Adueniet tempus: quñ ſurget reddita vitę
Gens hoĩm: ꝓprijs in fletum dedita geſtis
Hęc iſtam digno damnabit crimine gentem:
Q̃ maris e fundo ſurgẽtis voce ꝓphétę ¶ Jonę. iij.
Cõmonita: in lachrymas dñm ꝓiecta reflexit.
Hic ⁊ ioneis monitis potiora iubentur
Cõtemnitqꝫ feris animis gens impia lucem.
Et regina noti: vitales ſurget ĩ oras. ¶ iij. Re. x. Et. ij. pal. ix
Jllius ad ſpecimen damnabitur effera plebes
Finibus extremis lybię ꝙ venerat illa
Vt ſalomona pium: p̃ceptis dedita iuſtis
Audiret: potior nũc eſt ſalomone poteſtas
Et tñ obtuſę cęcantur pectora plebis.
Expulſus ſi qñ fugit de pectore dęmon
Quem turbat ſanctus purgato corpe flatus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Ille venenatis colluſtrat paſſibus oras.
Qua nulla excurrit fontani gurgitis vnda.
Si requiem placidę ſedis non repperit: ardens
Tum reperit ſuetę ſitiens habitacula męntis.
At ſi forte ſuis obnoxia corda venenis
Ornatuq; leui ridentia limina cernit
Aſſociat ſeptem ſimiles glomerādo furores
Vis inimica homini: penetratq; in viſcera ſerpēs.
Sic genus hoc vęro ſenſu cum degener errat
Vincula perpetuis deflebit ſubdita pęnis.

¶ Matrē et frēs ſpernit et dicit ei matrē ⁊ frēs eſſe qui audiunt et faciunt verbum dei.

¶ Mat. xij. Marci. iij. Luce. viij.

ATq; eā quū populis vitalia dicta frequentat,
Pro forib⁹ mater cum fratrib⁹ aſtitit illic:
Et miſcere foris ſermonem cominus orat.
Talia tum matris mandatis dicta remittit.
Hic mecum genitrix: mecū germana reſidunt
Corpa: nam patria impletur cuicūq; voluntas
Ille meo ꝓprium cōnectit ſanguine corpus:
Et mr̄is generiſq; mei ſub noīe habetur.

¶ Sedens in nauicula ieſus: turbis parabolas expo nit. primo ſeminātis. ¶ Mat. xiij. Mar. iiij. Lu. viij.

PRogreditur templo: terraꝝ lumen ieſus
Et maris extrema terręq; reſedit in ora.
Innumeręq; illuc plebis fluxere cateruę.
Ille ſed excelſam ſcandens celeri pede puppim
Littora cōplenti depromit talia plebi.
Ecce ſator ꝓprio cōmendat ſemina ruri:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Illa cadunt diuiſa ſolo: ſortemq; locorum
Pro virtute ferunt: etenim ſi vbi trita viarum
Sub pedibus ſolido denſetur limite tellus:
Aerijs auibus dant nudam ſemina prędam.
Aſt vbi pertenui velantur puluere ſaxa:
Farra quidem viridem depromūt germinis ortum:
Sed quia nulla ſubeſt ſiccis ſubſtātia glebis
Inſerto arcicunt radicum fila calore:
Cunctaq; mox apicum labūtur acumina lęto:
Seminibuſq; alijs cōtingunt aſpera rura
Sentibus hic ſpiniſq; feris velocius exit.
Roboris augmentum: frugemq; internecat angens.
Vberibus vero quę dantur ſemina glebis
Illa ferūt pulchram ſegetem: cui lęta frequentās
Incrementa ſui: centeno copia fętu.
Audiat hęc: aures mentis qui geſtat aptas.
Talia diſcipuli mirantes dicta: requirūt
Implicitis populo quur clauderet omnia verbis?
Ille ſed admota credentum plebe profatur.
Vobis qui firmo robuſtam pectore mentem
Ad capienda dei penetralia conſtabiliſtis
Conceſſum eſt: adytis penitus conſiſtere regni.
Illis pro merito claudūtur limina vitę.
Si quis habet dignus: capiet potiora redundans.
Qui vero expertes cęleſtis muneris errant:
Amittent etiam ꝓprium quodcūq; retentant.
Iccirco obſcuris cooperta ambagibus illum
Promitur in populum ſermonis gratia noſtri.
Vt dictum Eſaię merita de plebe recurrat ¶ Eſaię.vi.
En populi mentis velantur ad oīa craſſis

Obiicibus: ſenſu ne tangant munera vitę:
Auribus aſſiſtunt clauſis: oculiſqꝫ grauatis
Ne cōuerſa bono ſanetur noxia plebes.
Quam veſtrę nūc ſunt aures oculiqꝫ beati.
Nam multi veterꝝ iuſti: ſanctiqꝫ ꝓphetę:
Quę vobis clarent orarūt cernere dona.
Accipite ergo animis: quis ſit de ſemine ſenſus.
Quiſqꝫ meum ꝟbum: ſummas demittit in aures
Nec ſenſus recipit ſtabili p̄cepta vigore.
Eripit illius totum de pectore dęmon:
Talis agro eſt ſimilis duro: qui germina farris
Exponit rapidis auibꝰ ſine fruge rapinam.
Sunt alij: lęto qui pectore nr̄a receptant
Sed breuis eſt illis: perceptę gratia frugis.
Nam ſi dura p̄mat mentem ſtrictura coercēs
Continuo trepidi prodūt ſibi credita farra:
His ſaxoſus ager: ſimili leuit a te vireſcit.
At ſpinoſus ager: curaꝝ mole grauatis
Reſpondet. preſſant quos pondera diuitiaꝝ:
Semina ſic nr̄i ſermonis preſſa grauantur
Nec fructus ſequitur ſpinaꝝ horrore necatus.
Pinguia ſic itidem paribꝰ ſtant viribus arua
Illis: qui clarę capiunt p̄cepta ſalutis.
Quę penetrāt aīm: ſenſu tractāte tenaci.
Centuplicemqꝫ ferūt ꝟtutis robore frugem.
Hęc tum diſcipulis plebiqꝫ hęc inſuꝑ addit.

¶ Parabola de tritico et zizania.
¶ Matthei. xiij. et Marci. iiij.

Agricolę ſimile eſt regnum ſublime tonantis:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Ille iacit ꝓprio mandãs bona ſemina ruri.
Sꝫ poſt ſubripiẽs (homĩ inſidiando) ſaporem
Trux inimic⁹ adit: loliũq; inſpergit amaꝝ.
Ecce ſed ad fructum culmis cũ ſpiceus horror
Proceſſit: lolio meſſis maculata redũdat.
Tum dño famuli mirãtes talia fantur
Nõne bonum terrę ſemen ꝑ terga dediſti
Unde igitur lolio turpi tua rura grauãtur?
Sꝫ iam ſi iubeas meſſem purgabim⁹ omnem
Triticeuſq; nitor ſelecta ſorde nitebit.
Tum dñs miti contra ſermone ꝓfatur
Hic dolus eſt inimice tu⁹: ſed farra ſinam⁹
Creſcere cum lolio: pleno nam tꝑe meſſis
Secretũ lolium: cõnexo faſce iubebo
Ignib⁹ exuri: at nr̃o de ſemine meſſis
Horrea nr̃a dehinc purgata fruge replebit.

¶ **Parabola de grano ſynapis. Mat. xiij. Mar. iiij.**

Haud aliter ſil'e eſt (cordis ſi pãditis aures) ¶ Lu. xiij.
Pręparui grano regnũ cęleſte ſynapis:
Quod ꝓprio inſinuãs diſponit cultor agello.
Seminibuſq; illud min⁹ omnib⁹ eſſe virentũ
Creditur: ac iuſti mox vt cremẽta viroris
Sumpſerit: erecto trãſcendit ꝟtice cunctas
Agroꝝ fruges: ramis vt plumea turba
Conſidat: poſſitq; vmbras habitare virẽtes.

¶ **Parabola de fermẽto.** ¶ **Mat. xiij. et Lu. xiij.**

Fermẽto par eſt mun⁹ cęleſte ſalubri
Quod magna condit mulier ſub mole farinę.
Illa dehinc modico fermenti mixta calore

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Conducto. vni⁹ coaleſcit corpore maſſę
Talia dum populo perplexis condita ꝟbis ¶ Mar. iiij.
Promebat: veteris quo poſſent dicta ꝓphetę
Ordine ſęcloꝝ iuſſis cōcurrere rebus.
Os aperire meū dignabor: condita mundi
Cōuoluet ructās varij ſermonis imago. ¶ Pſal. lxxvij
Inde domum repetit ſero: turbaſq; reliquit.

¶ Incipit liber Terti⁹ Juuēci preſbyteri

¶ Interp̄tatur diſcipulis pabolā zizanioꝝ. Mat. xiij.

Fuderat in terras: roſeū iubar ignicom⁹ ſol.
Diſcipuli rogitāt: lolij quid queſtio vellet
Et ſegetis: clarus quib⁹ hęc depromit ieſus.
Optima qui farris cōmendat ſemina glebis
Filius eſt hoīs: mūdum ſub noīe ruris
Accipite: atq; hoīes puro ꝓ ſemine iuſtos.
At loliū infęlix: cooperti dęmonis arte
Sunt hoīes: inimic⁹ erit vis horrida dęmon.
Extremus mūdi finis: pro tp̄e meſſis.
Meſſores patris veniūt ꝑ rura miniſtri:
Quos hoīs natus: ꝓprij de corp̄e regni
Colligere erroris laqueos labemq; iubebit:
Collectoſq; ſimul rapidis exurere flāmis.
Dentibus his ſtridor ſemp̄: fletuſq; perennis.
Secretiſq; pijs: veniet lux aurea vitę
Sedibus vt cęli vibrantur lumina ſolis.

¶ Prophetā in patria ſua ſine honore eſſe.
¶ Matthei. xiij. Mar. vj. Lu. iiij. Jo. iiij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Hęc docuit: patriamqȝ redit ſaluator in vrbem:
Illic expeditēs populis (mirabile dictu)
Iuſticię leges vitęqȝ ſalubria iuſſa:
Virtutes patrias: ſimul inſinuādo docebat.
Tūc liuore graui plebes cōmota ſuorū:
Pręſentiſqȝ ſimul dn̄i miracula voluens
Et generis noti reputās ex ordine gentem:
Hęc inter ſeſe ſubmiſſa voce volutant.
Nonne hic eſt ſoboles fabri: cui nomen Ioſeph ¶ Io. vi.
Non Maria eſt genitrix: nō fratrum nota ꝓpago eſt?
Unde igitur legis doctor: tantęqȝ miniſter
Virtutis cedit: cui labes victa malorū:
Nazara ſic plebes: cui talia reddit Ieſus.
Temnūtur ꝓpriis miracula ſemꝑ in oris
Et ſine honore manent: patria ſub ſede ꝓphetę.
Talibus indignās: preſſit ſua munera chriſtus.

¶ De Ioannis capite in diſco Mat. xiiii. Mar. vi. Luce. ix. et. iii.

Interea ad regem volitabat fama ſuperbum
Quod mala cuncta illic ꝟtus diuina domaret.
Sed putat herodes: lęti ꝙ lege remiſſus:
Tanta vt Ioannes ꝟtutis dona teneret.
Nam quondam cernens: liuenti pectore dęmon
Erroris labem: puris ꝙ ſolueret vndis
Iuſtus ioānes: damnis accenſa malorum
Tunc petit herodem peſtis ſęuiſſima regem.
Et facile iniuſti penetrans habitacula cordis
Accumulare feris ſubigit ſcelera impia geſtis,
Arſerat: illicito herodes accenſus amore:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

In thalamos fratris: caſto quod iure vetabat
Doctus ioannes: feritas ſed neſcia recti
Subiecit leges pedibus: fruiturq; nefandis
Cõnubijs: iuſtumq; ſuper (q2 praua vetabat)
Carceris immerſit tenebris: vincliſq; grauauit.
Sanguine nam iuſti (promotio preſſa timore)
Abſtinuit ſitiens feritas: quia magna ꝯplexam
Plebis ioãnem veneratio ſuſcipiebat
Natali ſed forte die: quũ lęta tyrãnus
Herodes celſis strueret cõuiuia tectis
(Luxurię quoniam cõiuncta ſupbia gaudet)
In medio iuuenum: reginę filia virgo
Alternos laterꝫ celerans ſinuamine motus
Compoſitas cithara iungit modulante choreas.
Ipſe ſed imprimis (mirata ꝟginis arte)
Attonitus ſtupuit: tũc premia cuncta patere
Juratus ſpondet: quęcũq; puella petiſſet.
Illa ſ3 horrendę ſeruans ſcelera impia matris:
Urget ioãnis caput a ceruice reuelli.
Et lance inferri pręſentia munera poſcit.
Pręſentum herodes procerum ſub pondere triſtis
Jurandiq; memor iuris: tñ imperat ęgre
Inſontis caput inferri tradiq; puellę.
Illa nefas matris ſcelerata ad gaudia portat.
Corporis at lacerꝫ flentes ſine nomine truncum
Diſcipuli condunt terrę: chriſtumq; ſequũtur.

¶ De quinq3 panibus et duobus piſcibus ſatiauit quinq3 milia virorum.

¶ Matthei. xiiij. Mar. vj. Lu. ix. Joan. v.

I Lle vbi cognouit: iuſti miſerabile lętum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Deſerit inſontis pollutam ſanguine terram.
Frondoſaqꝫ latet ſecretę vallis in vmbra.
Sꝫ populi immenſę ṽtutis dona ſequũtur.
Ille vbi credentũ turbas in valle remota
Cõueniſſe videt: morborꝝ tabe repulſa:
Corpa ſubiecit miſerat⁹ multa medelę.
Iamqꝫ ſub extremo labẽtis lumine ſolis:
Diſcipuli chriſto ſuadẽt dimittere turbas
Ut ſibi quiſqꝫ paret quęrẽs ꝑ compita victum:
Ille iubet cunctis ibidem cõuiuia poni.
Diſcipuli oſtendũt nihil ampli⁹ eſſe ciborꝝ
Ni piſces geminos: et farris fragmina quinqꝫ.
Hoc inq̃t ſatis eſt: tũc mox diſcũbere plebem
Gramineiſqꝫ thoris iuſſit cõponere membra.
Suſpicienſqꝫ dehinc cęlum genitore precato:
Ipſe duos piſces ⁊ quinqꝫ ex ordine panes
Diuidit: et dapibus menſas onerauit opimis.
Iãqꝫ expleta iacet (dictu mirabile) plebes:
Relliquiaſqꝫ dehinc menſis legere miniſtri
Bis ſenoſqꝫ ſinus cophinorꝝ fragmina cõplent
Cęnatũ numerus tum milia quinqꝫ virorꝝ:
Pręterea populus matrũ fuit ⁊ puerorꝝ.

¶ Ieſus ſuꝑ mare ambulat: et petrꝫ mergentem apprehendit. ¶ Mat. xiiij. Mar. vj. Io. vj.

Diſcipulis tũc inde iubet conſcendere nauem
Et trãſire fretum: donec dimitteret omnes
In ſua quemqꝫ viros: tũc montis celſa petiuit
Secretuſqꝫ dehinc genitoris nomen adorat.
Iãqꝫ ſoporata torpebant omnia nocte.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Quū puppis medio ſulcabat in ęquore fluctus
Jactata aduerſo ſurgentis flamine venti:
Aſt vbi iam: vigilum quarta ſtatione p̄mebat
Noctis iter: rapidos attollens lucifer ortus.
Fluctibꝰ in liquidis: ſicco veſtigia greſſu
Suſpenſus carpebat iter (mirabile viſu)
Jamq; ꝓpinquabat puppi: ſed neſcia nautę
Attoniti tremulo vibrabant corda pauore
Clamoremq; ſimul confuſa mente dederunt.
Tum pauidis chriſtus loquitur: timor oīs abeſto
Credentūq; regat vegetās cōſtātia mentem.
En ego ſum: veſtrę doctorem noſcite lucis.
Olli confidens reſpondit talia petrus.
Si tua nos vere dignatur viſere virtus
Me pariter permitte tuo ſup ęquora iuſſu
Fluctibus in liquidis īmerſos figere greſſus.
Annuit his dn̄s: Nauem mox linquere petrus
Audet: et īnixus figit veſtigia ponto.
Vex ubi tanta ꝑ mentem miracula rerum
Terrificāt: ventiq; minas crebeſcere cernit:
Paulatim cędūt dubio liquefacta timore
Quę validum fidei geſtabant ęquora robur.
Jāq; ſimon medio ſubmerſus corpore clamat.
Fluctibus horrendis pereuntem deripe chriſte.
Dextera cōfeſtim protenditur obuia petro
Et dubitata fides: ꝟbis mulcetur amaris.
Aſcenſęq; rati contraria flamina cędunt
Pręſentemq; dei ſobolem ſtupuere rogantes
Cuncti nauigio ſocij: quos caſus habebat.
Tranſierat tandem ſulcās freta feruida puppis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Optatūqꝫ grauis cōprenderat ancora portum.
Cōueniūt populi: rapido ꝑ littora curſu.
Portātes egros: veſtiſqꝫ attingere fila
Extrema exoptāt: mirūqꝫ hoc munere cuncti
Credentes: referūt plenam ꝑ membra ſalutem.

¶ De manibꝰ lauādis et de his q̄ de ore exeūt q̄ coinq̄nāt non que intrāt in hominem.

¶ Matthei.xv. Marci.vij.

Ecce phariſei ſcribeqꝫ hinc inde doloſi
Captātes chriſtum: promūt fallacia dicta.
Cur tua diſcipulos labare ferunt documēta
Preceptis veteꝝ: manibus nam cura lauādis.
Preterit. aſſumūtqꝫ ſimul cum ſordibꝰ eſcas.
Ille ſub hec fatur magis hoc eſt querere dignum
Transgreſſi mandata dei: quod proditis oēs.
Nāqꝫ deꝰ mortē defixa lege minat. ¶ Leuitici.xx. Exo.xxi.
Si genitor cuiqꝫ verbo ledatur amaro:
Vel genitrix nati ꝟbis pulſetur acerbis.
Irrita vos iſta facitis ꝑuerſa docendo.
Quā manifeſta vigent de vobis dicta ꝓphete. ¶ Eſa.xxix
Ne populus ſummis labijs ſublimat honore
Sꝫ diuerſa procul cordis ſecreta pererrant.
Accipite ergo oēs: aureſqꝫ aduertite cordis
Non illata homini fuerint quecūqꝫ: pudendis
Sordibus aſpergent: vite ve aīo ve ſedebunt.
Erumpūt hoīm ſed que penetralibus oris:
Internam miſere maculabūt edita mentem.
Diſcipuli chriſto memorant q̄ ꝟba loquentis
Occulto traherēt ſcribaꝝ pectora riſu.
Ille dehinc: genitor plantaꝝ ſemina noſter

Quę non ipſe ſati cōſeuit in ęquore ruris
Abijciet: penitus radicibus eruta: longe:
Cęcus forte ducem cęcum ſi nactus oberrās
Decidet in foueam pariter dimerſus vterqꝫ.
Tum petit abſolui Petrus quid queſtio vellet
Ipſe phariſęis quam mox ſcribiſqꝫ dediſſet:
Tum ſator ęternę reſpondit talia vitę.
Uos etiam duro diſcluditis oīa corde
Juſſa: nec admittit mentis dubitatio lucem.
Nam quęcūqꝫ hoīm veniūt extrinſecus ori
In ventrem cędūt: aīoqꝫ incognita currūt.
Quę vero interno cōcepta e pectore promūt
Ora hoīm mentem pnt aſpergine labis
Polluere: immūdoqꝫ hoīem maculare piaclo.
Secreto cordis promūtur noxia vitę
Conſilia: et cedes: ⁊ furta nefanda thoroꝝ
Et fraudes: fallaxqꝫ hoīm ꝑ teſtibus error:
Et rabidę cęlum pulſans inſania vocis:
Hęc ſunt quę maculāt hoīem: quę ſordibꝰ implent:
Illotis aūt manibꝰ non palluit vnquam
Corporis arbitrio: terrenū ſumere victum.

Filiam mulieris ſyrophenisſę a demonio curat.

Mat. xv. Marci. vij.

Hęc vbi dicta dedit: pulcherrima rura ſyroꝝ
Sidonem tyrūqꝫ petit: quom fęmina fuſis
Crinibus ⁊ precibus natam cauſata tacētem
Uoluitur: et tacitum nō deſerit anxia chriſtum
Orare: vt mētem vexatam dęmone ſęuo
Redderet: ⁊ miſerę tandem reſipiſſe liceret.
Tunc etiam ꝑcibus ſectantum diſcipuloꝝ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Reſpondit: ꝓprias genitoris malle bidentes
Cogere: quas vanus late diſperſerat error.
Crebrius inſtāti tum talia fatur ieſus.
Natis quiſq; ſuis panem non detrahit vnq;:
Et canibus iaciet. tum talia fęmina fatur:
Micarum ſaltem canibus ſua porcio menſę
Decidit: atq; nihil dn̄oꝝ cęna grauatur.
Tum dn̄s loquitur. veniāt tibi digna ſalutis
Pręmia: quę fidei meruerūt robora tantę.
Talia ſaluator v̄bis ⁊ voce loquutus
Virginis ⁊ mētem: diſcuſſo dęmone: virtus
Complexam impleuit: donis fęcunda ſalutis.

Sec⁹ mare galileę claudos cęcos ⁊ mutos ſanat. ⁊ de ſeptē panibus ⁊ paucis piſcib⁹ ſaturauit quattuor milia hominū. Mat. xv. Marci. viij.

INde galilęas repedat ſaluator in oras
Precelſiq; ꝑcul montis conſedit in arce:
Haud mora: cōueniūt populi: ſecūq; trahebant
Pars captos oculis: et vulg⁹ debile crura
Elingueſq; alij. morbiq; vocabula mille.
Omnib⁹ ille tn̄ languores dempſit amaros.
Viribus ⁊ validis venerādo munere donat.
Tum populi pariter miracula tāta frequentāt
Eternoq; patri laudes grateſq; celebrant.
Diſcipulos chriſt⁹ cogens in vertice montis
Secrete alloquitur: plebis miſeratio multa eſt.
Tercia nam tertis remeant iam lumina ſolis:
Ex quo nulla ſibi ſumūt alimenta ciboꝝ.
Ieiunam nolim tātam dimittere plebem
Ne labor afficiat populos ꝑ longa viantes.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Diſcipuli chriſto oſtendūt. ſeptem ſibi panes
Eſſe: et piſciculos alimenta ad proxima paucos.
Tum populum iuſſit terrę ꝑ terga cubare
Quodq; fuit: totum ꝓprijs decerpere palmis
Et cunctę curat menſatim tradere plebi.
Diſcipuli ponūt epulas: populuſq; repletur
Ad ſaciem dapibus. relegūt mox fragmina panis
Et ſportas referūt cumulato pondere ſeptem.
Quattuor ex omni fuerāt tum milia plebis
Nec numero quiſquā matres pueroſq; notauit.

¶ De ſigno Ionę ꝓphetę. Mat. xvj. Mar. viij. Io. vj

Inde Magedaꝝ naui trāſcurrit in oras ¶ Lu. xij.
Ecce phariſęi ſadduceiq; doloſi
Poſcere tentātes inſtant cęleſtia ſigna.
Sed chriſtus cernēs fallacia pectora fatur.
Connexum quotiēs claudit nox humida cęlum
Si ruber aſtrifero ꝓcedit veſper olympo
Dicitis adueniet ventura luce ſerenum.
Iāq; ſub exortu ſolis: ſi triſtia rubro
Nubila miſcentur confuſa luce colori:
Dicitis agricolis nautiſq; venire fragoſam
Ventoꝝ rabiem: tempeſtatūq; furores.
Fallacēs noſtis faciem diſcernere cęli
Sęcloꝝ vero neſcitis tp̄a ſignis
Explorare ſuis. ſed vobis ſigna dabūtur
Quę maris īmenſo quondā venere ꝓfundo
Belua quom tenuit ventris ſub carcere vatem. ¶ Ionę. ij
Hęc ait: ⁊ ꝓpere puppis retinacula ſoluens
Trans freta contendit: rapido cōprendere curſu
Arua Philippoꝝ: ſocijſq; hęc talia fatur

¶ De fermēto phariſeoꝝ. Mat. xvj. Mar. viij. Lu. xij.

Sollicite vobis vitentur noxia farra
Fermētumq; ferox veſtris auertite menſis.
Illa phariſęi ſadduceiq; doloſi
Admiſcēt eſcis: fallūtq; in noīe panis.
Quur vobis tacitas voluit cunctatio mentes
Pro quo parua fides ſenſu torpente fatiſcit?
Dicitis auerſi naui ꝙ tollere panes
Non fuerit vobis vacuū farriſq; cauendas
Inſidias iubeam: meminiſſe ⁊ ſcire putabam
Panes quinq; mihi plebis ꝙ milia quinq;
Implerint dapibus: cophiniſq; ſuꝑflua tantis
Fragmenta ad cumulum fuerint collecta ciboꝝ.
Quattuor ⁊ rurſum cęnantum milia panes
Quod facile implerint ſeptem: ſportaſq; referri:
Vidiſtis rurſus cōpletas relliquiarum.
Sed moneo iſtoꝝ ſemper fermenta cauenda.
Diſcipuli tandem vitalia verba ſequuti:
Doctrinam cernūt fermenti nomine dictam.

¶ Petrꝰ poſt cōfeſſionē qꝛ chriſtꝰ filiꝰ dei eēt: dure īcre pat dicēs vade retro ſathana. Mat. xvj. Mar. viij.

Inde vbi peruētum eſt: liquidi ꝑ terga ꝓfundi ¶ Lu. ix.
Clara Philippeo quo pollent noīe rura:
Cogit concilium ſectantum diſcipulorum.
Et quęrit quem ſe populoꝝ fama putaret
Reſpondent multas plebis tunc eſſe loq̄las.
Crebrius audiſſe ⁊ multos firmare ꝙ eſſet
Iuſtus ioannes: populos qui flumine lauit.
Pars trepidat (memori ſeruās oracľa mēte) ¶ Malach. vl.

Heliam veniſſe iteꝝ: quem prepete curſu
Turbine cęleſti quondã ſimulata quadrigis C.iiij. Re.ij.
Aſtris inſeruit rapidę vis feruida flãmę.
Hieremiam dixere alij. pars eſſe ꝓphetam.
Tunc chriſtus cunctis arridens pectore blando
Conquirit: quę ſit ſententia diſcipulorum.
Sed ſtabilis petrus: Tu ſancti filius inquit
Chriſtus: magnifico terras qui lumine comples.
Tum dñs: forti reſpondet talia petro.
Petre beatus eris: nam talia pandere certe
Humanus ſanguis vel terrę portio corpus:
Haud vnq̃ȝ poterit: genitoris munera ſola
Poſſunt tam validum fidei cõcedere robur.
Tu nomen petri digna ꝟtute tueris
Hac in mole mihi ſaxiqȝ in robore ponam
Semper mãſuras ęternis menibus ędes.
Inferni domus hęc non exuperabile portis
Clauſtꝝ ꝑpetuo munitũ robore habebit.
Cęleſtiſqȝ tibi claues ꝑmittẽ regni
Eſt anim⁹: terriſqȝ tuo q̃ nexa relinques
Arbitrio: cęlo pariter nodata manebũt.
Soluerit ⁊ rurſus tua q̃ ſentẽtia terris
Haud aliter venient: cęli ſub ſede ſoluta.
Sȝ vos diſcipuli chriſtũ me dicere cunctis
Parcite: ꝙ ſoli cognoſcãt talia digni.
Jam lux adueniet ꝓperis mihi curſib⁹ inſtans
Menib⁹ in ſolymis rabies quom ꝓna furore
Eximios vatũ ſaturabit ſanguine nr̃o.
Aſt vbi luciflũ reddet ſol terci⁹ ortum
Conſurget radijs pariter redimita ſalutis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Vita mihi: cũctiſq̧ dabit ſua munera terris.
Tũc petrus magno perculſus corda dolore
Abſint chriſte tuis inquit tam triſtia ſanctis
Monſtra ꝓcul membris: nec fas eſt credere tantũ
Nec tibi tam dur⁹ poterit cõtingere caſus:
Chriſt⁹ ad hęc. Procul hinc inq̇t. ꝓcul effuge dęmon
Nil diuina tuã mentem prudẽtia tangit
Sʒ terrena ſapis: molliq̧ timore tremiſcis.

¶ Dicit crucẽ ſuã tollẽ debẽ vnũqueq̧ꝫ q̇ velit dñm ſequi: et đt nõ viſuros quoſdã mortẽ donec videãt filiũ hoĩs in regno venire. Mat. xvj. Marci. viij.

Sed ſi quis vrm: veſtigia nr̃a ſequetur.
Abneget hic ſeſe: corpuſq̧ aĩamq̧ recuſans
Atq̧ crucem ꝓpriam comitatib⁹ addere nr̃is
Gaudeat: amiſſam redimet cui gloria vitam.
Nam ſeruata perit terris poſſeſſio lucis.
Cõmoda ſed quid erũt ſęcli mortalia lucra
Si damnũ pariãt vitę luciſq̧ perennis?
Vel quę digna queũt aĩę cõmercia poni?
Fili⁹ huc hoĩs veniet ſub noĩe patris
Cęleſteſq̧ illum fremitu comitãte miniſtri
Stipabũt: reddetq̧ hoĩm ſua debita vitę.
Vęra loquor: certos iſtic ſub noĩe lucis
Inueniam: cęli fulgens quũ regna capeſſam.

¶ De trãſfiguratiõe ieſu chriſti. Mat. xvij. Mar. ix. ¶ Lu. ix.

Hęc vbi dicta dedit: paſſus bis terna dieꝝ
Lumina cõuerſo terras trãſcurrere cęlo.
Tum ſecum iubet abruptũ conſcendere montem
Petrum zebedeiq̧ duos ꝑ deuia natos.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Inde vbi peruētum eſt: ſecreti montis in arcem
Cōtinuo chriſt⁹: faciem fulgore coruſco
Mutatur: veſtiſq; niuis candore niteſcit.
Reſpiciūt comites: mediūq; aſſiſtere ſanctis
Helię Moyſiq; vident. Tum talia petrus
Reſpice num nobis potius diſcedere longe
An iſtic tantę ſpectacula cernere molis
Cōueniat: trina tñ hic tentoria vobis
Si iubeas frondis faciam diuerſa paratu
Singula ſub noctem quę vos aulea receptent.
Talia dum loquitur: cęlo prefulgida nubes
Circūiecta oculis condebat lumine montem
Et vox e medio lucis manifeſta cucurrit.
Uiuens hic meus eſt nat⁹: mea ſumma voluptas
Hui⁹ iuſticiam iuſto cōprendite corde.
Diſcipuli pauido preſſerūt corpore terram
Nec prius e prono vultus ſuſtollere caſu
Audebant: ſancto chriſti q; dextera tactu
Demulcens: blandis firmaſſet pectora verbis
Surgite: et abiectum fortes calcate timorem:
Glorię et huiuſce expertes vos reddite cunctos
Nec cuiq; pręſens pandatur viſio vobis
Ni prius huc hominis ſoboles ſpecioſa reportet
In lucem referēs mortis de ſede trophea.
Conſurgūt: ſolumq; videntes voce requirūt
Quur ſcriptis veterū ſcribarū factio certet. Malachie
Heliam primū cęli de ſede reuerti
In terras: chriſtiq; dehinc conſurgere lucem?
Chriſtus ad hęc: veniet certo ſub tpe iuſtus
Helias: reddēs mox oīa debita ſęclo.

Sꝫ ſi quis credit iam venerat ante renaſcēs
Ignotū veluti rabies quem cȩca furoris
Dimerſit lȩto: mox ſeuior altera cedes
En hōis nato trucibꝰ laniatibus inſtat.

¶ Puer lunaticum ſanat et de fide vt granum ſynapis docet. ¶ Mat. xvij. Mar. ix. Lu. ix.

Hȩc ait: ⁊ pplm̄ repetit montēqꝫ relinquit.
Ecce ſꝫ inflexis genibꝰ: fletuqꝫ ſolutus
Vir ſenior: precibꝰ chriſtum veneratꝰ adorat.
Dauidis ſoboles: hoīm lumenqꝫ ſaluſqꝫ:
Te p̄cor horribilē nati de corpe morbum
Perturbes: reddaſqꝫ ſeni ſolacia vitȩ.
Nam curſus lunȩ: natū mihi dȩmonis arte
Torquet: ⁊ in liquidas deiectū proijcit vndas:
Aut miſer medio ꝓiectū voluit in igni.
Nam tua diſcipuli ſectātes iuſſa: frequēter
Cōniſi: nulla in ſolidū mihi dona dederūt.
Tum chriſtꝰ magno cōmotus corda dolore:
O gens nulliꝰ fidei gens effera ſemper
En etiam patiar vobiſcū me fore terris?
Sic ait ⁊ puer mandat perferre parenti
Ante ſuos vultus: tum vocis pondere multo
Incubuit: mentiſqꝫ ſimul cōulſa venena
Dȩmonis horrēdi: purgato corde fugauit.
Diſcipuli rogitāt: quur nō ſucceſſerit illis
Eiuſdē pueri totiēs tentata medela:
Reſpōdit dn̄s: labat q2 pectore veſtro
Inſtabilis fidei nutās ꝑ lubrica greſſus.
Nam ſi tāta foret credēdi portio vobis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Quę minimi poſſet granum p̄ſtare ſynapis
Iſtius hinc montis poſſetis vellere ꝟbo
Inq; alias ſedes cunctā tranſuoluere molem.
Nam gen⁹ hoc morbi: p̄cib⁹ ſine fine: fideq;
Multaq; robuſti ieiunia pectoris arcent.

¶ Petrus in ore piſcis nūmum inuenit quo diſſoluit tributum. ¶ Matthei. xvij.

Iam de capharnaū gradiens ꝑuenit ad oras
Cōuenere petꝝ: quibus inſtat cura tributi
Soluere poſcētes ſolitum ꝓ noīe chriſti.
Ille ſed ad petꝝ cōuerſus: talia fatur.
Dic inquit reges: quoꝝ dependere natos
Externos ꝓpriosne ſibi iuſſere tributa?
Reſpōdit petrus alienos ſoluere certum eſt.
Cernis ait chriſtus natū non ſoluere regis
Sed ne quem lędam: p̄ceptum ſuſcipe noſtꝝ
En maris vndiſoni rupes quę prodit in altū
Scandatur tibi ſumma ſimon: hamuſq; ꝓfundo
Stamine ſętaꝝ cōnexus pręcipitetur.
Hęſerit ⁊ curuo qui prim⁹ acumine piſcis
Hui⁹ pandantur ſciſſi penetralia ventris
Illic inuēto: duplex diſſolue tributum.

¶ De humilitate pueri ¶ Matthei. xviij. Mar. ix. Luce. ix. et xvij.

Diſcipuli poſt inde rogāt: quis maximus alto
In cęli regno: meritiſq; ꝑ qualibus eſſet.
Tum chriſt⁹ medio pueꝝ conſiſtere cętu
Pręcipit: ⁊ placido doctor ſermone ꝓfatur.
En hui⁹ ſimilem pueri ſe reddere certet
Quiſq; cupit celſam cęli conſcendere ſedem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Erroris laqueos ſeclis increſcere certum eſt.
Sed tamen infelix per quem generabitur error.
Qui vero e paruis iſtis deceperit vnum
Si ſapiat nectat ſaxo ſua colla molari
Precipitemqꝫ maris ſeſe iaculetur in vndas.
Nec quiſquā faſtu ꝑuos cōtempſerit iſtos
Hoꝝ cuſtodes celeſti in ſede tuentur
Altithroni vultum genitoris ſydera ſupra.
Sed ſi quis paſtor: cui paſcua credita tondēt — Lu. xv.
Centū balantes: vnam quom forte ſeorſum
Neſcius error habet queſitor deſerit omnes
Vnius et totis luſtrat veſtigia ſiluis.
Illam ſi magno poſſit reperire labore
Leticia inuēte maior tum naſcitur agne:
Quam ꝑ cunctaꝝ numero que nulla receſſit
Ex iſtis ꝑuis genitor ſic perdere quemqꝫ
Nō patitur: gaudetqꝫ ſuis increſcere regnis.

De correptiōe fratꝝ. Mat. xviij. Lu. xvij.

Si frēm ꝓprio delicto cōmaculatum
Cernis: ſecreto mox dictis corripe ſolus.
Si tua ꝟboꝝ patiens moderamina laudat
Labentis mentem frater lucrabere fratris.
Sin tua ſolius cōtemnet ꝟba relinquēs
Tunc aliis pariter monitor pia iuſſa frequētet.
Sed ſi decutiet doctoꝝ frena duoꝝ.
Tūc ad cōcilium referātur crimina plenum:
Vt populi ſaltem ſanetur pondere victus.
Sin et multoꝝ contempſerit efferus ora
Sit tibi diuiſe mulctatus noīe gentis.
Nāqꝫ in cōcilium ſemꝑ preſentia noſtra

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Adueniet: mediūqꝫ duū me ſtare neceſſe eſt
Siue trium fuerit cętus ſub nomine noſtro.

¶ Quod indulgere debeamus alterutrū vſqꝫ ſeptuagies ſepties. ¶ Mat. xviij. Luce. xvij.

TUm petrus quęrit quot fratri errata remittat
An ſeptem lapſus homini indulgere liceret?
Chriſtus ꝓſequitur: nō ſeptem crimina tantum
Sꝫ decuplata ſupꝑ donētur vulnera fratri.

¶ De eo qui conſeruū propter denarios centum ſuffocat. ¶ Matthei. xviij.

NAm cęli regnum dn̄o prędiuitis aulę
Conſimile eſt: nūmi rationem qui ſibi poni
Juſſerit: et ſeruū debentem multa talenta
Pręcipit abreptū cum cōiuge progenieqꝫ
Atqꝫ opibus cunctis venali nomīe ſiſti.
Tum ſeruus dn̄m proſtrato corꝑe adorat
Et ſpondet ſpacij ſibi ſi foret vlla facultas
Omnem nūmoꝝ dn̄o diſſoluere ſummam.
Cōmonit dn̄m famuli miſeratio flentis
Cunctaqꝫ trans meritū conceſſit debita ſeruo.
Jlle ſed egrediens conſeruū limine in ipſo
Nactus cōſtringit: tum debita fortior vrget
Perſolui: precibuſqꝫ locum truculētus abegit
Carceris ⁊ merſum tenebris pęniſqꝫ premebat.
Quę poſtq̄ dn̄s famuloꝝ noſcere verbis
Jncipit: adducto ingeſſit iuſtiſſima ſeruo
Dicta dolens: iramqꝫ mouet: iuſſiſqꝫ ſeueris
Jn tormēta ferum detruſit cuncta reuoluens
Debita: quę dignis lueret ꝑ vincula pęnis.
Sic vobis faciet genitor qui culmina cęli

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Poſſidet: inimices ſęuo ſi pectore fratrum
Peccata orantū: dure punire voletis.

¶ Vxorē nō dimittendā niſi ob fornicationē Infātes nō arcēdos eē a bn̄dcōne dixit. Mat. xix. Mar. x.

Talia dicta dedit: galileamq̄ rura reliquit
Iudęāq̄ petit. qua pinguia rura ſilenter
Agmine iordanis viridis ꝑrūpit amęno
Nec min⁹ in ſtratis ęgris donare ſalutem
Sublimiſq̄ pr̄is cōcedere munera perſtat.
Ecce phariſęi tentantes quęrere pergūt
Cōiugis an liceat reiectū ſcindere vinclum
Quicquid erit lęſi tanget quod corda mariti?
Hęc vbi ꝑcepit: depromit talia chriſtus.
Principio: deus in terris par diſpare ſexu ¶ Gene. primo
Cōſtituit: iuſſitq̄ vno de corꝑe necti:
Amborūq̄ aīos iunctis inoleſcere membris.
Quod de⁹ ergo iubet ꝓprio cōcreſcere vīclo
Illicitum eſt hoīm fędo ſecernere luxu.
Moyſes ꝑ̄cepit (qꝛ pectora dura videret)
Scribere diſcidium quo ſaxea corda reuinci
Per ꝓprios apices poſſint ſub iudice flāmę.
Nam temere exoluet caſti qui iura cubilis
Alteraq̄ illius thalamis ſociabitur vxor:
Crimen adulterij: populo ſub teſte ſubibit.
Diſcipuli referūt vrget lex iſta viroꝝ
Seruicijq̄ premit nō ęquo pondere partem:
Vt melius fuerit thalamis caruiſſe peroſis?
Rn̄dit dn̄s: nō omnes pondere tanto
Subijcient humeros: lecte ſunt talia dona
Virtutis: trino truncātur corꝑa more:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Quę nulla gaudent genitali lege thoroꝝ.
Nãqꝫ alios tales progigni in lumis oras
Comperim⁹: plęroſqꝫ hoĩm vis ferrea ſexu
Exuit: atqꝫ alios ipſis ſibi demere cõſtat
Pro cęli regnis: pronum de pectore amorem.
Quiſqꝫ capax fuerit: celſa ꝟtute capeſſat
Quod paucis lectiſqꝫ de⁹ vult pandere munus.
Hęc ait: et pueros quos gaudẽs cura parentum ¶ Lu. xviij
Cum precibus lętis: certatim hinc inde ferebat
Suſcipit: et plebem ſectãtem ꝙ ꝓhiberet
Increpat: ac tales affirmat regna mereri
Aulę cęleſtis: ſanctas his ordine palmas
Imponit: reddiditqꝫ vlnis portare parentum.

¶ Diuitem difficile introire in regnum cœlorum.
¶ Matthei. xix. Mar. x. Luce. xviij

ECce ſed e populo iuuenis: cui rura domuſqꝫ
Et gaza ſtabat rex poſſeſſio fulgens
Accedit: chriſtũqꝫ palam ſubmiſſus adorat.
O bone pręceptor dic nũc quę facta ſequamur
Ut mihi perpetuã liceat cõprendere vitam.
Huic auctor vitę tum talia reddit Jeſus.
Nũc demum queris veteri q̃ lege tenentur
Non hoĩs perimes vitam. nõ furta thoroꝝ
Inuades: queſtũ ve alienis noxia rebus
Mens aut dextra liget: nõ teſtis falſa loq̃ris
Sit genitor genitrixqꝫ tuo ſublimis honore
Proximus ⁊ puro ꝓ te tibi cędat amore.
Ille dehinc. Iſta/ hęc ſemꝑ mihi ꝑpete cura
Obſeruata reor. ſed ne quid forte relictum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Deſit: pn̄ti liceat me voce moueri.
Tum chriſtus fatur. nūc ſi ꝑfecta requiris
Prendere pręcelſis meritis faſtigia vitę.
Omnia quę ꝓprio retines ſolus dominatu
Diſtrahe ⁊ ad miſeros cōfer ſecurus egentes.
Tunc theſaurus erit cęli tibi conditus arce
Virtutiſq; tenax: veſtigia noſtra ſeq̄ris.
Hęc adoleſcētis veniūt vbi dicta ꝑ aures
Deiecit vultum: triſtiſq; in tecta refugit.
Tum ſic diſcipulis vitę ſpes vnica fatur
Difficile eſt terris affixos diuite gaza
Auelli: cęliq; leues in regna venire.
Nam citius tenuis ꝑ acus trāſire foramen
Deformis poterūt īmania membra cameli
Quam diues valeat cęleſtia regna videre.
Talibus attoniti comites: ſtupidiq; ſilebant
Voluētes quę tanta foret ſub pectore ꝟtus
Humano: talem poſſit quę prendere vitam.
Reſpicit ęternę iuſtoꝝ gloria vitę
Atq; ait: hęc homini forſan videātur acerba
Sʒ deus electis facilem pręp̄andit in ęthra
Poſſibilemq; viam: virt⁹ quam celſa capeſſat.

¶ Jeſus ꝓmittit centuplū receptuꝝ qui oīb⁹ renūci-
at. p̄mos fieri nouiſſimos. Mat. xix. Mar. x. Lu. xviij

TUm petrus fidei munitus męnibus inſit
Omnia nr̄a olim proiecta reliquim⁹ omnes
Et tua iuſſa ſequi: nobis ſpes vnica reſtat
Quid nr̄is animis ſuꝑeſt: dic chriſte precamur.
Talibus ad petrum ꝟbis reſpondet ieſus.
Vos quicūq; meum mentis penetralibus altis ¶ Lu. xxij

Credentes ſeruatis iter. quū ſederit alte
Progenies hoīs: celſo quē cinget honore
Maieſtas: bis ſex illic pulcherrima ṽtus
Cōſtituet vobis ſublimi in ṽtice ſedes:
Judiciūq; hoīm pariter tractare licebit.
Hic quicūq; ſui linquet generiſq; domū ſeq;
Gazas: affectuſq; oēs ꝓnomine nr̄o:
Centuplicata dehinc capiet: vitāq; perennem.
Primo ꝝ meritū: poſtremi trāſgredientur
Ultima p̄teriti capient vix p̄mia primi.

Parabola operarioꝝ in vineā cōductoꝝ. Mat. xx.

Edulus vt ruris dn̄s cui dulcia fundū
Pinguib⁹ in campis late vineta coronāt:
Hic vbi ꝓgreſſus primo cū lumine ſolis
Cōduxit iuuenū fortiſſima robora: pactus
Unius in lucis certa mercede laborem:
Et ſua tum iuſſit cultu vineta poliri.
Ipſe ſꝫ egrediēs: vbi tercia venerat hora
Inuenit ecce alios ad opus quib⁹ ire iubebat:
Pro meritis opeꝝ ꝓmittens premia digna.
Illi nō aliter leti p̄cepta ſequūtur.
Aſt vbi ſexta dehinc lucis trāſfluxerat hora
Haud ſec⁹ hinc alios iuuenes cōducere ꝑgit.
Horaq; nona dehinc vbi ſolis curſib⁹ acta eſt
Tūc alios pariter cōductos iuſſit adire.
Ultima labentis reſtabat porcio lucis
Egreſſus cernit iuuenes: cauſaſq; requirit
Quur pigris manib⁹ torperent ocia lenta.
Conductoꝝ reddunt ipſis ꝙ nulla dediſſet.
Juſſa: ſuo dn̄s mox hos inſiſtere ruri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Tunc etiam iuſſit: ſed veſpere protinus orto
Pręcipit vt cuncti caperent mercedis honorem
Equaliqʒ oēs portarent p̄mia nummo.
Tunc manꝰ illa virum: prima quę luce laborem
Suſtulerat: factiſqʒ diem tolerauerat ęquū:
Indignās ſecum tali cum murmure fatur.
Iniuſtum eſt: iſtos ſimilem vt nos quęrere nūmum
Vltima quos operi ſero cōduxerat hora
Tum dn̄s ruris ſedato pectore fatur
Illibata tibi mercedis porcio ſaluę
Redditur: ⁊ pacti ſeruātur iura fidelis.
Iſtis de noſtro liceat concedere tantum
Extima quos operis glomerauit porcio ruri.
Nam multos homines dignatio ſancta vocauit
E quis per minimam dignum eſt ſecernere partem.

¶ Jeſus prędicit diſcipulis paſſionem ſuam.
¶ Matthei. xx. Mar. x. luce. xviij.

Hęc ait: ⁊ ſolymos repetit: comiteſqʒ ſeorſum
Alloquitur: ſolymiſqʒ iterum regionibus inſit
Ingredimur gnari: truculentaqʒ męnia adimus.
Filius hic homīs tradetur ad vltima mortis
Scribarum procerumqʒ ferens ludibria: membris
Affixuſqʒ cruci poſt tercia lumina ſurget.

¶ De petitiōe filioꝝ zebedei. Mat. xx. Mar. x.

Hic tum zebedei cōiunx ſubmiſſa rogabat
Vt chriſto medio: cęli ſublimis in arce
Fęlices nati dextra lęuaqʒ ſederent.
Tum quęrit chriſtus: calicem ſi ſumere poſſent
Quem ſibi pręceptis inſtaret ſumere patris.
Reſpondent ſe poſſe ſimul. Tum talia chriſtus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Vos noſtrum calicem fas eſt potare: ſed altis
Sedibus ęquali mecum conſidere honore
Non hoc noſtra dabit cuiq; pro munere v̄tus:
Hęc paucis genitor ſublimia dona reſeruat.
Exin diſcipulos dictis pro talibus omnes
Cōmotos: ſtabili ſermonis mulcet honore.
Gentibus infidis: celſa dicione poteſtas
Imponit quoſcunq; velit dominētur eorum
Exercentq; trucem ſubiectis vrbibus iram.
Vos hic ſed longę tranquillior ęquora vitę
Concordi ſternit mitis moderatio pace.
Magnꝰ ⁊ obſequijs creſcit ſup alta miniſter
Nec primꝰ quiſquā niſi cunctis ſeruiat vnus
Eſſe p̄t: hoīs natus ſic cuncta miniſtrat
Obſequio ſolꝰ ꝓprio pia munera geſtās
Pro multiſq; aīam p̄cioſo ſanguine ponit.
At vos ex mīmis opibus tranſcēdere vultis
Et ſic e ſummis lapſi cōprenditis imos.

¶ Sup hoc Recūbe i nouiſſimo loco. Luce .xiiij.

SI vos quiſq; vocat: cęnę cōuiuia ponēs
Cornibꝰ in ſummis: deuitet ponere mēbris
Quiſq; ſapit: veniet forſan ſi nobilis alter
Turpiter eximio cogetur cędere cornu:
Quem tumor inflati cordis p ſumma locarat.
Sin cōtentus erit mediocria prendere cęnę
Inferiorq; dehinc ſi mox cōuiua ſubibit
Ad potiora pudens tranſibit ſtrata thoroꝝ.

¶ In die palmaꝝ de aſina et pullo eius.
Mat. xxi. Mar. xi. Lu. xix. Joānis. xij

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

PRoxima tum ſolymis:cōſcendit culmina montis
Ordinib⁹ lucent q̄ glaucicomantis oliuę
Hinc lectis iuſſit ſectantū diſcipuloꝝ
Obuia caſtelli monſtrās habitacula chriſtus
Inde aſinā pariter fętu comitātē reptam
Ducere vel ſi quis cām diſquirere vellet
Quur ſua tam ſubito quoq; iumēta trahātur
Huic reddāt:nr̄o nūc ijs opus eſſe magiſtro
Diſcipuli celeri cōplent p̄cepta paratu
Adducūt:molliq; ſup̱ velamine veſtis
Inſternūt placidū pullum:p̄bentq; ſedendum.
Huic veteris quondā fluxit vox nūcia vatis Zacha.ix.
Ecce venit placid⁹ tibi rex:quē terga ſedētem
Pręmitis geſtāt aſinę pulliq; ſequētis.
Tum populi ſtratas prętexūt veſtib⁹ omnes
Quaq; iter eſt chriſto ſubnixa fronde coronāt
Proxima tūc alij ſpoliāt palmeta virore
Conclamātq; oēs:dauidis origine creto
Oſanna:excelſis ſit gloria lęta trophęis.
Sic tūc ingreditur ſolymoꝝ menia chriſt⁹
Ingreſſo occurrit primo ſub limine templi
Crurib⁹ atq; oculis certatim debile vulgus
Quos vbi tam ſubito greſſu viſuq; vigentes
Cuncta ſacerdotū cognouit factio mirans
Et pueros templi cōplentes tecta canore
Oſanna ęgregia dauidis ſtirpe creato.
Tūc pręcontātur cuncti q̄ cauſa canoris
Impubem tātam tollat p̱ gaudia plebem.
Chriſt⁹ ad hęc:legis ſanctę vos ſcripta tenere
Creditis:infantium q̄ dicit ab ore venire

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Lactētum ⁊ linguis iuſti conſurgere laudem.

¶ De ficu q̄ arida facta eſt   Mat. xxj. Mar. xj. Lu. xix

Hęc ait: ingratā linquens cum ciuib⁹ vrbem
Bethaniāqꝫ petit: rediēſqꝫ in margine cernit
Stratę: tendētem diffuſa vmbracula ficum
Illic forte cibi ꝑtentans corda volūtas
Arboris attrectat ramos: ſꝫ nulla facultas
Pomoꝝ: ſterilis frondis cōcreuerat vmbrę.
Olli chriſt⁹ ait: nō ſit tibi fructibus vnq̄
Copia promendis: tum ꝓtinus aruit arbos.
Diſcipuli celerem mirātur in arbore mortem.
Sꝫ chriſtus ſtupidis aſſiſtēs talia fatur.
Nūc ligni iſti⁹ noſtro ſtupuiſtis honore
Deſiiſſe ad vires terrenos ducere ſuccos.
Sꝫ vęris ꝟbis iterumqꝫ iterūqꝫ monebo
Nāqꝫ fides ſi certa animi cōſiſtit in arce
Nec dubijs nutans vicijs tremebūda iacebit.
Arboris iſtius vobis ſubſtātia cedet   ¶ Luce. xvij.
Nec tantum iſti⁹: ſed montis celſa reuelli
Credentum ꝟbis poterūt: vndiſqꝫ profundis
Cum ſiluis pariter ſaxiſqꝫ feriſqꝫ recondi.
Et quęcūqꝫ fides robuſto pectore poſcet
Credētum: ſemꝑ digna ꝟtute tenebit.

¶ Jeſus int͛rogatus in q̄ ꝑtāte facerēt Ipſe int͛rogat de ioānis baptiſmate.   Mat. xxj. Mar. xj. Lu. xx.

Hęc vbi dicta dedit: templi ſe męnib⁹ infert
Confeſtim ꝓceres populi miracula reꝝ
Collecti inquirūt: ꝟtus quę tanta dediſſet.
Illis chriſt⁹ ait Quęrentib⁹ omnia vobis
Dicere iam facile eſt: ſi nobis veſtra viciſſim

Percontata prius: paucis ſentētia ſoluat.
Nuper ioānes puro qui gurgite lauit
Sordentes populi maculas: diuina poteſtas
An hoīs potius vobis fallacia viſa eſt?
Hęc ait ancipiti v̄boꝝ pondere claudēs
Captantū proceꝝ mentem. Nā magna ꝓphētā
Plebis ioānem veneratio ſuſcipiebat
Nec poterāt eius fallacē dicere vitam.
Rurſus ſublimem dixiſſent ſi eſſe ꝓphētam
Occidiſſe illum traheret cōfeſſio culpam
Se neſcire tn̄ reſpōdit factio fallax.
Tum chriſtꝰ. Nō eſt iniuſtū claudere vocem:
Cum mihi claudātur proceꝝ reſpōſa ſuꝑba.

¶ Parabola hoīs q̇ filios mittit ī vineā: et ꝙ publicani ꝛ meretrices in regna dei multos ſacerdotum et ſcribaꝝ ſunt p̄ceſſuri ¶ Mat. xxi.

NAm geminę ꝓlis genitor: maioris in aures
Talia dicta dedit: vitis mihi porcio maior.
Semiputa iacet: ſed perge ꝛ robore forti
Nūc ſcrobibꝰ nūc falce premens: vineta retunde.
Tum iuuenis ſeſe tam ſordida vincla laboris
Nolle pati memorat: poſt oīa iuſſa parētis
Exequitur: dure damnās reſpōſa loquelę.
Poſt alium natū ſimili ſermone iubebat
Ad vineta ſui depēdere iuſſa laboris.
Annuit his iuuenis: nec dictis facta repēſat.
Dicite quis potius genitoris iuſſa ſequatur?
Illi collaudāt nati reſponſa prioris
Proſequitur chriſtꝰ: nunc vera aduertite dicta

Jam magis hinc cęli ſedem cōprendere certū eſt
Corporis e vicijs: quęrētes ſordida lucra
Quam vim quenqꝫ: vobis nam venerat ante
Juſtus ioānes ſed nō eſt credere vim.
Nāqꝫ fidem potiꝰ meretricū pectora certam
Hauſerūt: ſordeſqꝫ animi poſuere pudēdas.
At vos tantoꝝ ſceleꝝ nil pęnitet vnqꝫ.

¶ Parabola de vinitoribus qui interficiunt ad ſe miſſos. Mat. xxi. Mar. xij. Lu. xx.

Sic quidā diues: cui iugera multa nitētis
Vineti ſepes circūdenſata cohercet.
In medio turrem pręlūqꝫ ⁊ dolia fecit ¶ Eſaię. v.
Cultoreſqꝫ dedit: fructuſqꝫ locauit habendos
Impoſitam ſtatuens mercedis ſoluere legem.
Tum longinqua petit: ſed fructus tp̄e certo
Actores famulos mittit: quis portio ſalua
Cultoꝝ certa ruris mercede daretur.
Ecce colonoꝝ rabies hos v̄bere ſęuo
Aſt alios lapidū proterrent vndiqꝫ telis
Deniqꝫ lętali ꝓſternūt vulnere multos.
Tum dn̄s ruris plures incedere ſeruos
Pręcipit: ⁊ rurſum mercedis pacta repoſcit:
Maior at in plures audax iniuria ſurgit.
Vltima iam dn̄o natū dimittere mens eſt
Quod ſobolem ꝑtemqꝫ ſui vis digna pudoris
Cultorū cordi venerādam poſceret eſſe.
Sed cōtra illoꝝ iam mens maculata cruore
Progenie extincta dn̄i: ſibi poſt dominatum
Cedere credētes: crudeli vulnere fixum
Obtruncāt: iaciūtqꝫ foras trās ſepta cadauer.

Poſt hęc: iam dn̄s veniet pęnaſqꝫ repoſcet
Tantoꝝ ſcelerū: ſed vobis tradita quondā
Fulgētis regni ſedes trāſlata feretur
Ad placidam gentē: poſſit quę reddere fructus.

¶ Parabola de inuitatis qui contemnūt venire ad nuptias. Mat. xxij. Lu. xiiij. Apocalip. xix.

VT rex: qui nato thalamoꝝ vincula nectens
Pręcepit proceres cōuiuia lęta frequentent
Accitos famulos voti regalis honorem
Concelebrare ſimul: cuncti ſed adire recuſant
Regales thalamos regalis pocula menſę.
Poſt alios mittit: ſeſe largiſſima cuncta
Magnificaſqꝫ dapes cōuiuia lęta paraſſe
Illi neglectis dapibꝰ diuerſa petebant
Hic ędes ꝓprias: hic ruris tecta ꝓpinqui
Aſt alius merces potius ac lucra reuiſit.
Multi p̄terea miſſos qui ad lęta vocarent
Inſontes famulos rapiūt ⁊ corꝑa ferro
In mortem cruciāt: tum rex vbi cōperit acta
Millibꝰ armatis: ciues cum męnibꝰ ipſis
Subruit: effuſi famuloꝝ ſanguis vltor.
Tūc ſeruis fatur nūc feſta iugalia cenę
Pręlargis dapibꝰ quęcūqꝫ inſtruximꝰ: illi
Contempſere meis proceres cōtingere menſis.
Ite igitur ꝓpere ꝑ publica ſepta viarum
Et quoſcūqꝫ illic caſus glomerauerit: omnes
Huc lętis nati thalamis adhibete vocantes.
Progreſſi famuli ꝑ compita cuncta viarum
Inuentos duxere ſimul Iam deniqꝫ cunctę
Complentur menſę mixta ſine nomine plebe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Hic iuſti iniuſtiq̧ ſimul cubuere vocati.
At rex ingreſſus: cōuiuia lęta reuiſit:
Hic videt indutū pollutę veſtis amictu
Lęticię thalamis fuerat cui diſſona lingua.
Iſq̧ vbi regalis ſermonis pondere cauſas
Reddere ꝓ veſtis maculis ⁊ labe iubetur.
Oppſſo tacuit nō puri pectoris ore.
Et tūc cōuerſus: famulis rex ꝑcipit illum
Cōnexis manib⁹ pedibuſq̧ ⁊ corpe toto
In tenebras raptū mox ꝑcipitare ꝓfundas.
Illic ſtridor erit: vaſti ſine fine doloris
Et ſemꝑ fletus. Multis nam ſępe vocatis
Paucoꝝ fęlix hominum ſelectio fiet.

Incipit liber Quartus Iuuenci.

De denario cęſaris. Mat. xxij. Mar. xij. Lu. xx.

Talia dicentem: cōfeſtim factio frendens
Tentare aggreditur: ꝟbis cū fraude malignis.
Certū eſt veridicū te nūc veniſſe magiſtrum
Nec quenꝗ̄ metuens dn̄i veſtigia ſeruas.
Dic ergo an liceat noſtrę diſſoluere genti
Cęſaris vrgentis ſemꝑ: ſub lege tributum?
Ille ſed inſpiciēs ſęui penetralia cordis
Quur tentatis ait nūc me cōcludere ꝟbis?
Fallacis mentis ꝑdit fallacia fructum.
Aſpicite: en nūmum: ſculptiq̧ nomiſmatis ęra
Cęſaris expreſſum promptū eſt ibi cernere vultum.
Soluite nūc illi ꝓpria ſub lege tributum
Atq̧ deo ꝓprium legis ſeruemus honorem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

¶ De muliere quę ſeptem fratribus nupſit.

¶ Matthei.xxij. Mar.xij.Lu.xx.

Inde ſaducei tali cinxere latratu.
Moyſea qui legū poſuit p̄cepta iubere
Si quis cōiugium ꝓperata morte relinquet
Pignoribꝰ medijs nondū de germine cretis
Huiꝰ germano rurſus ſociabile vinclum
Deberi: generis pereat ne porcio lapſi.
Finibꝰ in noſtris ſeptem germana fuerūt
Corpa: ſed maior natu cū vincula nuptę
Sumpſit: prę celeri cecidit ſub acumine mortis:
Poſt aliꝰ frater. thalami ſine fructibꝰ ęque
Concidit: ⁊ cūcti iacuere ex ordine fratres.
Utqꝫ maritę vni fletus oēs genuiſſent
Poſt ipſam rapuit gelidę inclemētia mortis.
Si veniēt igitur cuncti ſub lumina vitę
Cuiꝰ cōnubijs mulier reddenda reſurget:
Illis chriſtꝰ ait: errori obnoxia prauo
Legibꝰ ⁊ iuſſis dn̄i: mens dura reſiſtit
Neſcia ꝟtutum ⁊ legum mens decolor errat.
Nāqꝫ ſequēda dehinc lętę reꝑatio vitę
Nō thalamos nouit nō terrę gaudia vana.
Sꝫ ſimiles leuibꝰ genitoris iuſta miniſtris
Conſtituet regni ꝟtus ſublimis in aula
Nec deus illoꝝ dn̄m ſe ponere poſcit
Qui tetram proni meruerūt ſumere mortem.
Sꝫ potius vitę poſſunt qui prendere lucem.

¶ De primo mādato īterrogatꝰ: et īterrogatꝰ interrogat de chriſto cuiꝰ filiꝰ ſit. Mat.xxiij. Mar.xij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

ECce aliȷ̄ rogitāt: quę ſint firmiſſima legis
Ille indefeſſus nulli reſponſa negabat.
Sublimē cęli dn̄m deuotio cordis ¶ Deutero. vi.
Diligat: eſt iſta hęc vırtus firmiſſima legis
Conſimile eſt iſti: magno teneātur amore ¶ Leui. xix
Ad ius fraternū iuſtę penetralia mētis: ¶ Roma. xiiȷ̄.
His eteni gemīs dependent oīa iuſſis.
Sz vobis cui⁹ ſoboles ventura videtur ¶ Lu. xx.
Chriſt⁹: quem cūcti ſpondent in ſęcla ꝓphetę.
Reſpondēt illum dauidis germine naſci.
Proſequitur chriſt⁹: Cur illum dicere dauid
Diuino flatu ſcriptum eſt: dn̄mqꝫ deumqꝫ ¶ Pſal. cix.
Quod ꝓprium prēm non ęquū eſt dicere nato?

¶ Jeſus ad diſcipulos dicit vt quę phariſei dicunt fiant non quę faciunt et increpat ſcribas et phariſęos.

¶ Matthei. xxiiȷ̄. Luce. xȷ̄.

TAlia ſaluator: cuncti obſtupuere ſilentes.
Ille ſed accita credētum plebe profatur
Aſpice nūc ſcribas ſublimi ſede ſuperbos.
Hi quęcūqꝫ docēt iuſtum eſt cōprendere cordis
Obſequio: maculas ipſoꝝ temnite vitę.
Abrupta imponūt humeris nam pōdera veſtris
Ipſi quę digito ſaltem cōprendere nolūt.
Accubitu, primo cęnę faſtuqꝫ ſuperbo
Atqꝫ ſalutātum vano tolluntur honore.
Et nomen ſublime volūt portare magiſtri.
Sz vos noluerim ꝑcelſi nomīs arcem
Affectare. tn̄ vobis eſt vna magiſtri
Impoſita ęternum cęli de lege poteſtas:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Vos eadem: fratꝝ parili cōiunxit amore.
Vnus item pater eſt cęli qui in culmine regnat
In vobis ſi quis ſublimia colla leuabit
Decidet: ⁊ baratri mergetur ad vltima cęno.
Aſt humilis claram cōſcendet liber in ęthram.
Deflendi ſemꝑ ſcribę. ⁊ lachrymabilis ęui
Cęca phariſeę cunctis fallacia plebis.
Nam vobis callis clauſus: qꝛ iure negatur
Nō ſinitis quenqꝫ penetrare ꝑ ardua lucis
Et cunctos trahitis ſęuę ad cōſortia flāmę.
Vos ſimiles dicam: tectis ſplēdore ſepulchris
Quis facies nitida eſt: internaqꝫ ſordida buſtis.
Sic vox velatur iuſtę ſub imagine vitę
Atqꝫ adytis mentis cęlātur turpia corda.
¶ O ſolymi ſolymi: ferro qui ſępe ꝓphetas ¶ Lu. xi.
Ad veſtram miſſos vitam ſine fine necaſtis.
Quam volui vr̄am gentem populūqꝫ tueri
Ales vti molli ſolita eſt ſub corꝑe pullos
Obiice pennaꝝ circum cōplexa fouere.
Sed vobis ſemꝑ cęleſtia munera ſordent.
Deſeritur iam nūc dom⁹ hęc: vaſtata ruinis
Nec vobis nr̄m fas vltra eſt cernere vultum.

¶ De templi ſtructura cui⁹ ſubuerſionem p̄dicit
¶ Mat. xxiiij. Mar. xiij. Lu. xix. et. xxj.

EGreditur templo: cui⁹ pręcelſa notantes
Męnia diſcipulos tali ſermone docebat.
Hęc opeꝝ vobis miracula digna videntur
Obtutu ſtupido: vęris ſed diſcite dictis:
Quod mox cuncta ſolo paſſim diſiecta iacebūt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

¶ Hęc ad oliueti dicēs puenerat arcem.
Diſcipuli ſolū poſtq̄ꝫ videre rogabāt
Ut ſibi venturi temp⁹ diſtingueret cui.
Promiſſa ipſi⁹ quem poſcāt pcedere finem
Eius vt aduētus: terrę cōſumeret orbem.
Quęrentū verbis rn̄dit talia chriſt⁹

¶ De ſignis extremi iudicij. Mat. xxiiij. Mar. xiij.

¶ Lu. xxi.

Obſeruate dolū: falſo ne noīe capta
Credulitas: laqueis errantū precipitetur.
Diſcurrēt cunctis bellorꝫ incendia terris
Sꝫ vos p̄ualido cōſiſtite robore cordis
Ne mens accepto iaceat turbata tumultu.
Nō eteni prima imponēt mox p̄lia finem
Gentib⁹ ꝛ gentes: et regib⁹ obuia reges
Signa ferēt: nec tūc morbi corrumpe tractum
Aeris: aut peſtes pſternere corpa parcent:
Fiſſa etiā ſolido p inania pondere tellus
Per diuerſa loci motu quaſſante tremiſcet.
Hęc in primicijs tentamina pua manebūt.
Tradētur multi vīni: lętoqꝫ dabūtur.
Proqꝫ meo vobis incūbere noīe gentes
Tormētis pęniſqꝫ feris odijſqꝫ neceſſe eſt.
Liuor erit terris: errorib⁹ omnia plena
Et falſi ſurgēt populorꝫ labe pphetę.
Hęc inter: ſi quis ptectū vulnere pectus
Ad finē ſeruare queat: ſublimia lucis
Eternis vitę ſertis redimitus adibit.
Regnorꝫ cęli celebratio puolitabit
In cunctis terrę metas: gens oīs habebit
Teſtem luciſluo ſanctę ſermone ſalutis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Et tũc finis erit: currentia ſęcla reſoluens.
Adueniet iam tũc triſtis defectio terris ¶ Daniel.ix
Quę danielis hꝫ iuſſam vęriſſima vocem.
Hęc dignꝰ tantum poterit cognoſcere lector
Iudęi longe fugiāt: mōteſqꝫ capeſſant
Nec quiſquā domibꝰ repetat ſuſtollere ſecū
Quę fuga cōſociet: veſtem ve aut mobile quicqꝫ.
Deflendę iam ſunt vteri cū pondere mr̄es
Et miſeros fętus dulci q̄ lacte rigabūt.
Poſcite iam precibꝰ: triſtis ne frigore brumę
Adueniat fuga vr̄a: aut, ne tũc ſabbata feſta
Anceps p̄cipiti turbet trepidatio curſu.
Nam cunctis veniēt ſęuiſſima pōdera terris
Tale malum nō ſęcla prius nec poſtea norūt:
Et ni ſublimis genitor decerpere tempus
Et numeꝝ miſerās vellet breuiare dieꝝ:
Nulla dehinc trepidę ſuꝑarent corꝑa vitę.
Sed ꝓpter lectos veniet miſeratio iuſtos.
Noīe fallentes chriſti: falſiqꝫ ꝓphetę
Exurgēt terris: ⁊ monſtra potentia fingēt:
Quę forſan lectos capiēt miracula iuſtos.
En p̄dicta docēt: inſtantia ſęcula vobis.
Deſertū ſi quis chriſtū peragrare loq̄tur
Occultiſqꝫ ꝓcul penetralibꝰ eſſe repoſtum
Longe credulitas abſit vaniſſima vobis.
Sicut em̄ fulgur cęlum trāſcurrit aꝑtum
Et cerni facile eſt: cunctis oriētis ab oris
Occiduū (dict o citiꝰ) volitare ſub orbem.
Sic rapido aduētu clarebūt lumina chriſti.
Sol rutilos furuis radios abſcondet in vmbris

Amittet curſum lunaris gratia lucis
Igniconeq; ruent ſtellę: cęlūq; relinquent.
His item ꝟtus cęli cōmota ſupni
Signa dabit: ꝑles hoīs q̇s vertice cęli
Clareat: omnigenaſq; tribꝰ: deflectio lucis
Urgebit: qñ veniet nube igni colori
Maieſtate potēs hoīs ꝑ ſydera natus.
Tum tuba terrifico ſtridēs clangore vocatos
Juſtos: quadrifido mūdi glomerabit ab axe.
Preteriet nec eñi pñs generatio ſęcli
Donec cūcta ſequēs claudat ſibi debita finis.
Hęc tellus cęlūq; ſup: ſoluētur in ignes
Sed mea nō vnq; ſoluentur ab ordine dicta:
Quis ſit at ille dies: neſcire eſt oībus ęquū
Ni ſolum rex dño: qui ſydera torquet?
¶ Ut quondā terras vndę inuoluere furentes
Et diuerſa ſibi tractātes munia cunctos
Diluuij rapuit ſubito violentia tractu:
Sic ſubitas flāmas voluēs deſcēdet ab ęthra
Aduētus noſter: nec cunctos ille ſub vna
Conditione premet: nam tūc vbi iugera lata
Infindēt duo: depreſſis ſub vomere ſulcis
Unus correpto tolletur corpe arator.
Ignaruſq; aliꝰ vaſto linq̄tur in agro.
Uno quinetiam recubētes ſtramine lecti
Diſpar iudiciū diuerſa ſorte ſubibūt.
Unus eñi ſocium q̄ret ꝑ ſtrata relictus
¶ Idcirco famuli vigilēt q: neſcīnt illis
Aduentus dñi: ſubitas deſcendet in horas.
Premonitū furis tempus ſi inſiſtere ſciret

Quiſqꝫ domus cuſtos:vigilaret ⁊ obuia ferret
Arma ꝓcul:ruptas ne quis penetraret in ędes.
Sꝫ vos intētis animis aſſiſtite ſemꝑ
Nāqꝫ repentin⁹ vobis:ſubituſqꝫ recurret
Fili⁹ huc hoīs:iuſtis ſua p̄mia ſeruans.
Ille fidelis erit ſeru⁹:cui credere cunctas
Edes ⁊ famulos voluit ꝑ longa ꝓfectus
Vir pater ipſe dom⁹:ſapiens nimiūqꝫ beatus
Quem veniēs dñs ſeruātem iuſſa videbit.
Illum maiori famulū cumulabit honore.
Aſt ille infęlix:qui obſcęne luxuriatus
Tardātem cōtemnit heꝝ:famuloſqꝫ fatigat
Verberib⁹:ſegniſqꝫ indulgēs ebrietati
Luxurioſoꝝ cōuiuia concelebrabat.
Adueniet dñs:ſtolidū ſeruūqꝫ furētem
Pręcipitem dignis pęnaꝝ cladibus abdet:
Illum ꝑpetuus flet⁹ ſtridorqꝫ manebit.

¶ De decē virginib⁹. Mat.xxv.

Conferri pn̄t cęleſtia regna puellis
Bis quinis:pars eſt quaꝝ ſapiētior vna
Altera pręſtupido pars eſt ſtolidiſſima corde.
Occurrere illę votis ſponſalib⁹ omnes
Ornatu accinctę tędaꝝ flāmicomantum.
Sꝫ ſapiens ꝑs illa:ſibi quo lumīa flāmę
Suſciperet:portare ſimul curabat oliuū.
Stultaꝝ vero nō eſt prudentia talis.
Quūqꝫ moraretur ſponſus:tum membra ſopore
Soluūtur cunctis:ꝑ compita lata viaꝝ.
Iam noctis medio clamor crebeſcere magnus
Exoritur:lętoqꝫ dehinc occurrere voto

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Admonuit: tędisq; vias ornare coruſcis.
Surgere tūc ꝑperant ⁊ claro lumine tędas
Inſtruere: ⁊ flāmas pingui cōponere oliuo.
Tum ſtolidę rogitāt: olei ſibi cędere partem
Prudētes ſecū quod tum geſtare videbāt.
Sed qm̄ ſapiens pauitat chorus: oībus ęque
Ne deſint clarę nutrimina pinguia flāmę:
Ex ꝑuo ęqualis ſi detur porcio cunctis.
Tum pergūt ſtultę: liquidū vt mercātur oliuū.
Dum pergūt lętę trāſcurrūt oīa pompę
Et ſponſo tantum comitatur factio prudēs.
Adueniūt fatuę ſero poſt tp̄e ſegnes
Et ſponſi pulſare fores: ⁊ limina clauſa.
Nequicq; ingemināt: ꝑcibuſq; ingrata frequentāt
Ut liceat miſeris penetrare in limina lęta.
Illas nō comitum ſponſi cognoſcere quiſquā
Non ipſe ſponſus voluit: vigilate timentes
Aduentꝰ vobis ꝙ nō eſt certior hora:

Similitudo de talētis. Mat. xxv. Lu. xix. Mar. xiiĳ

Sicut em̄ longas cui cōtigit ire ꝑfecto
In terras. credēs ſeruis tractāda talēta
Uni quinq; dedit duo cępit ⁊ alter habēda
Tercıꝰ vnius curam tractare talenti
Suſcepit: vires qm̄ diuerſa merentur.
Sz maior quis eſt cōcredita porcio nūmi
Certatim duplis auxerūt ęra lucellis
Ille ſed vniꝰ cui credita cura talenti eſt
Telluri infodiēs ſeruat ſine fructibus ęra.
Iamq; ꝑ[illegible]erat pn̄s dn̄s: tum primus ⁊ alter
Se geminaſſe illi pariter concredita monſtrāt:

Illos laudat herus: potioraq; credere tantę
Promittit fidei. ſed terci⁹ ille reſedit
Et dño reddit tali cum voce talentum.
N[illegible] ſcirem dño memet ſeruire ſeuero
Qui meteret ſegetes alieno ſemine cretas
Extimui: argẽtumq; tuũ concredere terrę
Malui: quo ſemꝑ ſaluũ tibi reddere poſſem.
Tum dñs famulo reſpõdens: talib⁹ infit
Si neſcire meos auderes dicere mores
Nequicię tãtę veniam cõcedere poſſum.
Hoc igitur gnaꝝ potius ꝑ̄ſtare decebat
Ut fructum nobis tractata pecunia ferret.
Quapropter ſegni: tollatur porcio nr̄i
Prudẽtiq; dehinc detur poſſeſſio maior
Quem cumulaſſe duplis lucris mea quinq; talẽta
Inueni: nãq; eſt certum potiora mereri
Quis res vberior: cumulatę ſortis abũdat.
At cui ꝑua ſubeſt ſegni ſubſtãtia corde
Id minimum penit⁹ iuſte tolletur ab illo
Et nequam ſeru⁹ tenebras demerſus ad imas
Perpetuos flet⁹: pęnę ſtridore frequẽtet.

¶ De ouib⁹ a dextris ⁊ hedis a ſiniſtris. Mat. xxv.

Ecce hoĩs natus veniet: patriſq; miniſtris
Stipat⁹: celſa iudex in ſede ſedebit.
Tũc gentes cũctę diuerſis partib⁹ orbis
Cõuenient: iuſtoſq; dehinc de labe maloꝝ
Secernet: dextraq; libens in ꝑte locabit.
At prauos leua deſpectos ꝑte relinquet.
Ut paſtor pecoris diſcernit paſcua mixti.
Lanigeris dextrę ꝑmittẽs mollia partis

At lęuos hirtis dumos tondere capellis;
Sz rex ad dextros cōuerſus talia dicet
Huc veniāt ſancti iamdudum: debita ſumāt
Dona patris: mūdo quę ſunt ęquęua nitēti.
Et iuſtis primo ꝓmiſſa parantur ab ortu.
Nāqꝫ fame feſſum quondā me grata refecit
Hęc plebes: potuqꝫ ſitim mihi ſępe remouit.
Hoſpiciūqꝫ domus patuit mihi ſępe vocato.
Et nudꝰ veſtis blandiſſima tegmina ſumpſi.
Carceris in pęnis hoꝝ ſolacia cępi;
Tum dn̄o tali reſpōdent voce beati.
Nō meminit nr̄m quiſquā: te viſere nudum
Nec famis oppreſſum dura dicione notauit.
Carceris aut pęnis memīt vidiſſe reuinctū.
Reſpōdens illis dicit tum talia iudex
Fratribꝰ iſta meis: humiles miſerādo labores
Qui fecit: certū eſt dulcem mihi ponere fructū;
At vos iniuſti: iuſtis ſuccedite flāmis
Et pęnis ſemꝑ mentem torrete malignam.
Quas pater horrendus baratri ꝑ ſtagna ꝓfundi
Demonis horrēdi ſociiſqꝫ ipſiqꝫ parauit.
Nāqꝫ ſitim paſſo quondā mihi pocula nulla
Nec famis in pęna ꝑui miſeramina panis
Aut peregrina mihi tecti veſtis ve parūper
Tegmina: de magnis gracili ꝓ parte dabātur.
Carceris haud ſepto clauſtris morbis ve iacēti
Unqꝫ viſendi ſolacia veſtra fuerūt.
His damnata dehinc rn̄det factio verbis
Haud vnqꝫ nr̄m memīt te viſere quiſquā
Aut ſitis aut ſęuę famis ęgrum agitare laborem

Hoſpita vel feſſis errare ꝑ oppida rebus.
Carceris aut merſum pęnis morbo ve grauatum:
Ut tibi ſollicito fieret miſeratio iuſta.
His rex dn̄s dicet: cum veſtra ſuꝑbo
Anguſtis rebꝰ feritas ſub corde tumebat
Calcauitqꝫ humiles mīmos: me ſpreuit in illis.
Hęc vbi dicta dedit meritis ſua p̄mia reddet
Eternū miſeri pęna fodientur iniqui:
Eternūqꝫ ſalus iuſtis cōceſſa manebit.

De ſuſcitatione Lazari Joānis .xi

Talia dum loquitur. ſciſſos lacerata capillos
Pro fratris morbo: iuſtis ſoror anxia curis.
Hortatur iuuenem rapido ꝑcurrere greſſu
Caſibꝰ vt tantis chriſtꝰ ſeruaret amicum.
Nam fuerat mulier meritis accepta benignis
Obſequio cuiꝰ fratremqꝫ domūqꝫ merētem
Cōplexus pleno chriſtꝰ retinebat amore.
Nūcius adueniens narrat in agone iacere
Dilectū chriſto iuuenem: ꝑ triſtia morbi:
Et lęti ⁊ vitę cōfinia ſumma tenere.
Lazarus hic habuit nomen: ſed chriſtꝰ amaris
Perculſus ꝟbis: non eſt ſi creditis inquit
Ad lętum ducēs iſta hęc violentia morbi.
Sꝫ deus vt digno iuſtis celebretur honore
Et ſoboles homīs ſancta ꝟtute niteſcat.
Tūc ad diſcipulos dormit iam lazarꝰ inquit
Sꝫ charum iuuenē faciam cōſurgere rurſus.
Hęc ait: ⁊ chriſto cuncti precūte ſequūtur.
Reddūt diſcipuli ſomno ſuccedere plena
Et remeare ſalus poterit: nec mente ſequūtur

Qꝫ mortem ſomni dixit ſub nomīe chriſtus.
Errorem quoꝗ tali ſermone remouit.
Lazarꝰ in lętum cecidit: ſꝫ gaudia menti
Hinc veniūt: veſtrāqꝫ fidem mihi fortiꝰ armant.
Cernitis abſentem longe quoqꝫ cuncta videre
Sed ꝓperemꝰ ait. Didimꝰ tūc talia fatur
Pergamꝰ: pariterqꝫ oēs ꝓcumbere lęto
Cogamur. totiēs quod gens iudęa minatur
Hęc ait: ⁊ cuncti chriſto preeūte ſequūtur.
Iāqꝫ aderat chriſtꝰ: fuerat ſꝫ forte ſepulto
Quarta dies: merſaqꝫ atris de morte tenebris
Germanas: luctꝰ lachrymoſaqꝫ tecta tenebāt.
Cōuenere illuc ſolacia debita dantes
Iudeę gentis ꝓceres: chariqꝫ ꝓpinqui.
Sꝫ martha audito chriſtum veniſſe: cucurrit
Obuia: deſeruitqꝫ domū męſtāqꝫ ſororem.
Et ꝓcul o vtinam pręſens hic chriſte fuiſſes
Clamitat: haud morti frater ceſſiſſet acerbę.
Nam quicquid poſcis certū eſt tibi poſſe venire.
Quam dn̄s tali ſolatur voce gemētem
Robuſtam mētem mulier ꝟtute reſume
Lazarꝰ hęc vitę rediuiua in lumina ſurget.
Et mulier. certe ſurgent in munera vitę
Mortales cuncti: veniet quū terminus orbi.
Chriſtꝰ item ſancto depromit pectore vocem
En ego ſum clarę vobis reparatio vitę
In me qui credit mortem deponere ſumptam
Et vitam poterit iugi cōprendere ſęclo.
At quicūqꝫ fidem viuo ſub pectore ſumet

Horrida non vnq̃ cõtinget limina mortis.
Iſta hęc ſi credis puro de pectore martha?
Illa dehinc: Hęc vna fides mea corda tenebit
Sublimis venerãda dei q̄ venerit in te
Cęleſtis ſoboles celſo ſub noĩe chriſti.
Hęc ait: ⁊ mariam curſu monitura ſororem
Interiora petit: ſanctũ veniſſe magiſtrum:
Et pariter luctu oppreſſam: vocitare ſororem
Admonuit: tacito deſignãs omnia nutu.
Proſilit illa foras: audito noĩe chriſti
Proſequiturq; ſimul ſolymoꝝ turba gementem
Credentũ tumulo fletus inferre ſorores.
Illa ſalutiferꝝ poſtq̃ conſpexit ieſum
Procidit ante pedes: rupitq; hãc pectore vocem.
Si mihi germanũ potuiſſes viſere viuũ
Lazarꝰ haud poterat durę ſuccũbere morti.
Fletibꝰ his chriſtus ſociãs de corde dolorem
Inquirit tumuli ſedem quo cõdita nuper
Membra forẽt: aĩę volucris ſpoliata calore.
Haud mora: demonſtrãt flenti męſtoq; ſepulchꝝ
Rupe ſub exciſa: lapidis quod pondere clauſum.
Ut vidit ſanctus: multo mox vecte moueri
Pręcipit: At marthę talis vox ꝟberat auras
Quattuor en luces: totidẽq; ex ordine noctes
Prętereũt: quo membra ſolo cõpoſta quieſcũt
Crediderim corpꝰ motu fugiẽte caloris
Fętorem miſeꝝ liq̃factis reddere membris.
His dictis cõtra depromit talia chriſtus
Iam totiẽs dictum eſt: magnis cõſiſtere rebus
Credentum ꝟtute fidem: ſed gloria ſummi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Jam genitoris adeſt: fidei ſi robur habetis.
Hęc vbi dicta dedit: ſaxumqꝫ imane reuulſis
Obicibus patuit: ꝟtus mox cōſcia cęlum
Suſpicit: ⁊ tali genitorem voce precatur.
Eximias grates genitor tibi ſancte fatemur
Me placidus ſemꝑ: venerandis aurib⁹ audis:
Sed populus pn̄s me miſſum credere diſcat.
Hęc vbi dicta dedit: tumuli mox limine in ipſo
Reſtitit: aduerſo complens caua ſaxa canore.
Lazare ſopitis redeūtem ſuſcipe membris
En aīam: tuqꝫ ipſe foras te prome ſepulchro.
Nec mora: cōnexis manibus pedibuſqꝫ: repente
Procedit tum ulo: vultum cui linea texit
Et totum gracilis cōnectit faſcia corpus.
Tum ſolui iuſſit: lętumqꝫ ad tecta remittit.
¶ Iudęi poſtqꝫ factum venerabile cernūt
Qui tantū fuerant mariam marthamqꝫ ſequuti
Pars credens ſequitur ſanctę ꝟtutis honorem
Aſt alij repetūt vrbem: procerūqꝫ ſuperbis
Cuncta phariſęis rex miracula narrant.

¶ Paſſio dn̄i nr̄i ieſu chriſti. Mat. xxvj. Mar. xiiij. Lu. xxij. Jo. xj. ¶ Cōciliū ſacerdotū ſcribarꝫ ⁊ phariſęorꝫ cōtra chr̄m Et de vnguēto effuſo ſupꝛ caput chr̄i

ERgo ad cōcilium: ſcribę plebiſqꝫ vocatur
Jam grauior numer⁹: qua vatum principis alte
Pulchra caiphę collucent atria ſedis.
Illic cōplacuit chriſtum ꝓſternere lęto
Sꝫ vitarꝫ dies paſchę: ne plebe frequenti
Diſcordēs populi raperēt in bella furorem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Jlle ſimonis erat tectis: quem lurida lepra ¶ Joā: xij.
Virtute ipſiꝰ diffugerat: en recubāti
Accedit mulier ꝓpius: frangēſqꝫ alabaſtrū̄
Quo p̄cioſa inerāt late fragrātis oliui
Unguenta: ab ſummo pfudit vertice chriſtum.
Diſcipuli increpitāt: fantes potuiſſe iuuari
De p̄cio vnguenti miſeroꝝ corpa egentum.
Has dn̄s ꝓhibet voces: factūqꝫ ꝓbauit.
Deſinite obſequio iuſto ꝓhibere puellā
Pauperibꝰ ſemꝑ dabitur ſuccurrere tempus
Sꝫ me non ſemꝑ tribuetur viſere vobis.
Funeris iſta mei multum laudāda miniſtrat
Officio: mūdumqꝫ implebūt talia facta.

¶ Judas precium petit vt tradat ieſum qui cœnans de Juda traditore ad diſcipulos loquitur. Et ſacramentum corporis et ſanguinis inſtituit Petro dicit ꝙ ter eum abnegaturus eſt

¶ Mat. xxvi. Mar. xiiij. Luce. xxij.

TUnc e diſcipulis vnꝰ ſe ſubtrahit amens
Judas qui ad proceres tali cū̄ voce cucurrit
Quod p̄cium ſperare datur ſi tradere vobis
Queſitūqꝫ diu poſſim monſtrare magiſtrum.
Argenti ter dena illi mox pollicebantur
Pondera: dehinc iudas ſceleri ſe ſubdidit alto.
Jamqꝫ dies paſche primo ꝓceſſerat ortu
Diſcipuli a chriſto querūt vbi ſumere paſcha
Vellet: at ille ſibi quēdam ſine noīe queri
Ultima qui dn̄i caperet mandata iubebat.
Veſpere mox primo bis ſex recubantibꝰ vna ¶ Jo. xiiij

Diſcipulis: tali diuinat voce magiſter.
En vrget tempus chriſtum cum tradere morti
Et vobis vnus ſcelerato corde volutat.
Continuo cuncti querūt quis talibus auſis
Inſano tantum cepiſſet corde venenum.
Ille dehinc epulis mecum nūc veſcitur inquit:
Sed ſoboles hoīs quondam p̄ſcripta ſubibit
Supplicia ad tempus. miſerabilis ille per quē
Qui iuſtum tradet. quanto felicior eſſet
Si nunq̄ terris tetigiſſet limina vite
Et iudas grauiter tum conſcia pectora preſſus:
Nunquid ait iudam talis ſuſpicio tangit?
Reſpondit dn̄s te talia dicere cerno.
¶ Hec vbi dicta dedit: palmis ſibi frangere panē ¶ Ioā. vi.
Diuiſumq̄ dehinc tradit: ſanctumq̄ precatus.
Diſcipulos docuit ꝓprium ſe tradere corpus:
Hinc calicem ſumit dn̄s: vinoq̄ repletum
Sanctificat gratis ꝟbis: potumq̄ miniſtrat.
Edocuitq̄ ſuū ſe diuiſiſſe cruorem.
Atq̄ ait: hic ſanguis populi delicta remittet
Hūc potate meum: nam veris credite dictis.
Poſt hec: non vnq̄ vitis guſtabo liquorem
Donec regna patris: melioris munere vite:
In noua me rurſus concedant ſurgere vina.
¶ Exin cantato ſanctis concentibus hymno ¶ Ioā. xviij
Montis oliueti cōſcendunt culmina cuncti.
Talia tum chriſtus depromit pectore ꝟba.
Omnes pn̄tis noctis vos tp̄e longe
Diſperget miſere: deſerto principe terror.
Sic etenī ſcriptum eſt: paſtoris caſibus oēs ¶ Zacharie. xiij

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

In diuerſa fugam capient ꝑ rura bidentes:
Hinc quom vita nouos cęli mihi reddet honores
Pręueniā: veſtroſq; choros genitalib⁹ aruis
Grata galileę volitans ꝑ rura docebo.
¶ Reſpōdit petrus: cūctos (ſic credere fas eſt)
Qꝫ tua labētes poſſint p̄cepta negare.
Sʒ mea non vnq̄ʒ mutabit pectora caſus.
Ille dehinc Nox hęc q̄ lucida ſidera terris
Inducet: lucemq; premens nūc incubat vndis
Audiet: vt ternis pauid⁹ mendacia ꝟbis
Dices: ⁊ chriſtū fortiſſime petre negabis
Et prius altilib⁹ reſonent quā tecta domoꝝ.
At petr⁹: duram mortem mihi ſumere malim
Vox oblita ſuū q̄ʒ deneget iſta mgr̄m.
Has vires cordis perſtāt ꝓmittere cuncti.

¶ Jeſus ſecedit iu villam gethſemani Et in horto orat patrem. ¶ Matthei.xxvj. Marci.xiiij. Luce.xxij. Joannis.xviij.

Nomīs hebręi ſunt gethſemaneida rura
Illo ꝓgredit̄ vitę luciſq; repertor.
Quem mox diſcipuli iuda fugiēte ſequūtur.
Atq; illic reliquos iuſſit reſidere mīſtros.
Ille ſʒ aſſumpto longe ꝓcedere petro
Zebedeiq; ſimul natis: ꝑ deuia tendit.
Tūc angore graui męſt⁹: ſic voce profatur
Triſtia nūc voluēs anim⁹: mihi pectora turbat
Morte ten⁹: ſed nūc vos ſegnem excludite ſomnum
Sollicitāq; ſimul vigilādo ducite noctem.
Hęc ait: ⁊ paulū ꝓcedens: corꝑe terram
Deprimit: ⁊ tali ꝓiectus voce precatur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Si fas eſt genitor: calicis me trāſeat huius
Incūbens valido nobis violētia tractu.
Sȝ tua iam veniat potius ꝙ̄ noſtra volūtas
Quę tibi decreta eſt tantis ſentētia rebus.
¶ Iudas ieſum oſculo tradit. ¶ Matthei.xxvi
Marci.xiiii. Luce.xxii. Ioānis.xviii

TUnc ad diſcipulos repedat: ſȝ ſomnꝰ anhelus
Proſtratis terrę membris: diſſoluerat omnes.
Tūc ait ad petr. Non eſt tibi ponere ꝟtus
Unam peruigilem tātis ſub caſibꝰ horam:
Sȝ vigilate ꝑcor: ne vos tentatio raptos
Horrida ꝑcipitet: ſeuę ꝑ lubrica mortis.
Spiritꝰ iſte viget: ſed corpꝰ debile labat.
Seceſſit rurſus ſecreti montis in arcem.
Orabatq; patrem: rex mitiſſime rector
Hunc qm̄ calicem nō eſt trāſire facultas
Iam tua ꝑueniat nr̄a de ſorte voluntas.
Rurſus diſcipulos ſomni ſub pondere preſſos
Inuenit: ⁊ rurſus idem genitore precato
Alloquitur feſſo nexos languore quietis:
Iam dormire licet: ſocioſq; reuiſere veſtros:
Nam venit ille meū qui tradet ad oīa corpus
Quę maculata meis imponet factio membris.
Cum dicto: iudas numero ſtipante caterue
Aduenit: ꝑcer iuſſu populiq; ferocis.
Pars ſtrictis gladijs: ꝑs fidens pondere claue
Signa ſeq̄batur iudę promiſſa furentis.
Dulcia nam chriſti tactur ſe oſcula pactus
Quo facile ignotum caperet miſerabile vulgus
Hic vbi dixiſſet ſimulata voce ſalutem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Attigit et labijs iuſti miſerabilis oꝛa
Continuo chꝛiſtꝰ: totum complere licebit
Huc veniſſe tuo quęcūqꝫ eſt cauſa paratu.
Iniecere manū turbę: chꝛiſtumqꝫ pꝛehēndūt:

¶ Petrus anricuſam ſeruo abſcidit.

¶ Mat. xxvj. Luce. xxij. Jo. xviij.

t Tunc e diſcipulis vnus fulgente machera
Occurrit vatis famulo: ⁊ ſublatus in iram
Tempoꝛe eiꝰ ceſam rapuit vi vulneris aurem
Olli chꝛiſtꝰ ait gladium tu ponito noſter
Nāq̄cūqꝫ ferox ꝯfidit vindice ferro ¶ Geñ. ix. et Apoca. xiij
Hunc iuſti ſimilis ferri vindicta manebit:
An ego nō poſſum cęleſtia caſtra vocare
Et patris innumeras in pręlia ducere turmas.
Sꝫ ſcriptura meis cōplenda eſt debita rebus.
Vos autem ſtricto quid me cōpꝛendere ferro
Fuſtibꝰ ⁊ gladijs cōcurritis: En ego vobis
Occurram: templi media qui ſemꝑ in arce
Vobiſcum riſidens docui: nec talia quiſquam
Inſonuit: tantis circum latratibus audax.
Diſcipuli paſſim chꝛiſto fugere relicto:

¶ In domo Caiphę cōdemnatur: blaſphematur et ꝑcutitur. ¶ Mat. xxvj. Mar. xiiij. Jo. xviij

Jamqꝫ caiphęa aſtiterat ſaluatoꝛ in aula
Cōuenere oēs ſcribę ꝑcereſqꝫ vocati.
At petrꝰ longe ſeruans veſtigia ſolus
Occulte męſtus: ſedit cum plebe miniſtra
Extremū opperiens tanto ſub turbine finem.
Ecce ſacerdotes· falſos cōquirere teſtes
Incumbūt: fictaſqꝫ volūt contexere cauſas:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Quis mortem inſonti poſſent imponere chriſto.
Sȝ nullus tāto viſus ſatis eſſe furori.
Ultimo ꝓſiliūt teſtes: qui dicere chriſtum
Audiſſent templū ꝙ ſolꝰ vertere poſſit
Et ꝛ̃ſum ternis iteꝝ inſtaurare diebus.
Ipſe ſacerdotū princeps: vrgere tacētem
Inſiſtit: feruēs furijs: ac talia fatur.
Quur nihil ad tātas nunc reſpōdere q̄relas
Cōuictus vęris ꝓceꝝ ſub teſtibus audes?
Adiuro te ſummi ꝑ regna tonantis
Ut fateare palam ſi fas te credere chriſtum.
Ille dehinc tali compellat voce ſuperbum.
Iſta hęc ſola tibi procedūt pectore ꝟba
Uera tē̄ veniat vobis viſenda ꝑ auras
Maieſtas: hoīs proles virtutis ad altę
Cum ſedeat dextram: ꝑ nubes ignicolores
Talibus auditis ſcindit de pectore veſtem
Inſultans furijs: ꝛ cęco corde ſacerdos.
Atqꝫ ait: audiſtis pugnātis fęda profani
Uerba deo: polluta magis cōſurgat in iras
Religio: ꝛ veſtram cuncti iam pandite mentem.
Conclamant omnes: mortiqꝫ addicere certant.
Tunc ſcām chriſti faciem ſputa improba cōplent. ¶ Eſa. l.
Et palmę in malis colaphiqꝫ in vertice crebri
Inſultant: verbiſqꝫ omnes illudere certant
Chriſte ꝓphetabis cuiꝰ te palma cecidit.

¶ Petrus ter chriſtum abnegat.
Mat. xxvj. Mar. xiiij. Lu. xxij. Jo. xviij.

At Petꝝ mulier triſtem ꝙ viderat intus
Tu ne etiam iuuenis fueras comes additus inquit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Iſti: quem iudēs procerꝝ ſentētia damnat?
Ille negat: tectiſq; foras ſe promere tentat.
Ecce ſ; egreſſum primo ſub limine cernens
Altera cōſimili ꝓdebat voce miniſtris
Rurſus ait: iurans illum ſe noſſe negabat.
Tūc percontātū multi acceſſere ſequentes
Eq; ſono vocis ſeſe cognoſcere dicūt
Cuncta galileam ſtreperēt ꝙ v̄ba loquelam.
Et petrus iurās deuotis oīa v̄bis
Neſcire affirmat: quiſquis foret ille negando.
Hanc vocem: plauſum quatiēs ſub culmine tecti
Ales ꝓſequit᷑ cantu: mentemq; ſimonis
Circumſtāt triſtem v̄bis: preſagia chriſti
Egreſſuſq; dehinc ploratus fudit amaros.

Vinctus ad pilatum ducitur coram illo accuſat᷑ a q̄ interogat᷑ de rege iudeoꝝ Iudei petūt Barabā dimitti Et chr̄m crucifigi poſtulāt. Mat. xxvij. Mar. xv. Lu. xxiij. Io. xviij

Sydera iā luci ꝓcedūt ⁊ rapidus ſol
Progreditur radijs terras crepitātibus implens
Iamq; e cōcilio chriſtū poſt terga reuinctū
Preſidis ad gremiū magno clamore trahebāt
Interea celſum dn̄s ſtans ante tribunal:
Talib᷒ exceptum pilat᷒ vocibus vrget
Talia pilati v̄bis excepit ieſus
Tu rex iudee gentis quod dicitur aſtas?
Reſpōdit chriſtus veſtris hec audio verbis
Exein terribilis iuſti accuſatio ſurgens
Infremit ⁊ ſanctū mendax facūdia preſſat.
Reſpōdere nihil trucibus dignatur ieſus.
Pilatus q̄rit que tum ſit cauſa tacendi.

Ille magis perſtãs miranda ſilentia ſeruat.
Solemni ſꝫ forte die cõcedere leges
Vnum damnati capitis de mo re iubebãt.
Et fuit in vinclis famoſo nõie latro
Quem chriſto inſenſus: popul' dimittere vitę
Ardebat: trucib' ſomno ſꝫ territa viſis
Pilati cõiunx iuſti diſcedere pęna
Mandatis p̄cibuſqꝫ viꝛ ſuſpẽſa rogabat.
Tum iudex iterꝫ ꝓcerꝫ diſquirere mentem
Tentat. ꝛ inſtanti cuperent quem ſoluere pęna
Plebis ad arbitriũ mittit de lege requiri.
At ꝓceres populũ fuſa ambitione rogabãt
Latronem legi peterẽt chriſtũqꝫ necarent
At poſtqꝫ procerꝫ incendit ſentẽtia vulgus
Latroniſqꝫ petit potius ſibi cedere vitam:
Cõſuluit preſes populũ: quid vellet ieſu.
Plebs incẽſa malo ſeuos miſcere tumultus
Et crucis ad pęnas iterũqꝫ iterũqꝫ petebat.
Qui regis nomẽ cupet qui cęſaris hoſtem
Confeſſus: ſeſe ꝓprio damnauerat ore:
Deniqꝫ vi victus deteſtatuſqꝫ cruentum
Officiũ increpitãs ſe libera ſanguine ab hui'
Corda tenere ſibi: corãmqꝫ a crimĩe palmas
Abluit. vt genti tm̃ macula illa maneret:
Hoc magis inclamãt nos nos cruor iſte ſequatur
Et gen' in nr̃m ſcelus hoc ꝛ culpa redundet.
Pilatus donat plebi legiqꝫ barabban.
Et crucis ad penã vinctũ concedit ieſum.

¶ Iudas penitẽtia duct' nũmos rettulit et laqueo ſe ſuſpẽdit et de agro figuli. Mat. xxvij.

PRoditoꝛ at iudas poſtq̄ ſe talia cernit
Accepto ſceleris precio generaſſe furētem:
Infelix egris damnās ſua geſta q̄relis
Argentum ⁊ culpās: ſacram proiecit in aedem
Exorſuſq̄ ſuas laq̄o ſibi ſumere penas
Infoꝛmem rapuit ſic⁹ de vertice moꝛtem.
Inde ſacerdotes (precium q̄ ſanguis eſſet)
Illicitū fantes adytis iam condere templi.
Quod dare tum licitū: dum ſanguis diſtraheretur
Credebāt: agꝛ mercati nomīe vero
Sanguis: horrēdo ſignāt ſcelera impia facto.
Hec quondā coopta canēs vox vera ꝓplxte ¶ Zacha. xi
Euentū rex patefecit in oꝛdine ſecli.
Argēti triginta minas poſuere ꝓfani
Hoc p̄cium p̄cioſi coꝛpis inſtituētes
Quod mox ad figuli rurſus trāſfertur agellū.

¶ A militib⁹ deridet᷑: chlamyde coccinea īdut⁹ et ſpinis coronat⁹. Mat. xxvij. Mar. xv. Lu. xxiij. Jo. xix.

TRadit⁹ eſt trucib⁹ iuſtus: ſceleriſq̄ miſtris
Militib⁹ ſcelerata oppoꝛbꝛia coꝛpe prebet
Purpureāq̄ illi tunicā clamydēq̄ rubētem
Inducūt: ſpiniſq̄ caput cinxere cruentis.
Inq̄ vicem ſceptri: dextrā comitatur arūdo.
Tūc genibus nixi: regem dn̄m ve ſalutant
Judee gentis: faciemq̄ lauare ſaliuis
Vertice ⁊ in ſancto plagis luſere nefandis.

¶ A pilato iudicat⁹: ad crucifigendū ducit᷑: Simō cyrene⁹ angariat᷑ vt crucē tollat: felle ⁊ aceto potat᷑: crucifigit᷑ ī medio latronū ſupveſtē ſortē mittūt titul⁹ cruci affigit᷑ blaſphemat᷑: ſol obſcurat᷑ ⁊ tre mot⁹ fact⁹ eſt:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

de dñi clamore z morte: z alijs q̄ ꝯtingebāt i morte

C Mat. xxvij. Mar. xv. Lu. xxiij. Jo. xviij

Hęc vbi trāſegit miles ludibria demens
Indutū ꝓprię ducebāt tegmine veſtis
Et crucis ad pęnā ſanctum iuſtūq3 trahebāt.
Ecce ſ3 egreſſi quēdā cępere ſimonē. Cyrina genitū: lignūq3 af
Quo dñm lucis duris ſuffigē clauis (ferre iubebāt
Inſtās vrgebat ſęcli imutabilis ordo.
At poſtq3 ventum eſt: vbi ruris golgatha nomen
Permixtū felli vinum dāt pocula chriſto
Ille ſ3 in ſummo guſtu tractata recuſat
Ut ſatis antiquis fieret ꝑ talia dictis
Nec tñ imanis plebis furor oīa poſſit:
Iamq3 crucifixum pendebat in arbore corpus
Intactāq3 dedit tunicā ſub ſorte ꝑ omnes
Militis vniꝰ ſeruans poſſeſſio textum
Et ſcriptū cauſę titulū meritiq3 locarūt
Q rex iudeę gentis plebiſq3 fuiſſ3. Accidit vt pęnę parit ꝯſor
Latrones hinc inde duo: ſ3 cęca furentis (tia ferrēt
Inſultat plebis fixo veſania chriſto.
Hic eſt qui templū poterat diſſoluere ſolus
Hic eſt qui terno lucis reparare meatu.
S3 nunc deſcēdat ſoboles venerāda tonātis
Et crucis e pęna: corpuſq3 aīmq3 reſoluat.
Hęc vulgi ꝓceres vecordis dicta ſequūtur
Atq3 phariſęi ſcribęq3 z factio demens
Illudūt: motuq3 caput: linguaſq3 loquelis
Inſanis quatiūt: ęternę ad vincula pęnę.
Nōne alios quondā trucibus ſeruare ſolebat
Morborꝝ vinclis: ſeſe quur ſoluere vinclis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Nō valet: En regem nrē quem credere gētis
Debuim⁹: ſoluat ligni de robore corp⁹
Tūc ſanctis digne valeam⁹ credere ꝟbis.
Cōſidit genitore deo dimittere pęna
Cur nō vult ꝓpriam ſobolem venerāda ptās?
Nec min⁹ increpitāt: dextra leuaqꝫ gemētes
Affixi crucib⁹ ſcelerꝝ ꝑ ſorte latrones.
Jam mediū curſus lucis cōſcenderat orbem.
Quū ſubito fugeret oculis: furuiſqꝫ tenebris
Induitur trepidūqꝫ diem ſol nocte recondit.
Aſt vbi turbat⁹ nonam cōſcenderat horam
Cōſternata ſuo redierūt lumina mūdo.
Et chriſt⁹ magna genitorem voce vocabat
Hebręę in morem linguę: ſed neſcia plebes
Heliā vocitare putat: tūc concitus vnus
Cogebat ſpongo turpi calamoqꝫ reuincto
Impreſſum labijs acidum potare ſaporem.
Cętera turba furēs: tali cum voce cachinnat.
Spectem⁹ pariter cęlo ne forte remiſſus
Helias veniat: celſa qui ſede quieſcit
Liberet ⁊ miſero crucifixū ſtipite regem.
Tūc clamor dn̄i magno conamine miſſus
Ethereis aīam comitem cōmiſcuit auris.
Scindūtur pariter: ſancti velamīa templi
Carbaſaqꝫ in geminas ꝑtes dirupta dehiſcūt.
Et tremebūda omni cōcuſſa eſt pondere tellus.
Diſſiliūtqꝫ ſuo ruptę de corꝑe cautes.
Tum veterꝝ monumēta virꝝ: patuere repulſis
Obicib⁹: iuſtęqꝫ aīę ꝑ membra reuerſę
Et viſum paſſę populi: ꝑ męnia latę

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Errauere vrbis: ſic terrent oīa mundum.
Militibꝰ primis quatiūtur corda pauore
Dedita qui ſcūq ſeruabāt corpa pęnę
Et ſobolem dixere dei: chriſtūq fatentur.

¶ De ſepultura dn̄i. Mat. xxvij. Mar. xv. Lu. xxiij. ¶ Jo. xix.

Eſpeculis matres miracula tāta tuentur.
Oēs obſequiū chriſto q̄ ferre ſolebant.
Jāq recedēti veſper ſuccedere ſoli
Ceperat: ꝛ procer ſolus tū iuſtior audet
Corpus ad extremū munus depoſcere chriſti.
Hic ab arimathia nomen geſtabat ioſeph
Qui quondam xpi aures p̄ſtabat ieſu.
Pilatum tūc iſte rogat ſibi cędere mēbra
Quis nup tulerat vitam vis horrida pęnę.
Conceſſit pręſes: ſed corpꝰ fulgida lino
Texta tegūt. ſaxiq nouo cōponitur antro
Concludūt limen īmenſa volumina petrę
Eſpeculis ſeruant matres ꝛ cuncta tuentur:

¶ De cuſtodia circa ſepulcr. Mat. xxvij.

Iamq dies rutilo cōplebat lumine terras
Ocia qui ſemp priſca de lege iubebat
Nulla ſed īmitis procer furor ocia ſeruat:
Cōueniūt onerātq ſimul ſic iudicis aures:
Erroris laqueos iuſtiſſima pęna reſoluit:
Nūc memīſſe decet qm̄ planus ille ſolebat
Vulgari ſemp iactans pmittere plebi
E mortis ſeſe tenebris ad lumina vitę
Cum tri[illegible]o ſolis pariter remeare recurſu
Sed petimus cuſtos miles noua funera ſeruet

Ne fera diſcipulis furādi audacia corpus
Cōſurgat turbetqꝫ recēs inſania plebem.
Et pilatꝰ ad hęc. Miles ꝑmittit inquit
Seruare vt vultis corpꝰ tellure ſepultum:
Cōueniūt: ſaxiqꝫ ingētia pondera voluūt
Et limen ſignis. ⁊ ſaxum milite ſeruāt

¶ In die ſancto paſchę. De glorioſiſſima dn̄i reſurrectione. Mat. xxviij. Mar. xvj. Lu. xxiiij. Jo. xx

Sidera iam noctis: venturo cedere ſoli
Incipiūt: tumuli mr̄es tum viſere ſeptū
Concurrūt. motꝰ ſed terram ꝓtinus oēm
Concutit. ⁊ cęlo lapſus deſcēdit apto
Nūcius. ⁊ ſaxum tumuli de limine voluit.
Illiꝰ ⁊ facies ſplendet ceu fulguris ignis
Et niuis ad ſpeciem lucēt velamina veſtis
Militibꝰ terror ſenſum diſcluſerat omnem:
Et iacuere ſimul ceu fuſa cadauera lęto:
Ille ſed ad matres tali cū voce ꝓfatur
Veſtra pauor nullꝰ quatiens nūc corda fatiget
Nam manifeſta fides ſcm̄ vos q̄rere corpus
Quod crucis in ligno ſcelerata inſania fixit
Surrexit chriſtus ęternaqꝫ lumina vitę
Corꝑe cum ſancto deuicta morte recepit.
Viſere iam vobis licitū eſt ꝙ ſede ſepulcri
Nulla iſtic iaceāt fuerant quę cōdita membra.
Dicite p̄terea celeri properoqꝫ recurſu
Diſcipulis chriſtū remeaſſe in lumīs oras
Inqꝫ galilęam lętum: p̄cedere terram.
His dictis viſiſqꝫ: aīos ꝑfuderat ardens
Lęticia attonitis: ſtupido ancipitiqꝫ fauore

Deniq̧ p̄cipiti celerātes gaudia curſu
Talia diſcipulis referūt tumulūq̧ relinquūt.
Ecce viç medio clar⁹ ſe oſtendit Jeſus
Et fidas matres blande ſaluere iubebat.
Occurrūt ille ⁊ genib⁹ plantiſq̧ prehenſis
Victorem lęti pauidę venerātur Jeſum.
Talib⁹ ille dehinc p̄ceptis pectora firmat.
Mentibus abſiſtat fidei pauor oīs ⁊ iſta
Fratrib⁹ hinc noſtris ꝓpere mādata referte
Noſtri cōſpectus ſi cura eſt. Jte volentes
Inq̧ galilęam ꝓpere diſcurrite terram

Cuſtodes pecunia corrumpūtur vt reſurrectionē celent. Matthei. xxviij.

Interea tumuli cuſtodum exterrita corda
Mittūt e numero partem q̄ tanta referret
Judęis rex miracula ſed manus amens
Jam ſemel inſano penit⁹ deuota furori
Premia milit ib⁹ certatim magna rependit
Et fama in argento redimit ꝙ limine rupto
Furtim ſuſtulerit corp⁹ defenſa tenebris
Occulte rapiēs audacia diſcipulorum.

Jeſus ī galilęa diſcipulis apparuit p̄cipiēs eis euāgeliū predicare: et credētes in noīe patris ⁊ filij et ſpiritus ſancti baptiſare. Mat. xxviij.

Iamq̧ galilęos cōſcenderat anxia montes
Mandatis chriſti cōcurrens turba ſuorum.
Cernitur eſſe ſuis proles veneranda tonantis.
Jllum procumbens ſanct⁹ chorus omnis adorat
Nec tn̄ in cunctis pariter fundata manebat
Pectoribus ꝟtus nam pars dubitabat corꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Tūc ſic diſcipulos clarus cōpellat Jeſus.
In cęlo ⁊ terris genitor mihi cuncta ſubegit.
Me pater eſt vobis dignatus mittere lucem
Gentibus haud aliter nūc vos ego mittere cunctis
Inſtitui: vīm eſt cunctas mihi iūgere gentes.
Pergite. ⁊ ablutos hoīes purgātibus vndis
Noīe ſub ſancto patris natiqꝫ lauate
Viuifici pariter viuāt ſpiramina flatus.
Ablutiſqꝫ dehinc nr̄a inſinuate docentes
Pręcepta: vt vitam poſſint agitare perennem.
Nec vobis vnqꝫ noſtri pręſentia deerit
Donec conſumens diſſoluat ſęcula finis:

Concluſio libri

HAs mea mens: fidei vires ſanctiqꝫ timoris
Cępit: et in tantū luxit mihi gr̄a chriſti:
Verſibus vt nr̄is: diuinę gloria legis
Ornamenta libens tulerit terreſtria linguę.
Hęc mihi pax chriſti tribuit: pax hęc mihi ſęcli
Quam fouet indulgens terrę regnator apertę
Conſtantinus: adeſt cui gratia digna merenti.
Qui ſolus regum: ſacri ſibi nomīs horret
Imponi pondus: quo iuſtis dignior actis
Eternam capiat diuina in ſęcula vitam.
Per dn̄m lucis chriſtum: qui in ſęcula regnat:

Finis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Hermāni Buſchij Monaſterien̄. In preſbyterum Iuuencum Hiſpanum. Epig: ad lectorem

Nectite Pierides hederas: et carpite lauros
  Caſtalius liquidas porrigat altus aquas
Inſolitoq; nemus: tollat iuga lęta virore
  Quo ſtetit alatus Bellerophontis equus
Permeſſus nitidis: irroret gramina lymphis
  Littora Cephiſi come Thalia tui
Cyrrha ferat flores: violas: ⁊ lilia: circum
  Spirent in numeris Delphica rura roſis
Aura: leui flatu. tota regione ſuſurret
  Stillent Cecropijs robora querna fauis
Applaudat reduci tellus Hiſpana iuuenco
  Neglectum cuius ſqualor edebat opus
Qui modo canicie: vultus albēte beatos
  Induit: et forme priſtina membra ſue
Fulget Apollineis ilex: coma digna: corymbis
  Et manus auratam pulſat eburna lyram
Deſine mirari ſupplex ſi mouerit Orpheus
  Tartara: et inferni flebile Flumen agri
Vana quidem ſunt hęc: ſed gloria tanta Iuuenco
  Aduolet ęthereum qui mouet ore deum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 66